

Kadıköy'ün yaz güzellikleri



Yaz mevsimin en sıcak zamanlarını yaşadığımız şu günlerde, çalışanlar ofis klimalarına sığınmış, izne ayrılanlar kendilerini sahillere atmışken, Kadıköy'de kültür ve sanat hız kesmiyor. Geçen haftasonu Fenerbahçe Parkı'nda ağaçların altında ücretsiz caz konseriyle serinleyen Kadıköylüler, bu haftayı sıra dışı bir heykelle tanışarak açtı; Karikatür dünyasının efsane karakterlerinden biri olan 'En Kahraman Rıdvan'ın heykeli, Karikatür Evi'nin duvarına asıldı! Halkına sürekli yeni sanat projeleri hazırlayan Kadıköy Belediyesi, 'duvarlara çiçek açtıran' Kadıköy Mural Festivali'ni de istikrarla devam ettiriyor. Sadece yetişkinlere değil çocuklara da sıcak zamanlarda serinlik ve sanat vadeden Belediye'nin çocuk tiyatroseverlere özel hazırladığı ücretsiz tiyatro festivali bu yıl da minikleri oyunlarla buluşturuyor. Kadıköy'den yaz haberleri gazetemiz sayfalarında



Kazanın sorumlusu kim?

» Tekirdağ'da 24 kişinin hayatını kaybettiği tren faciasına ilişkin Haydarpaşa'da basın açıklama yapan Birleşik Taşımacılık Sendikası, kazanın ihmal sonucu yaşandığına dikkat çekti ● Sayfa 3'te



Döviz artışı yayıncıları vuruyor

» Dövizdeki önlenemez yükseliş, ithal edilen kağıt fiyatlarını, baskı maliyetlerini ve çeviri kitapların telif ücretlerini doğrudan etkiliyor. Maddi sorunlarla boğuşan Kadıköy'deki yayınevleriyle konuştuk ● Sayfa 9'da

Işıklar açıldığında kalmaya kimler devam edecek?

BETÜL MEMİŞ 7'de



Gördüklerimiz Göremediklerimiz (69)

MARIO LEVİ 10'da



Hikaye :)

FERVAL PERE 13'te



Apartman öyküleri yazı dizisi başlıyor

» İki haftada bir Kadıköy'ün sokaklarını süsleyen tarihi apartmanların hikâyelerini size ulaştıracağımız Apartman Öyküleri yazı dizisine başlıyoruz. İlk yazımız Sünget Apartmanı ile başlıyor ● Sayfa 8'de



EDEBİYAT HAYATINDAN HATIRLAMALAR

Edebiyat Hayatından Hatırlamalar yazı dizisinin bu haftaki konusu **Refik Halid Karay**. Yazarın "Bir Ömür Boyunca" kitabında yer alan "Çocukluğumun Çifte Havuzlar Gazinosu" başlıklı yazısını sizler için seçtik ● Sayfa 5'te



Oğlunun gözünden Yusuf Atılgan...

Edebiyatımızın usta kalemlerinden Yusuf Atılgan'ın oğlu Mehmet Atılgan, hem babasını hem Kadıköy'ü anlattı... ● Sayfa 5'te



Acıbadem'deki atölyesinde kukladan resme, illüstrasyondan sahne tasarımına kadar birçok alanda çalışma yapan Rabia Kip, elleriyle dokunduğu malzemelerden yeni hikayeler yaratıyor ● Sayfa 7'de

Elleriyle hikayeler yaratan kadın...

Fenerbahçe efsanesi: Lefter

Spor Toto Süper Lig'in bu sezonu, Türk futbolunun ordinaryüsü ve Fenerbahçe efsanesi Lefter Küçükandonyadis'in ismiyle oynanacak. Haluk Hergün Lefter'i anlattı ● Sayfa 13'te



"Arabadan in, bisiklete bin!"

Yaya ve bisikletli hakları için yıllar önce mücadele etmeye başlayan lidersiz, rotasız, öncüsüz Critical Mass (Kritik Çoğunluk) hareketinin Kadıköylü mirasçıları "Arabadan İn, Bisiklete Bin!" diyor ● Sayfa 14'te



KADIKÖY SOKAKLARI MURAL'LA Renklendi

Kadıköy Belediyesi'nin, 7. kez organize ettiği Kadıköy Mural Festivali'nde, dünyaca ünlü mural sanatçıları Kadıköy'e gelip, sanatlarını konuşturdular. Boş bina cephelerinin dev boyutlu resimlerle süslediği festival, 9 Temmuz Cuma günü Lonac ve Omeria'nın Rasimpaşa Mahallesi'nde iki duvara yaptığı mural çalışması ile son buldu.

Mahalle aralarındaki bina duvarlarının tuvale dönüştüğü festival kapsamında Türkiye'den Omeria, Brezilya'dan Arlin, Hırvatistan'dan Lonac ve Sırbistan'dan Artes Rasimpaşa ve Osmanağa mahallelerinde bulunan bina duvarlarını renklendirdi. Festivalin sonunda Kadıköy'ün yaklaşık bin 250 metrekarelik dört duvarı Mural sanatıyla açık hava sergi alanına dönüştü. Rasimpaşa Mahallesi'nde, Brezilya'dan Arlin'in eseri Mühendis Sarı Ali Sokak No: 24'de; Hırvatistan'dan Lonac'ın eseri Kırmızıkuşak Sokak No: 17'de ve Türkiye'den Omeria'nın eseri Ayrılıkçeşme Sokak No: 56'da görülebilir. Osmanağa Mahallesi'nin duvarını süsleyen Sırbistan'dan Artes'in eseri ise Tulumbacı Asım Sokak No: 6 adresinde meraklılarını bekliyor.



Kadıköy Mural Festivali, Kadıköy Belediyesi tarafından 2012 yılından beri organize ediliyor ve Türkiye'de bina cephelerinin tümüyle boyandığı ilk uluslararası etkinlik olma özelliğini taşıyor. 2012 yılında Yeldeğirmeni'nde başlayan festivalde bugüne kadar 39 sanatçı toplam 38 duvarı özgün çalışmalarıyla renklendirdi. Festival kapsamında belediye binasının üç cephesine de mural yapılmıştı.

Kadıköy sokaklarının rengarenk duvar resimleriyle süslediği Kadıköy Mural Festivali sona erdi



Kötülerin korkulu rüyası RIDVAN KADIKÖY'DE

EV ZALİM,
HAYDUT,
ÜÇKAĞITÇI
VE
BİLUMUM
KÖTÜLER!
TİTREYİN VE
SAVULUN!



Karikatür dünyasının efsane karakterlerinden biri olan En Kahraman Ridvan, kahramanlık hikayelerine Kadıköy'de devam edecek

● Erhan DEMİRTAŞ

"Ey zalim, haydut, üç kağıtçı ve bilumum kötüler!.. titreyin ve savulun! En Kahraman Ridvan geliyor! Kukuriikuuu!" diye her defasında bağırarak kötülüklerle karşı amansız bir mücadeleye veren ve yenilse de yine de kavgaya atılmaktan korkmayan bir kahraman... Usta karikatürist Bülent Arabacıoğlu'nun hayat verdiği Türkiye'nin "ilk süper kahramanı" "En Kahraman Ridvan" artık Kadıköy'de. Kadıköy Belediyesi, Girgır dergisinin efsanevi ve unutulmaz çizgi kahramanlarından olan En Kahraman Ridvan tiplerinin heykelini yaptırdı.

Heykeltıraş Yunus Tonkuş tarafından yapılan heykel, Karikatür Evi'nin dış cephesine yerleştirildi.



"DON KIŞOT RUHLU RIDVAN"

Uzun yıllardır Acıbadem'de yaşayan usta çizer Bülent Arabacıoğlu da heykelin açılış törenine katıldı. Gazete Kadıköy'e konuşan Arabacıoğlu, çok mutlu olduğunu ifade ederek duygularını şöyle dile getirdi: "1980'de Girgır'da Ridvan karakterini çizmeye başladığımda buralara geleceğini ummuyordum. Başlar ve biter diye düşünüyordum. Normal bir karakter değildir Ridvan. Okuduğu ve izlediği kahramanların gücü kendi-

sinde var sanıyor. Özünde temiz ve Don Kişot ruhu taşıyor. Tepelerde ve çatılarda gezer, yerinde duramaz zıplar. Onun karakterine uygun bir yere yerleştirildi aslında."

"Bezgin Bekir'i çizen Tuncay Akgün ile uzun süre birlikte çalıştık. Turhan Selçuk ile çalışma şansım olmadı ama çok saygı duyduğum bir çizerci. Hele hele Abdülcanbaz karakteri bizi çok etkilemişti. Oğuz Aral ve Avanak Avni'nin yanında Ridvan'ın da olması çok onur verici."

"KARAKTERİNE UYGUN BİR YERDE..."



Heykeltıraş Yunus Tonkuş da heykelin yapılış sürecini anlattı. En Kahraman Ridvan'ı uzun yıllar okuduğunu ve çok sevdiğini söyleyen Tonkuş, "Bülent Arabacıoğlu ile defalarca bir araya geldik ve heykel hakkında konuştuk. Uygun formu bulmaya çalıştık. Binaların dış cephesinde çok fazla heykel yok. Aslında Ridvan karakterine uygun bir yer burası. Bilenler bilir, Ridvan sürekli kahramanlık yapan bir karakter. Binalardan atlar, pencereden sarkar, birilerini kurtarır. Bu figürlerin heykel olarak yeniden okurlarıyla buluşması beni sevindiriyor."

HEYKELLER SEVENLERİNİ KARŞILIYOR



Kadıköy Belediyesi Karikatür Evi'ndeki heykellerin sayısı Ridvan ile beraber 6'ya yükseldi. Kadıköy Belediyesi daha önce Turhan Selçuk'un Abdülcanbaz, Tuncay Akgün'ün Bezgin Bekir ve Uğur Gürsoy'un Fırat, Avanak Avni karakterinin ve onun yaratıcısı olan Oğuz Aral'ın heykellerini yaptırmıştı. Abdülcanbaz, Bezgin Bekir ve Fırat Kadıköy Belediyesi Karikatür Evi'nde gelenleri karşıyor.

Heykeltıraş Yunus Tonkuş tarafından yapılan Avanak Avni ve Oğuz Aral heykelleri ise hem Kadıköy'ün Hasanpaşa girişinde gelenleri karşıyor hem de Karikatür Evi'ne davet ediyor.

Foot Care & Reflexology
PodyArt
Ayak Sağlığı & Refleksoloji

www.podyart.com

Batık Tırnak Rehabilitasyonu

ÜCRETSİZ MUAYENE

Nasır
Çatlak Topuk
Ayak Detoksu
Mantarlı Tırnak

Medikal El ve Ayak Bakımı
Kalınlaşmış Tırnak
Diyabetik Ayak Bakımı
Refleksoloji

(Florance Nightingale hastanesi karşısı)
Bağdat caddesi No: 84/3 Kızıltoprak İstanbul
0 216 492 0722 - 0 532 717 0378

Rollie
HANDMADE ROLLIES

2016 yılında yarattığımız 'RollieCakes' markasını sizlerle tanıştırmak ve özenle hazırladığımız ürünlerimizi sizlerle buluşturmak adına Erenköy mevkiinde açmış olduğumuz Rollie'de hizmet vermekteyiz.

Özel gün ve davetierinizde sizlere hizmet vermekten mutluluk duyarız...

Burcu Özdemir ++90 531 257 6605 www.rolliecakes.com

Çorlu'da 24 kişinin yaşamını yitirdiği tren kazasıyla ilgili basın açıklaması yapan BTS Genel Başkanı Hasan Bektaş, kazanın yağış nedeniyle değil mühendislik hatalarından kaynaklandığını söyledi

● Erhan DEMİRTAŞ

Uzunköprü-Halkalı seferini yapan yolcu treni, pazar günü saat 17.20 sıralarında Çorlu-Muratlı arasında Sarılar köyü yakınlarında kaza yaptı. 6 vagonlu trenin 5 vagonunun devrilmesi sonucunda 24 kişinin hayatını kaybettiği, 318 kişinin yaralandığı açıklandı. 24 kişinin yaşamını yitirdiği bu olayın kazadan mı yoksa ihmalden mi kaynaklandığı hala tartışılıyor. İlgili meslek odaları kazanın ihmâl sonucu yaşandığını iddia ediyor. Birleşik Taşımacılık Çalışanları Sendikası Genel Başkanı Hasan Bektaş Haydarpaşa Garı'nda düzenlediği basın toplantısıyla bu iddiaya açıklık getirdi.

“YAĞIŞ BİR GEREKÇE OLAMAZ”

Yetkililer, trenin devrilme sebebinin olay yerinin önündeki menfez ile ray arasındaki malzemenin yağın yağmur ile boşalmasını gösteriyor. Bektaş'ın yaptığı açıklamaya göre ise yağmur suları menfezden yeterince geçmediği için biriken sular, menfez üstü ile demiryolu altında kalan kısımdaki malzemeyi bo-



şalttı. Bunun sonucunda ise ray ve beton traverslerin askıda kaldığını belirten Bektaş, olayın sebebinin yağış fazlalığı ve doğal afetin bir gerekçe olarak gösterilemeyeceğinin altını çizdi. Bektaş, Ulaştırma Bakanlığı'nın yaptığı, “yıllık olarak bir kez kontrol yapılıyor ve bu da nisan ayında yapılmış”, “yağış çok fazla olduğu için bu kaza olmuş” açıklamasını mühendis-

lik bilimine uymayan bir yaklaşım olarak değerlendirdi. Bektaş, nisan ayındaki köprü ve menfezlerin kontrolünün TCDD köprü birimince yapıldığını, 14 Demiryol Bakım Müdürlüğü mıntkasındaki “Menfez Bakım ve Taş Duvar İşleri” için ihale açıldığını ve ihale ödenek tahsis emri çıkmadığı için ihalenin 20.06.2018 tarihinde iptal edildiğini söyledi.



“MÜHENDİSLİK HATASI VAR”

Bektaş açıklamasına şöyle devam etti: “Bu yolun alt yapısının, menfezlerinin ve istinat duvarlarının değişmesi gerekirdi. Gerekirse köprü ya da tünel şeklinde yapılmalıydı. Diğer önemli konu ise son yirmi senedir yapılan liyakatsiz atamalar. Demiryolları ayrı bir mühendislik alanıdır buralarda işi bilen kişilerin olması gerekir. Siyasi atamalarla özellikle karar verici birim amirlerinin değiştirilmesi neticesinde sonuç budur. Burada spesifik olarak gördüğümüz şey bu bölgedeki ilgili müdürün uzun süreden beri mühendislik bilgisine sahip olmadan bu görevi yürütmesi bu kazanın nedenlerinden bir tanesidir. Sayısı 67 bin olan demiryolu çalışan sayısı bugün 20 binlere kadar düştü. Yol bekçisi olsaydı bu kaza yine yaşanabilirdi. Çünkü yol bekçisi günün belli saatlerinde o bölgeyi kontrol eden arkadaşlarımız. Belki bölgeden geçmeden önce olacaktı belki de geçtikten sonra. Dünyanın başka yerlerinde yapıldığı gibi buraların teknolojik destekle kontrol altına alınması gerekiyordu.”

Bu olayın kaza olmadığını söyleyen Bektaş, “Kazalarda elinizden geleni yaparsınız öngöremediğiniz şeyler olur o zaman bu bir kazadır. Ama bu büyük ve ağır ihmaller sonucu yaşanmış bir olaydır.” diye konuştu.

NE KADAR VERGİ ÖDÜYÖRÜZ?

Türkiye'de faturalara kullanım bedelinin dışında birçok vergi var.

■ Elektrik faturaları “Aktif Enerji Tüketim Tutarı”, “Dağıtım Bedeli” ve vergiler olmak üzere üç grup verinin birleşiminden oluşuyor. Aktif Enerji Tüketim Tutarı harcanılan elektriğin birim fiyatı üzerinden hesaplanan faturanın ana ögesi iken, dağıtım Bedeli, elektriğin size ulaştırılması ile ilgili tüm masrafların toplandığı bir kalemdir. Elektrik faturasında bu bedeller hariç dört tane de vergi bulunuyor. Yurttaş fatura bedelinin %1'ini enerji sektörünün gelişimi için yapılacak olan bilimsel araştırmaları, AR-GE çalışmalarının finansmanı sağlamak için oluşturulan Enerji Fonu Bedeli'ne, %2'sini TRT'nin gelirlerinin büyük bir kalemını oluşturan TRT payına, %5'ini belediyelere aktarılan ETV'ye ve yüzde



%18'ini ise KDV olarak ödüyor. Yani elimize ulaşan elektrik faturasının %26'sı vergilerden oluşuyor.

■ Durum tükettiğimiz su içinde pek farklı değil. Burada da atık su bedeli, katı atık bedeli, katı atık vergi bedeli, çevre vergisi ve KDV olmak üzere 5 adet vergi bulunuyor. Bu bedellerin oranları bazı aylara göre değişiklik gösterse de İstanbul'un su faturasının %25'inden fazlası vergilerden oluşuyor.

■ Doğalgaz faturasında ise KDV ve ÖTV olmak üzere iki vergi ödeniyor. Bir aylık doğalgaz faturasının %18'ini KDV oluştururken, faturanın miktarına göre değişmekle birlikte %2'sini, de ÖTV oluşturuyor. Yani doğalgaz faturasında da yüzde %20'lik vergi ödeniyor.

Faturalar kabardı

● Alper Kaan YURDAKUL

Yıl içinde elektrik, su, doğalgaz faturalarını birçok kere düzenleme yapılarak arttırıldı. Bu zamlar sonucu Ocak ayına kıyasla elektrik %12, doğalgaz %10, su ise %9 daha pahalılaşırken; yeni zamların da kapıda olduğu belirtiliyor.

7 AYDA % 12 ZAM

Türkiye 2018'e elektriğe yapılan %8,8'lik zamla girmişti. 1 Ocak'ta yapılan zammın ardından bir zam da 1 Nisan'da geldi. EPDK tarafından yapılan açıklamada elektrik fiyatlarının serbest piyasa koşullarında belirlendiğini ve dövizde yaşanan artışlar gibi unsurların bu maliyetleri etkilediğini gerekçe gösterilerek fiyatların %2,89 zam yapıldı. Bu iki zamlı birlikte yıl içinde elektrik %12 zamlandı.

DOĞALGAZ'DA %20 ZAM KAPIDA

Doğalgazda bu yılbaşından itibaren devam eden artış %10'lara ulaştı. Ocak ayında 1 kwh 0,075 TL'den satılırken, bu sayı Temmuz'da 0,082 TL'ye yükseldi. Yeni bir zam ise kapıda. Doğalgaz piyasasında, BOTAŞ'ın gaz satış tarifelerine zam yapacağına yönelik beklentiyi doğrulayan bir gelişme yaşandı. BOTAŞ, dengeleme gazı fiyatlarında geçtiğimiz aya göre yüzde 20'lik bir artış yapıldığını duyurdu. Dengeleme gazı piyasası, kullanıcıların aylık bazda önceden bildirdikleri miktarda doğalgazı tüketemeyeceklerini gördükleri takdirde bunu tahmininden daha fazla tüketim gerektirecek bir başka kullanıcıya satabileceği pazar

Son zamanlarda elektrik, su, doğalgaz gibi temel günlük ihtiyaçlara birçok zam geldi. Zamların faturaya yansımaları nasıl olacak? Ödediğimiz faturanın ne kadarı vergi? Sizin için araştırdık

olarak biliniyor. Talep ettiğinden fazla tüketen kullanıcı, bu miktarı ihtiyaç fazlası gazı bulunan bir başka birinden alamadığı takdirde, fazladan tükettiği kısım için BOTAŞ'ın belirlediği dengeleme gazı fiyatını ödüyor. Ve bu fiyat, olağan gaz satış tarifelerinden daha yüksek oluyor. Bu da olası zammın ihtimalini oldukça arttırıyor.

SUYA KADEMELİ ZAM

Su fiyatlarında zam kademeli olarak her aya bölünerek yapılıyor. 2018'in ilk ayında 6,40 olan suyun birim fiyatı %9'luk artışla Temmuz ayı itibarıyla 6,97 TL'den satılıyor. Kademeli zamların devamıyla birlikte yılsonu su fiyatlarının Ocak ayına göre %15 daha pahalı olması bekleniyor.

SINIRSIZ FİBER İNTERNET

Kurulum ve Aktivasyon Ücretsiz + Kablosuz Modem Dahil

DÖRT DÖRTLÜK KAMPANYA

27 ay taahhüt sözünüze cihaz kullanım bedeli dahil **ilk üç ay** sadece

29^{,99} TL

Sonrasında sadece 49,99 TL

16 Mbps'ye Kadar 50 GB AKN'li EkoSınırsız Fiber İnternet KabloTV Giriş Paketi

İlk ay KabloTV Üst Paket ve Altın Sinema Paketi Şifresiz

SINIR SİZSİNİZ KAMPANYASI

24 ay taahhüt sözünüze cihaz kullanım bedeli dahil ayda sadece

49^{,99} TL

24 Mbps'ye Kadar 50 GB AKN'li EkoSınırsız Fiber İnternet Analog Yayın

SİNEMALI TV VE İNTERNET KAMPANYASI

24 ay taahhüt sözünüze cihaz kullanım bedeli dahil ayda sadece

55^{,99} TL

16 Mbps'ye Kadar 50 GB AKN'li EkoSınırsız Fiber İnternet KabloTV Temel Paket Vizioon Sinema Paketi

İlk ay KabloTV Üst Paket ve Altın Sinema Paketi Şifresiz

EĞLENCELİ KAMPANYA

24 ay taahhüt sözünüze cihaz kullanım bedeli dahil ayda sadece

59^{,99} TL

24 Mbps'ye Kadar 50 GB AKN'li EkoSınırsız Fiber İnternet KabloTV Temel Paket Vizioon Sinema Paketi

İlk ay KabloTV Üst Paket ve Altın Sinema Paketi Şifresiz

Hemen Başvur

0 850 888 0 126

Online Başvuru

www.kablonetbasvuru.com

7143 SAYILI KANUN İLE VADESİ GEÇMİŞ BORÇLARINIZI YAPILANDIRIYORUZ!

SON GÜN 31 TEMMUZ 2018

Emlak Vergisi

Çevre Temizlik Vergisi

Eğlence Vergisi

İlan ve Reklam Vergisi

Ecrimisil Kira

Katı Atık Ücreti

İşgaliye Harcı

Online başvuru: www.kadikoy.bel.tr

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | /kadikoybelediye

KADIKÖY BELEDİYESİ



Kadıköy'den Hiroşima'ya barış kuşları

Hiroşima'da ölen çocukların anısına Kadıköy'den bin turna kuşu uçurulacak. 17 Temmuz Salı günü düzenlenecek etkinliğe bütün çocuklar davetli

Kadıköy Belediyesi Sosyal Hizmet Merkezleri, 73 yıl önce Hiroşima'ya atılan atom bombası nedeniyle lösemi hastalığına yakalanan ve 12 yaşında hayatını kaybeden Sadoka Sasaki için anlamlı bir etkinlik düzenliyor. 6 Ağustos 1945'te Hiroşima'ya atom bombası atıldığında 2 yaşında olan Sadako Sasaki, bombanın yaydığı radyasyon nedeniyle 12 yaşındayken lösemi (kan kanseri) oldu ve umutla kağıtları katlayarak turna kuşu yapmaya başladı. Ancak Sasaki 644. kuşu yaptıktan sonra sayıyı tamamlayamadan hayata veda etti. Ölümünden üç yıl sonra, 1958 yılında, Hiroşima'daki Barış Parkı'na Sadako'nun anıtı yapıldı. Her yıl 6 Ağustos'ta dünyanın dört bir yanından çocuklar, barışın ve nükleer silahsızlanmanın simgesi haline gelen kağıttan 1000 turna kuşu yaparak Sadako'ya gönderiyorlar.

Kadıköy Belediyesi Sosyal Hizmet Merkezleri de 17 Temmuz Salı günü Rasimpaşa Mahallesi'nde 10.00 -17.00 saatleri arasında "Özgürlüğe ve umuda kanat aç! "Kadıköy'den 1000 turna kuşu havalanıyor" etkinliği düzenleyecek. Rasimpaşa Mah. Karakolhane Caddesi Ayios Yeorgios Rum Ortodoks Kilisesi önünde düzenlenecek etkinlikte kağıtlarla bin adet turna kuşu yapılacak. Çocukların yapacağı kağıttan turna kuşları Kadıköy'den Hiroşima'ya özgürlük ve barış için kanat çırpacak.

Sıcak havalarda hayvan dostlarımızı unutmamalıyım

● Seyhan KALKAN VAYIÇ



Hayat için önemli bir yere sahip olan ve havaların iyice ısınması ile vücudun daha fazla ihtiyaç duyduğu su, sıcak havalarda hayvan dostlarımız için de hayatı önem taşımakta. Kadıköy Belediyesi de parklarda ve bahçelerde hayvanların susuz kalmaması için her yıl olduğu gibi bu yıl da çalışmalarına devam ediyor. Kadıköy Belediyesi Veteriner İşleri Müdürü Teoman

Aslan, sıcaklık artışının insanı olduğu kadar hayvanları da olumsuz etkilediğini, üzerine susuzluk eklendiğinde de ortaya hayatı durumların çıkabildiğine dikkat çekti. Veteriner İşleri Müdürü Teoman Aslan, "Özellikle susuz kalma durumu dolaşım sistemini etkiliyor. Güneşin altında kalmaktan dolayı aşırı keyifsizlik ve durgunluk varsa bir de susuz kalmışsa komaya girme hali de yaşanabiliyor. Beslenme düzeni bozuluyor ve daha sonra bu durumlarla paralel olarak hastalıklar ortaya çıkı-

Sıcak yaz günlerinde susuz kalan sokak hayvanları komaya girip hayatını kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya kalıyor

yor. Örneğin kalp krizi yaşıyor" diyor. Köpeklerin kedilere göre daha titiz olduğuna vurgu yapan Veteriner İşleri Müdürü Teoman Aslan, sözlerine şöyle devam etti; "Köpekler kirli su içmiyor. O yüzden evlerinin, apartmanların ve işyerlerinin önüne su koyan Kadıköylüler, suları aralıklarla değiştirsinler. Su az içtikleri için köpeklerde hayatını kaybeden daha fazla oluyor. Ayrıca su kapları, kıyı ve köşe yerlere konmasın. Çünkü bir köşeye koyulan kaplar hem hayvanlar tarafından fark edilmiyor hem de orada unutuluyor. Bunun sonucunda kirlenen su da sıvrisinek ortaya çıkıyor. Bu durumun yaşanmaması için su kapları görünen yerler de olsun ve sular sık değiştirilsin."

BİDONLARDAN SU KABİ

"Kadıköydeki hayvan dostlarımız şanslı. Çünkü Kadıköy halkı çok duyarlı. Bidonları kesip, su kabı yapıyorlar." diyen Müdür Teoman Aslan, "Pratik çözüm-

lerle su ihtiyacını karşılamak için Park ve Bahçeler Müdürlüğü ile ortak çalışıyoruz. Otomatik su makinaları düşündük. Ama başarılı olmadık. Çünkü insanların kullanımı biraz farklı olabiliyor. Ayağı ile basıyor ve şamandırayı kırıyor. Özellikle kimsenin olmadığı akşam saatlerinde buna benzer olaylar yaşıyor. Örneğin Bahariye Caddesi'nde belirli yerlere damacana ile su sebili yapmak istedik. Fakat damacaneleri aldılar. Kalan yerler ise çöp kovası haline aldı. Olumsuz durumlar yaşanabiliyor. Ama biz bu projelerden vazgeçmeyeceğiz. Çalışmaya devam edeceğiz. Ayrıca sıcak havalarda hayvan dostlarımıza su verilmesine dikkat çekmek için bu yıl da bilboardlara afiş yapıyoruz" diye konuştu.



**KİTAPLARINIZ,
Kütüphaneleriniz,
ESKİ EVRAK ve
fotoğraflarınız alınır.
Tel.:0535 517 07 21**

İNGİLİZCE YETERLİLİK (PROFIECY) ÖZEL DERS

Tüm Üniversitelerin Yeterlilik Sınavlarının teknikleri ve içerikleri konusunda uzmanlaşmış tecrübeli öğretmenden öğrenme garantili birebir özel ders

Tel: 0532 522 13 28

KAYIP İLANLARI

İstanbul Üniversitesi'nden aldığım öğrenci kimliği kaybettim. Hükümsüzdür.

OKAN DOĞUHAN ASLANER

Göztepe Mah. Tütüncü Mehmet Efendi Cad. Dr. Reşit Belgesay Sok. No: 3/15 Göztepe adresinde bulunan işyerimin 2014/2 sayılı ruhsatını kaybettim. Hükümsüzdür.

DAĞDELEN TESİSAT VE İNŞ. (MEHMET DAĞDELEN)

Ülkemizde Yaşlılara En İyi Hizmette Öncü, Önder ve Örnek Kuruluş

KASEV Vakfı

Dinlenmeevi-Huzurevi-Özel Bakım Bölümü Tesisleri



- ✓ Felçli, Alzheimer, Parkinson gibi hastalıklarda yaşlıya özel bakım uygulayan modern sistemleri,
- ✓ Hastane sonrası tıbbi bakımevi ve sosyal-psikolojik destek çalışmalarıyla,
- ✓ Ayrıca tatile giderken aile büyüklerinizi gönül rahatlığı ile emanet edebileceğiniz,
- ✓ Yaşlılarınıza güvenli ev sahipliği yapacak kurum olarak yanındayız.



www.kasev.org.tr

Tel: (0216) 493 57 21 (5hat) - **GSM:** (0533) 657 73 78
Fax: (0216) 494 33 57 - **E-mail:** info@kasev.org
Adres: KASEV Vakfı Kamil Çetin Oraler Kampüsü Edebali Caddesi No:1 Aydıntepe - Tuzla / İSTANBUL

Deniz Evde Bakım

12 Yıllık Huzurevi Bakımevi Tecrübesiyle Evde Hasta Bakımında Yanınızdayız

- Evde Hasta ve Yaşlı Bakımı
- Evde Doktor
- Evde Hemşire
- Evde Hastabakıcı
- Hastane Transfer ve Refakatçi
- Serum Takma ve Banyo
- Pansuman, Yara Bakımı vs. Destekler
- Tıbbi Malzemelerde Evde Kullanım Desteği

0216 - 418 01 18 0541 - 728 74 27

GELİŞİM
TIP LABORATUVARLARI

MEME VE OVER KANSERİ
BRCA1 & BRCA2
GENETİK ANALİZİ

laboratuvarlarımızda yapılmaktadır.

Merkez:
Bağdat Cad. 28 (Kızıltoprak THY Yanı) Kızıltoprak / İstanbul
Tel: 0216 349 5151 (pbx) Fax: 0216 418 1347

Kızıltoprak Şube: 0216 345 4651 Haseki Gelişim: 0212 529 8979
Nişantaşı Gelişim: 0212 231 4967 Kadıköy Gelişim: 0216 418 0088
Şaşınbakkal Gelişim: 0216 385 0289 Göztepe Gelişim: 0216 566 2775

www.gelisimlab.com.tr gelisim@gelisimlab.com.tr



EDEBİYAT HAYATINDAN HATIRLAMALAR – 3

alıntılarla oluşacak bir “köşe” açtı. Amacımız, bir edebi seçki ya da güldeste hazırlamak değil. Edebi değerlendirmelerde bulunmak hiç değil. Yalnızca bir gazete köşesi ölçğinde kalmak üzere geçmiş edebiyat hayatından bazı ilginç satırları hatırlayıp bellek tazelemek. Bu vesileyle yazıların yer aldığı kitapları okuyucularımıza hatırlatmak. Keyifle okuyabileceğiniz birbirinden farklı yazılar sunabileceğimizi umuyoruz.

Gazete Kadıköy, yazarlarımızın, şairlerimizin eserlerinden küçük

ÇOCUKLUĞUMUN ÇİFTE HAVUZLAR GAZİSİ

Şimdi de bu semt ismini taşıyan ağaçlıklı yerin etrafında bir tek köşk, hatta kulübe olmadığı zamanı pekiyi hatırlarım. Ne Operatör Cemil Paşa'nın sonradan kurulan kuleli zarif köşkü, ne de yanındaki daha sonra yapılanlar... Ancak Cadebostan yolunda H. Rahmi Paşa'nın “sefertası” ismiyle anılan kat kat balkonlu köşkü ve sırasındakiler mevcuttu. Yarı ahşap ve oldukça harap meyhane binası bahçesindeki biri yukarıda küçük, öbürü aşağıda büyük, demir parmaklıklarla çevrilmiş iki havuz buraya o ismi vermişti. Meydana sıra sıra kestane ağaçlarını kimler dikmişti? Bilinmez, sormazdık da... O kır gazinosuna, daha doğrusu meyhanesine Pazar, Cuma ve Çarşamba günleri –seyran günleri idi bunlar– Fenerbahçe dönüşü hep kibar adamlar uğrar; azıcık demlenirler ve nihayet güneş batışından bir saat sonra hepsi de hususi arabalarını çekip giderlerdi. Son araba uzaklaştı mı gazinocu havuz başındaki petrol lambalı cam feneri söndürür, bahçe karanlığa gömülür, ses ve hareket kesilirdi. Beylerin daha fazla gecikmemelerine sebep civarın sokak fenerlerinden mahrum oluşu ve yolların bozukluğu idi. Aşaiş yerinde idi ama ışık kıttı ve ışıksızlığa, tenhaliğe rağmen hiçbir vakaya rastlanmaması da –bugün hayretlerle karşılaşmamız lazım gelen– acayip bir keyfiyetti.

Pek iyi bilirim: Çoğu hanımlarla dolu arabaların dönüp dolaştığı Fenerbahçe'nin gezintilerinde ve dönüşlerinde çocukluğumda yetişkinliğime, yani meşrutiyetin ilanına kadar kimsenin burnu kanamamış, bir tek kız kadın ne ferdi, ne kolektif tecavüze uğrayarak kırlara sürüklenmemişti! Çifte Havuzlar Gazinosu'nun devamlıları arasında en mühim sima Bab-ı Ali erkanından Ametci Mehmed Ali Bey'di ki sadaret müsteşarlığında vezir rütbesine erişmiş, meşrutiyet devrinde de bir ara Evkaf



REFİK HALİD KARAY

(15 Mart 1888 – 18 Temmuz 1965)

Türk Edebiyatı'nda ilk defa Anadolu'yu tanıtan eserleri ile ismini duyurmuş, yergi ve mizah türündeki yazıları ile de ün yapan Refik Halid Karay hikâye ve romanlarını üstün gözlem yeteneğiyle yazdı. Eserlerinde, tasvirler, portreler, benzetmeler kullanan, sade, akıcı dili, güçlü tekniği ile 20. yüzyıl romancıları arasında seçkin bir yere sahip olan yazar Türk edebiyatına birçok eser kazandırdı. 18 Temmuz 1965'de hayatını kaybeden Karay'ın İnkılap Kitabevi tarafından yayınlanan “Bir Ömür Boyunca” adlı kitabından yazarın ilk gençlik yıllarından anılarını anlattığı “Çocukluğumun Çifte Havuzlar Gazinosu” yazısından bir bölüm yayınlıyoruz.



ufak tefek, lakin sağlam bir İstanbullu idi. Beni de o yaşta binici yapmıştı. Önceleri midilli, sonraları at sırtında arabasını takip ettirir, gittiği yerlere ve bu meyanda Fenerbahçe'ye ve Çifte Havuzlara götürürdü. Çifte Havuzlar Gazinosu'nda iki hatıram vardır; Biri, rakı sofrasını donatan çeşitli ve itinalı mezelerden bana verilmemesi, baktıkça yutkunamam! Öbürü hoş bir seyir: Mehmed Ali Bey'in büyük havuzdaki kırmızı balıklara fasılalarla kâğıt helvası atması! O çoğu kıpkırmızı, bir kısmı beyaz ve siyah paftalı balıkların su üstünde yüzen helva etrafına dizilip sisli ve hareketli esrarengiz bir çiçeğe, kırmızı yapraklı, çiçeği sarımtırak iri, azman bir nilüfere benzemeleri hoşuma giderdi. Koca koca lokmalar koparıp da ürkmüşçesine birdenbire kuyruk vurup kaçmaları, sonra tekrar gelip helvaya takılmaları, hele yutarken ağızlarını şapırdatmaları keyfimi arttırırdı. Bir hatıra daha: Gazinoda istediğim gazozu içip de atıma bindikten sonra karnımda başlayan ıstıraplı cumburtu! Hayvanın her adım atışından karnıma kör mü, keskin mi, yoksa ateşte kızmış yahut buzda donmuş mu, tayin edemediğim şişler saplanıyor, bağirtacak kadar acı veriyordu. İnatçı daha doğrusu lüzumsuzca izzet-i nefsime düşkümdüm; önde giden arabadaki babama halimi anlatmadım. Kozyatağı'ndaki evimize kadar azap çekmeyi, dişlerimi sıkmayı tercih ettim. Ağrı at sarsıntısı sonra erince kesiliverdi.

“Babam titiz bir yazardı”

Başlıktaki bu cümle, Yusuf Atılgan'ın bugün 39 yaşında olan oğlu Mehmet Atılgan'a ait. Mehmet bey, –babasının deyişiyle 'Memoşenko'– bu cümleyi, henüz 15 yaşında iken babasının kitaplarını okuduğundaki ruh haline atfen söylüyor...

● Gökçe UYGUN

Yerli edebiyatımızın müstesna yazarlarından Yusuf Atılgan'ın, kitaplarına girmemiş yazı, şiir, söyleşi ve çevirilerinden oluşan “Siz Rahat Yaşayınız Diye” adlı kitap geçtiğimiz aylarda Can Yayınları'ndan çıktı. Biz de bu vesileyle, yaşamının bir bölümünü Kadıköy'de geçirmiş olan yazarın oğlu Mehmet Atılgan'la Moda'da buluştuk.

Kendisi hukuk mezunu, çeşitli sivil toplum kuruluşlarında çalışmış. Şimdilerde Ege'de yaşıyor. Ama bir ayağı Kadıköy'de. ‘Babadan kalma esnaf dükkanı devralmak gibi’ diye gülümseyerek tanımladığı işleri yürütüyor; kitabın ve çevirilerinin işleri, röportajları...



Mehmet Atılgan, babasının sık geldiği Bomonti Çay Bahçesi'nde

Mehmet Atılgan'a ilk sorum “Edebiyatımızın böyle müstesna bir yazarının oğlu olmak nasıl bir his?” oluyor. “Çok zor bi yerden başladınız, ne desem ki ben...” diye yanıtıyor. Zor'luktan ilerleyelim o halde; Kendisi de ‘zor’ bir yazar olduğunu söylüyor. Bir okuru olarak siz ne dersiniz? Atılgan bunu onaylıyor; “Yazma eylemiyle olan ilişkisi açısından evet zor yazar bir yazar. Kendisi de söylüyor ‘benim gündelik hayatım yazarlığımdan önce gelir’ diye. Manisa’da iken çiftlik yapmış. İstanbul’da ben doğduktan sonra benimle, ailesiyle çok ilgilendi. Zaten konstrasyonunun pek iyi olmadığından da şikayet ederdi. Çok titiz bir yazar olmasının da, zor yazmasında etkisi var”

“Peki ya yazdıkları zor muydu?” diye ekleme yapıyorum soruma, Atılgan şöyle yanıtıyor;

“Kolay okunan eserleri de var, zor okunanları da... Mesela Anayurt Oteli, Aylak Adam’a göre üs-

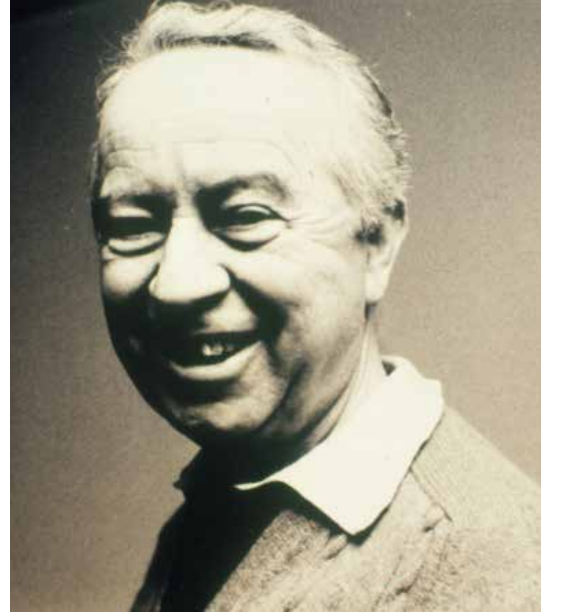
lup olarak okunması daha zor bir roman. Ama mesela Canistan’ı ben bir günde bitirdim. Tabi bunların kolay okunmaları, basit oldukları anlamına gelmiyor. Babam, okura bir şey dikte edercesine, didaktik yazmak-tan pek hoşlanan bir yazar değildi.”

Bir Yusuf Atılgan eseri okurken, ‘Bir Yusuf Atılgan eseri okuyorum’ duygusunda mı, yoksa ‘babamın satırları bunlar’ hissiyatında mı oluyor? Mehmat Atılgan anlatıyor; “Aylak Adam’ı okuduğumda onbeşindeydim. O zaman dek ‘babam yazmış ama ya sevmesem ne olacak’ gibi duygular vardı içimde. Mecbur muyum yani sevmeye babam yazmış diye. Ama okuduktan sonra çok sevdim. Kendi kendime ‘Babam iyi yazarmış’ dedim.”

Ters köşeden soruyorum; Ya beğenmeseydiniz? İçtenlikle yanıtıyor; “Olabilirdi. Her kitabına eşit derece bayılmıyorum ama beğenmediğim bir yazısı da yok”

Babası –kendi deyişiyle– ‘Memoşenko’suna bir de ninni yazmış. ‘Evde size bu ninniyi okur muydu?’ diye soruyorum, Mehmet Atılgan kendine has espri anlayışıyla yanıt veriyor; “Hafızam iyi ama o kadar da değil! Bebekken okuyup okumadığını anımsamıyorum zaten. Ama hatırlayabilecek yaştayken, mesela 5 yaşında bana hala ninni söylüyorsa vaziyetin pek iyi olmadığını gösterir”

Mehmet Atılgan’ın babasından yola çıkarak, son dönem edebiyat dergilerinin kapaklarını Oğuz Atay, Cemal Süreya gibi isimler süslüyor olması hakkındaki görüşü öğrenmek istiyorum. Bu isimlerin ‘kalıcı yazarlar’ olduğunu vurguluyor ve ekliyor; “Kitaplarında bahsettikleri şeyler modası geçmiş konular değil. Ayrıca çok iyi bir Türkçe ile yazılmışlar. Çok normal. Yeni dönem edebiyatı bence dil konusunda sıkıntılı. İyi örnekler var ama kötülerini çok fazla. Dolayısıyla bu edebiyatçılara olan ilgiyi normal karşılıyorum...”



‘SAKLI’ BİR YAZARIN NOTLARI....



Yusuf Atılgan gibi bir bakıma “saklı” bir yazarın ardında bıraktığı notlar her zaman heyecan vericidir. Atılgan'ın ‘Eşek Sırtındaki Saksagan’ adlı bir roman yazdığı, sonra da o metni yok ettiği biliniyordu. “Siz Rahat Yaşayınız Diye”, bu romanın yazarın sandığında bulunan giriş bölümüyle birlikte elyazlarından derlenen notlarını, şiirlerini, dergilerde kalmış kısa öykülerini ve yaptığı çevirilerden örnekleri içeriyor. Kitabın arka kapagından bir bölüm; ‘Kafamdaki romanı yazmak için isimden ve oğlumdan vakit ayıramıyorum, ama üzüldüğüm de yok. Bu koşullarda vaktim olsa da istediğim gibi yazacağımı sanmıyorum. Köyde, sessizlikte, üstünde dura dura çalışmaya alışmış biri için İstanbul çok hareketli; ama buna da alışacağımı, bu koşullarda yazacağım zamanın geleceğini sanıyorum. Yazmadığım için ne devleti ne de yayımcıları suçluyorum. Bunda bir suç varsa doğrudan benim suçum bu.”

ATILGAN’LARIN MODA GÜNLERİ...

Moda, Atılgan ailesinin 10 yılı yakın yaşadığı, Yusuf Atılgan'ın hayata gözlerini yumduğu semt. Mehmet Atılgan, Moda günlerini anlatıyor;

● Ferit Tek Sokak'taki Deniz apartmanında yaşadık ki annem hala orada.

● Babamın bir de Hacı İzzet Sokak'taki Emek Apartmanı'nda bir tür ‘yazı evi’ vardı. Gündüzleri bazen işe gider gibi evden çıkar, kısa bir yürüyüşle oraya ulaşıp yazılarını yazıp (o dönem Canistan'ı yazıyordu) sonra eve dönerdi. Bazı akşamlar da orada kalırdı. Bazen ben de o dairenin bahçesinde oynardım.

● Babamın yazdıklarına Kadıköy ve Moda ne kadar yansıyor bilemem ama ‘Eylemci’ diye bir hikayesi var, o Moda’da geçiyor.

● Moda’da dolaşırdık babamla. Bana sevdiği sokakları, binaları gösterirdi. Bazen bir tür oyun oynardık; gideceğimizi yere varana dek kaç sokaktan geçtiğimizi sayardık.

● Sokak isimlerine meraklıydı. Böylelikle bana da içinde yaşadığımız şehrin yapısı hakkında bilgiler aşıldı. Bunu şimdi daha iyi anlıyorum, mesela ben de şimdi mimarisini beğendiğim yapıların fotoğraflarını çekiyorum.

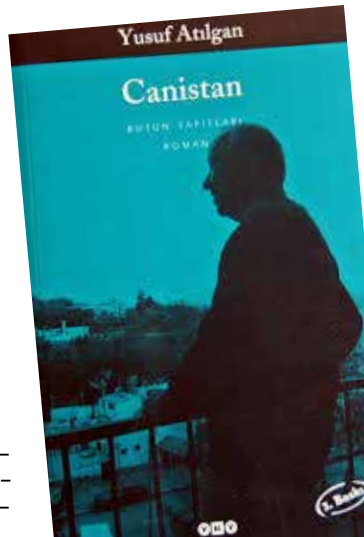
● Küçük Moda’daki Bomonti çay bahçesine sık sık giderdi.

● Babam küçük esnaftan alışveriş yapmayı tercih ederdi. Mesela Moda’daki ünlü dondurmacı yerine, hemen yakınındaki bir başka dükkandan alırdık biz dondurmamızı.

● Sokakların adlarının sık sık değiştirilmesine karşıyım ama babamın Moda’da yaşadığı sokaklarda bir izi olsun isterim. Belki apartmanı bir levha konulabilir.

● Bir gün Moda’da Fazıl Hüsni Dağlarca ile karşılaşmışık, babamla sarılıp sohbet etmişlerdi. Bir gün de habersizce Cemal Süreya’nın evine uğradık, ama evde yoktu...

● Kadıköy’de meşhur Perşembe-beciler vardır. Çarşı’daki Deniz meyhanede her Perşembe günleri dönemin edebiyatçıları buluşurmuş. Babam bir iki defa beni de götürmüştü, ama erken çıkmıştık. Gerçi babam hep erken çıkardı, çok uzun oturmazdı.



Atılgan'ın bu kitap kapağındaki fotoğraf Deniz Apartmanı'ndaki evlerinin balkonunda çekilmiş



Annesi Serpil ve babası Yusuf ile



Mehmet Atılgan, babası ve annesiyle yaşadığı Ferit Tek Sokak'taki Deniz Apartmanı önünde



Mehmet Atılgan, babasının ‘yazıevi’ olarak kullandığı dairenin bulunduğu Emek Apartmanı önünde (Hacı İzzet Sokak)



Gökyüzü gibi bir şey bu çocukluk

Kadıköy Serüven Kültür, Kadıköylü çocuklar için Koşuyolu Gönüllü Evi'nde "Her yer çocuk yaz etkinlikleri" çerçevesinde çeşitli atölyeler düzenliyor

● Seyhan KALKAN VAYIÇ

Kadıköy'ün bağımsız sanat merkezi Kadıköy Serüven Kültür, 6 ile 12 yaş arası çocuklar için temmuz ayı boyunca "Her yer çocuk yaz etkinlikleri" kapsamında Kadıköy Belediyesi Koşuyolu Gönüllü Evi'nde çeşitli atölyeler gerçekleştiriyor. Pazartesi, salı ve çarşamba günü 13.00 ile 15.30 saatleri arasında yapılan origami, fotoğraf, resim, müzik, tiyatro, yaratıcı drama, dans, satranç, geri dönüşüm, felsefe, bilim, halk oyunları atölyesinde çocuklar, oyun oynamanın ve paylaşmanın verdiği mutluluğu hep birlikte yaşıyor.

Bu yıl "Gökyüzü gibi bir şey bu çocukluk" temasıyla yola çıktıklarını ve etkinlikleri dört yıldır düzenlediklerini ifade eden Kadıköy Serüven Kültür'den Perihan Koca, "Kadıköy'deki yaz etkinliği, ağustos ayının başında yapılacak şenlikle son bulacak. Serüven Kültür bu etkinlikleri Türkiye'nin farklı ilinde ve İstanbul'un birçok ilçesinde gerçekleştiriyor" dedi.

KUTUPLAŞMAYA KARŞI

Yaz etkinliklerinin geleceğimiz olan çocuklar için çeşitli mesleklerden duyarlı kişilerle birlikte başlatmaları bir çalışma olduğunu söyleyen Perihan Koca, sözlerine şöyle devam etti; "Eğitimdeki gericiğe, toplum-

daki kutuplaşmaya ve çürümeye karşı olduğumuz yola çıktık. Çocuklar böyle bir ortamda yaratıcılıklarını ve hayal güçlerini geliştirmiyor; kendilerini var edemiyor ve toplumda görmezden geliniyor. Bu etkinlik aslında bu duruma bir müdahale niteliğinde. Yaz etkinliklerinin bir ders niteliğinde olmasını istemedik. Daha çok çocukların kendilerini var edebilecekleri, eğlenebilecekleri, mahallelerindeki çocuklarla kaynaşabilecekleri ve paylaşmayı öğrenebilecekleri grup etkinlikleri olması için çalıştık."

Gönüllü eğitmen olur musun?

Perihan Koca, "Yaz etkinliklerine başlamadan bir ay önce gönüllü eğitmen eğitimlerini gerçekleştiriyoruz. Alternatif eğitim modellerini geliştirmek ve çocuklarla iyi bir iletişim kurmak için eğitimler yapıyoruz. Kaynaklar hakkında konuşuyoruz. Ortak bir dil oluşturmaya özen gösteriyoruz. Ayrıca gönüllü eğitmen ile ihtiyaç listesi kampanyası düzenliyoruz. İhtiyaç listesi kampanyasını hem dayanışmayı hem de birbirimize sahip çıkmayı geliştirebilecek bir şekilde yapmaya özen gösteriyoruz" diyor.

BAYAN YANI'NDA KADINLARDAN SERGİ



Ece Balcıoğlu, İlgen Arzık, Ece Eldek, Özlem Ünlü, Ezgi Tok, Ayşe Kurşuncu, Firdevs Kayhan, Müge Yıldız (soldan sağa)

● Gökçe UYGUN

G eçtiğimiz günlerde Yeldeğirmeni'nde kadın sanatçıların biraya geldiği kolektif bir sergi açıldı;

Serginin küratörleri Ece Balcıoğlu ve Firdevs Kayhan. İstanbul Kültür Üniversitesi Sanat Yönetimi Bölümü'nden mezun olduktan sonra, plastik sanatlar alanında çeşitli yerlerde çalışan Balcıoğlu, 2 yıldır Evin Sanat Galerisi'nde yöneticilik yapıyor, bir yandan da sanat yönetimi üzerine yüksek lisansını sürdürüyor. Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar'da yüksek lisans yapmakta olan Kayhan da uzun yıllar pek çok sanat kurumunda görev aldı, şimdilerde bağımsız olarak çalışıyor.

Daha önce de birlikte çalışmaları olan bu iki yakın arkadaşın aklına bu sergi fikri aklında mekan üzerinden geldi. Feminist mizah dergisi Bayan Yanı'nın Yeldeğirmeni'nde bir sanat alanının açılacağından haberdar olan ikili ve derginin sahibi karikatürist Tuncay Akgün'ün ortak kararıyla ilk sergide kadın sanatçıları bir araya getirmişler.

Yüz körlüğü hastalığının bir metafor olarak kullanıldığı sergide, Müge Yıldız'ın video işi, Ece Eldek, İlgen Arzık, Neriman Polat, Nurcan Gündoğan, 'ın fotoğraf işleri, Ekin Kano, Gümüş Özdeş, Esmâ Taşdemir ve Özlem Ünlü'nün resimleri, Güneş Terkol'un kumaş üzerine dikiş işi, Ezgi Tok'un, Ayşe Kurşuncu'nun baskıları; İrem

Feminist mizah dergisi Bayan Yanı'nın Yeldeğirmeni'ndeki mekanında, iki kadın küratör ve 13 kadın sanatçıyı buluşturan 'Yüz Körlüğü' sergisi, güncel sanat dünyasında kadın sanatçıların görülmek istenmemesi, kadın küratörlerin, sanatçıların azlığı konularına dikkat çekiyor

Tok'un seramik heykelleri yer alıyor.

Peki tıbbi bir hastalık olan 'Yüz Körlüğü'nü neden sanatın alanına dahil ederek, böyle bir sergi kurgulamışlar? Balcıoğlu ve Kayhan, "Yüz Körlüğü sergisi, görüp de tanımadığımız, bakıp da anlamlandıramadığımız bir dünyaya karşı şiddeti, kötülüğü ve gaddarlığı uzaktan izlemekle yetinen bir kalabalığa karşı körlüğün türlü veçe gözler üzerine seren sanatçıların çalışmalarından oluşuyor" diyor. Balcıoğlu ve Kayhan, günümüz dünyasında ve özellikle sanat dünyasında kadın erkek ayrımına dikkat çekerek, "Kadın sanatçıların görülmek istenmemesi, kadın küratörlerin, sanatçıların azlığı, bunun gibi bir çok güncel mevzuaya bu sergi cevap verebilir" yorumunu yapıyor.

Ece Balcıoğlu ve Firdevs Kayhan, "Yüz körlüğü'nden kurtulmak mümkün mü çağımızda?" sorusunu da şöyle yanıtlıyorlar; "Kurtulmak için daha fazla risk alma, daha fazla bir araya gelme, farklı örgütlenme biçimleri yaratmak gibi imkanları zorlamak gerek. Erişim dünyasının kadın üzerindeki tahakkümünün bir türlü nasıl görülmek istenmeyen eşitsizliğini başka formüller bularak ve bir araya gelerek yok edebiliriz. Bayan Yanı Art Project kadınların bir araya gelebileceği, üretebileceği, işlerini sergileyebilecekleri, workshop, performans, sunum ve toplantılarını gerçekleştirebilecekleri bir alan artık."

Yüz Körlüğü, 21 Temmuz'a dek Bayan Yanı Art Project'te izlenebilir. (Karakolhane Caddesi, Duatpe Sokak)

Yeldeğirmeni keşif gezisi

Sanat, zanaat ve tasarım alanlarında alternatif, özgün ve yaratıcı etkinlik platformu Filtre Platform, Yeldeğirmeni'nde bir keşif gezisi düzenliyor. Mimar/müzişyen Tolgay Keskin'in rehberliğindeki bu atölyede caz müziğinden, Yeldeğirmeni'nin tarihinden ve mahallenin mimari yapılarından örnekler eşliğinde doğaçlama ilkeleri hakkında bilgi verilecek. Ses ve beden alıştırması eşliğinde doğaçlama tekniği üzerine sohbet edilecek etkinlikte, 2 kişilik gruplar halinde öğrenilen ve keşfedilen



doğaçlama yöntemlerini kent keşfine uygulamak üzerine strateji geliştirilecek. Sonra Yeldeğirmeni sokaklarına çıkılarak, geliştirilen keşif yöntemi yerinde deneyip belgelenecek. En sonunda toplanıp deneylerin sonuçları üzerine tartışılacak. Yeldeğirmeni'ni özgün bir yöntemle keşfetmeye meraklı; caz müziği ve doğaçlama ile ilgilenen ve bilgilenmek isteyen; gündelik hayatın ritmi ve müziğinin içinde deney yapmaya hevesli herkes etkinliğe davetli. 14 Temmuz Cumartesi günü 13.00-17.00 saatleri arasında gerçekleştirilecek olan ücretsiz etkinliğe ilgili bilgi için; filtreplatform@gmail.com

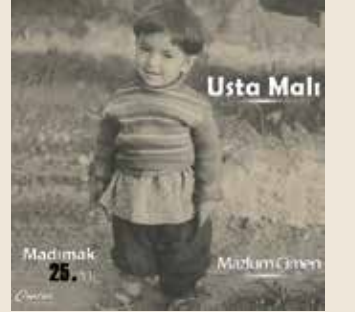
HAFTANIN PUSULASI KİTAP



Yolun Sonundaki Ev

Bir ev bir ülkenin yüzyıllık tarihini taşıyabilir mi? Olabilir çünkü "coğrafya kaderdir" Oya Baydar, Can Yayınları'ndan çıkan son romanı 'Yolun Sonundaki Ev'de Türkiye'nin yüz yıllık tarihini bir apartmanın tanıklığında anlatıyor. "Morsalkım bütün cepheyi sarmış, üç katı aşırı çatıya kadar tırmanmış, salkım salkım çiçekli dallar damdan aşağı sarkıyor. Ardındaki boydan boya balkonları, o balkonlara açılan geniş pencereleri düşünüyor. Kimler var içerde? Gidenler, kalanlar... Çocuklar büyümüştür, gençler çocuk çocuğa karışmıştır, kim bilir nerelerdedir. Umudum? Hatırlanması yasak bölge. Her hatırladığında yasak bölgenin dikenli tellerinin içini kopardığı, acıyı bastırabilmek için hemen uzaklaştığı suç ve günah coğrafyası." 1913'te bir suikastla başlayıp 1960'lı yıllarda aynı apartmanda kesişen yollar, darbeler, hapisler, ölümler ayrılıklar ve ayrılıklarla her yaşta okurun kendinden bir şeyler bulacağı bir Türkiye panoraması. Can Yayınları / Oya Baydar / 272 sf / 14,95 TL

ALBÜM



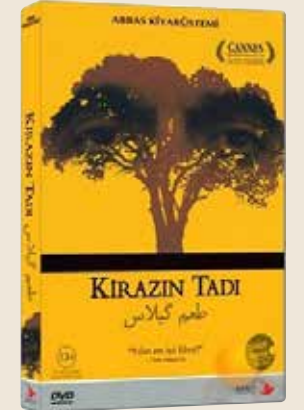
Usta Mali

Mazlum Çimen, 2 Temmuz 1993'de Sivas'ta babası Nesimi Çimen'le birlikte katledilenlerin anısına "Usta Mali" adlı bir albüm çıkardı. Mazlum Çimen babasının ayak izlerini takip ettiğini söylediği albümde cura ve şelpe bağlamayı ilk kez kullanıyor. Alevi ve Bektaşî kültüründe iz bırakan usta isimlerin imzalarını taşıyan 24 eserden oluşan albümde Mazlum Çimen'e Erdal Erzincan, Erdal Güney, Murat Ak ve Nilüfer Akbal gibi müzisyenler eşlik ediyor. "Usta Mali" 2 Temmuz 2018 günü tüm dijital platformlarda ve müzik marketlerde satışa çıktı. Ayrıca 25. Yıl dolayısıyla Long Play olarak da çıkacak. Özel çalışma 1993'ten 33 plak olarak limittli bir sayıda numaralı olarak satışa sunulacak. Artı 33 plak da ise katledilen 33 kişinin isimleri, her plakta bir isim olarak özel baskıyla işlenecek.

Ruhu doyuran şarkılar:

- Nina Simone – Ain't Got No, I Got Life
- Beck – Wow
- Arcade Fire – Creature Comfort

FİLM



Kirazın Tadı

Orta yaşlarındaki Bedii, hayatından vazgeçme noktasındadır. Bir plan yapar ve arabasıyla Tahrân'ın tozlu yollarında uzun bir yolculuğa çıkar. Ölüm şekline karar vermiştir ama kendisine yardım edecek birini bulmak zorundadır. Arayışları sonunda yolu, bir asker, bir ilahiyatçı ve bir tahitçiyle keşir. Karşısına çıkanların teklifine verdiği yanıt, Bedii'nin varolma ve vazgeçişlerin puslu aynasında kendisiyle yüzleşmesini sağlayacaktır. İran sinemasının usta yönetmeni Abbas Kiyarüstemi, Cannes'da Altın Palmiye kazanan Kirazın Tadı ile izleyiciyi ölümler ve yaşam arasında yolculuğa çıkarıyor.

2018-2019
Kültür Sanat
Merkezleri
Genel Başvuruları
başlamıştır.

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | kadikoybelediye

KADIKÖY BELEDİYESİ
KARİKATÜR
EVİ

SERGI

YAZ SERGİSİ

2017 - 18 sezonunda gerçekleştirdiğimiz sergilerden derlenen eserleri izleyebilirsiniz.

02 Temmuz - 24 Ağustos 2018

Karikatür Evi, Sergi Salonu

0216 418 10 49, Hasanpaşa Mah. Kurbangâzide Cad. No: 69 Kadıköy

DAVETLİSİNİZ

KADIKÖY BELEDİYESİ

kadikoy.bel.tr | 444 55 22 | kadikoybelediye

Işıklar açıldığında kalmaya kimler devam edecek?

BETÜL MEMİŞ

memisbetul@gmail.com



“Korku olmadan din hayatta kalmaz.”

Tolkien sonrası fantastik edebiyatın öncülerinden olan Michael Moorcock böyle ses veriyor “İşte İnsan” kitabının alt başlığında. Yalnızca efsanevi karakteri Elric’le değil, Yeni Dalga akımının yükselmesine sebep olan editörlüğüyle de türün kaderini doğrudan etkilemiş nadir yazarlardan kendisi... Moorcock’ın kendi sınırlarını bile zorlayıp tabuları yerle bir ettiği bilim-kurgu kitabı “İşte İnsan” ise Jungcu psikoloji temel alınarak yazılmış en cüretkâr zaman yolculuğu romanlarından biri olarak lanse ediliyor.

“Tarih değişmesin diye tarihe müdahale etmenin bedeli nedir? Fikir mi gerçekliğin sebebidir yoksa

gerçeklik mi fikrin?” diyen Moorcock’a bilahare cevabınızı sarkıtırınız, ama gelin biz yavaştan yazıya eşlikçi olsun diye blues melodileriyle mest olmaya devam edelim. Fona 1930 ve 1968 yılları arasında yaşamış, mızikanın ustalarından Little Walter’ı alalım. Retinayı da Meksika’dan Fas’a birbirinden çok farklı 45 ülkede çekilen ve çekimleri 100 hafta kadar süren, kameraları şimdiye kadar hiç olmadıkları yerlere yerleştirerek dünya yüzeyini mikro ve makro ölçekte gözlemlememize olanak sağlayan muazzam güzellikte sahneler içeren “Sıradışı Bir Kaya” adlı belgesele zoom’larsak miss!

Yönetmen koltuğunda “Siyah Kuğu”, “Bir Rüya İçin Ağıt” ve “Anne” filmlerinin yönetmeni Darren Aronofsky oturuyor. (Erken içimden



geldi notu: Aronofsky’nin vegan olduğunu bilenleriniz olacaktır, bu belgeselde de veganlıkla ilgili ince nüanslar dikkatinizi çekebilir. Bu minvalde de konuyu ve vegan bünyeleri Kolektif Kitap’tan çıkan

İtalyan doğumlu, yazar, çizer ve sanatçı Virginia Elena Patrone’nin “Dolce Vegan” adlı kitabına bağlamak isterim. ‘Adil bir mutfak için tatlı bir başlangıç’ diyen yazarın ilginç vegan tarifleri var. Bilahare bakarsınız diye!

“İnsanlar ayrılmayı öğrenmeli”

Bu cümleyi nereden hatırlıyorum diyenlere; Paole Genovese’nin yazıp, yönettiği (2016 İtalyan yapımı ve ödüllü şahaneliği) “Muhteşem Yabancılar”ın akıllara küşayış getiren repliği...

2018 Şubat gibi de Serra Yılmaz’ın yönetmenliğini üstlendiği “Cebimdeki Yabancı” olarak Türkiye beyazperdesinde endam eden ve sonrasında tiyatrodan da nasibini alarak Türkiye’de ilk kez TwoTwo Tiyatro ile seyircisiyle buluşan “Mutluyduk Belki Bugüne Kadar” bugünkü tiyatro özneniz... Kaçıranların ya da yeniden hemhal olmak isteyenlerin bu hafta başında yeniden seyreylediği oyunu, sezonun son tadında nevalelikleri kategorisinde bu köşeden de deklare etmezsem olmazdı. Zira eğer kaçırarlarsanız, turnesine denk gelmeye çalışınız yahut yeni sezonda kaçırılmayacaklar listenize alınız, pişman olmayacaksınız!

Adını Ajda Pekkan’ın “Ya Sonra”sından alan oyunu uyarlayan Kerem Pilavcı, yöneten ise son yıllarda pek çok oyundan fizikalara aldığımız Ahmet Sami Özbudak. Yaş sınırı artı 18 olan tek perde delik oyunun performanslarında; Canan Atalay, Başak Kıvılcım Ertanoğlu, Gökçe Eyüboğlu, Gıray Altınok, Faruk Barman, Fehmi Karaarslan ve Deniz Karaoğlu yer alıyor.

“Yakın arkadaşını ne kadar iyi tanıyorsun? Birbirinizden sakladığınız kaç sırrınız olabilir? İyi günde ve kötü günde yanlarında olman yeterli mi? Modern dünyanın arka odaya tıktığı hislerini birileri göz göre göre süpürmeye gelse ne yaparsın?” Hikâyenin kendini verdiği alt metin başlıkları böyle...

Detaylarda neler oluyor kısmında ise: Yedi yakın arkadaş, bir akşam yemeğinde buluşuyor ve ‘günümüzde herhangibir Stephen King romanı kadar gerilim ve korku uyandırabilecek bir oyun’ oynamaya karar veriyor. Birbirlerinden sakladıkları hiçbir şeyleri olmadığını ispatla-



mak için odadaki herkes, tüm gece boyunca cep telefonlarını masaya koyarak gelen tüm mesajları ve e-postaları birbirleriyle paylaşmayı kabul ediyor.

“Cep telefonların sır küpüne dönüştüğü bir çağda, mekan ve zaman ayırt etmeksizin oluşan mahrem alanımızın bir şişenin içinde kıyıya vurduğunu düşünün. Gerçekler ortaya çıktığında nelere sebep olabileceğini yüzümüze çarpan “Mutluyduk Belki Bugüne Kadar”, bizlere ipteki cambazların bilinmeyen hikayelerini anlatacak. Bakalım tüm ışıklar açıldığında o masada kalmaya kim(ler) devam edecek?” Filmin altında ezilmeyen bir tiyatro işi yapan ekibi kutluyorum. Temiz bir iş karşımızdaki. İzleyici olarak bizlere düşünse; Metinle empati yapın veyahut bu hafta sonu tüm arkadaşlar toplanın ve bu oyunun sizdeki hemhalini deneyimleyin! İşin efsonu yüzleşmeniz gereken ilişkileriniz ne de arkadaşlıklarınız; yüzleşmeniz gereken kendinizsiniz, peki hâzır mısınız?



KARANLIK DİYARLARIN

RENKLİ YÜZLERİ

Resimden kuklaya, kostüm tasarımıyla illüstrasyona kadar farklı alanlarda eserler ortaya koyan Kadıköylü sanatçı Rabia Kip ile söyleştik

● Erhan DEMİRTAŞ

Yaratıttığı karakterlerle öfkelerini ve sevincini ortaya çıkaran Kadıköylü sanatçı Rabia Kip, sanat yönetmenliğinin yanından tiyatro oyunları için sahne ve kostüm tasarlıyor. Yoğun olarak ahşap ve seramikten kuklalar yapan Kip, aynı zamanda resim de çiziyor. PsikeArt dergisinin çizimlerinden olan Rabia Kip’in Acıbadem’deki atölyesine konuk olduk ve kendisiyle söyleştik.



KADIN YÜZLERİ

● Öncelikle kendini tanıtır mısın kimdir Rabia Kip?

Kocaeli Üniversitesi Sahne Tasarım Bölümü mezunuyum ama öncesinde Ankara’da Olgunlaşma Enstitüsü’nde iki yıllık Moda Tasarım Bölümü’nde okudum. Sonra Kocaeli’nde dört yıl sahne tasarımı, kostüm... Sonrasında da sektöre atıldım. Ankara’da doğdum büyüdüm ama yaklaşık sekiz yıldır Kadıköy’de yaşıyorum.

● Küçükken ilgin var mıydı tasarımı?

Daha çok kostüm tasarımıyla ilgili duyuyordum. Çanta yapardım, renklere boyamaya ilgilim vardı ama çok belirlenmiyordu. Benim ilgilim aslında oyunculuk ile başladı. Belediyenin verdiği bir tiyatro kursuna gittim. Sonrasında iki yıl oyunculuk için hazırlandım. Ankara’da Dil Tarih’in sınavlarına hazırlanıyordum fakat daha sonra sahne önünde olmaktan vazgeçtim. Sahne arkasında olmak istedim.

● Hem kuklalarında hem de resimlerinde kadın yüzleri daha belirgin. Bunun bir nedeni var mı?

Kadınları çizmeye biraz daha ilgililiyim. Bizim evde üç ayrı kuşaktan dört kadın yaşıyor. Bu yüzden her kuşaktan kadınların hikayesi bende mevcut. Ama çizirken eril ya da dişil bir cins ayrımı yapmıyorum. Bazıları bu erkek diyor ama benim öyle bir duygum yok.

MASALSI BİR DÜNYA

● Çizdiğin ve tasarladığın karakterler bir masal dünyasına ait gibi. Tim Burton’dan etkilendin mi?

Herkes çizimlerini biraz karanlık buluyor, ben de aksine renkli olduğunu söylüyorum. Belki anlattığım his biraz daha karanlık olabilir. Tim Burton’ı çok severek izliyorum, ister istemez onun etkisinde kalmış olabilirim.

● Aslında senin için “on parmağında on marifet” tanımını yapsak çok da yersiz olmaz. Çünkü hem resmediyorsun, kukla tasarlıyorsun, sahne tasarımı yapıyorsun, kostüm dikiyorsun, illüstrasyon çiziyorsun... Bütün bu işlere nasıl başladın?

Aslında ben bu kadar dağılmak istemiyordum. Ama bir taraftan da her şeyi dokunmak istiyordum. Bu yüzden bazen iş alırken de daha önce yapmamış olsam da denemek için alıyordum, güzel işler de çıkıyor. Kukla da onlardan biriydi. Uzun süredir bu işi yapanların deneyiminden faydalaniyorum. Yaklaşık üç yıldır çizim yapıyorum. Öncesinde proje için gerektiğinde çizim yapıp sonra onu makete geçirmek gibi çizim yapıyordum. Gezi olayları ile birlikte başlayan öfkemi atma biçimi çizim oldu.

● Peki belli bir çalışma disiplinin var mı, yoksa doğaçlama mı oluyor bütün bunlar?

Çizim, seramik ya da maket fark etmez hep doğaçlama ilerliyorum. Kurallara bağlı, belli tekniklerle ve bilgiyle ilerlediğimi söyleyemeyeceğim. Başlarken ne çıkacağını ben de bilmiyorum. Bir hikayeye başlıyorum, istediğim yerde de bitebiliyor. Benim hayata olan motivasyonumu bu yaratım sağlıyor sanırım.

● Bu hayal dünyasının dışına çıkınca nasıl hissediyorsun?

Bana öyle gelmiyor. Sokak neyse burada da onlar var gibi geliyor. Biçimleri farklı ama yaşadığımız dünyanın gerçeği bu. Belki başka bir yerde ya da başka birine karşı böyle görünüyor olabiliriz. Sonuçta yansımaya görme ile ilgili olan bir mesele. Ben var olan o çemberin dışında daha geniş bir dünya düşünüyorum.

SAHNENİN ARKASINDAKİ DÜNYA

● Dizi, tiyatro ve sinemada sanat yönetmenliği yapıyorsun. Bu alanda nasıl bir çalışma serüveni var?

Dizi ile başladım ama ‘Bir daha dizi yapmayacağım’ diye yemin ettim. Çünkü dizi bütün zamanımı alıyor ve gerçekten benim için dizi askeri bir sistem demek. Uzun saatler çalışılıyor, koşulları zaten herkes biliyor. İş yükü çok fazla oluyor, her şey aceleyle yapılıyor. Bu yüzden

banaya göre olmadığına karar verdim. Sonrasında reklam sektörüne girdim. Yaklaşık iki buçuk yıl reklamda çalıştım. Kostümle başladı, sonra sanat yönetmenliği ve sonra ikisi birlikte almayla başladığım işler oldu. Ta ki “Babamın Kanatları” filmine kadar. Güzel bir film, yine olanakların kısıtlıydı ama keyifliydi. Bir anda renkli düşündüğüm dünyadan geri olan başka bir alana geçtim.

● Dizilerin renkli görüntüsünün ardında yani sahne arkasında görünmeyen bir emek dünyası var aslında.

Bizim için Türkiye’de bu işi yapmak gerçekten çok zor. Kadın olarak ayrıca zor. Çünkü biz erkek ustalarla çalışıyoruz, herkeste ‘kadın bunu anlamaz’ algısı var. Ayrıca sektör olarak çok zor çünkü çok komik rakamlarla büyük işler yapmak zorundayız. Beklenen hep çok iyi bir atmosfer yaratmak oluyor, bunun da bir bedeli olması gerekiyor. Fakat bize böyle bir bütçe verilmiyor. Bu işin eskiden daha büyük bir kazancı vardı ancak şimdi genellikle neredeyse gönüllülük üzerine yapılıyor. Görünmeyen çok büyük bir emek var ama bir oyuncu gibi özen görmüyoruz ve maalesef bunu değiştiremiyoruz.

● Tiyatrodaki aynı durum geçerli mi?

Tiyatrodaki biraz daha farklı. Sahne tasarımı daha ön planda. Tiyatrodaki özel tiyatrolar ve devlet tiyatroları var. Ben genelde özel tiyatrolarla çalıştım. Ama orada da aynı sıkıntı var; işin bütçesi yok ama bir şekilde üretim yapılmasına çalışılıyor. İşimi çok severek ve keyifle yapıyorum ama yeterli bütçe olmayınca iş çok kısıtlayıcı oluyor.

Bu bazen insanı geliştiren de bir şey. Yine de profesyonel bir işte, yeterli süre verildiğinde, malzeme olduğunda çalışmak daha keyifli oluyor. Ama ülkedeki standartlar ne yazık ki çok düşük.

● Kadın olmak neden dezavantaj?

Kadın olarak zaten ülkede her gün yaşanabilecek olan sorunlara maruz kalıyoruz. Sette de işgücü olarak bakıldığında erkekler daha fazla tercih ediliyor. Ben daha çok sahne tasarımı üzerine çalışmak, mekan yaratmak isteği içindeyim ama kadın ile kostüm ilişkilerinden dolayı işin genelde o tür işler geliyor. Sahne tasarımı sektöründe çok güçlü kadınlar çalışıyor olsa da erkekler yoğunlukta.

● Yakın zamanda bir sergi planın var mı?

Sergi açma düşüncem var ama mekan da benim işim ve algı alanımda olduğu için buluntu bir mekanda, sergiye hapsolmuş bir şekilde değil de kendi yarattığım bir alanda gezilebilecek, müzik de dinlenebilecek bir ortamda sergi açmak istiyorum. Serginin, üretimin olduğu alanda olması bana çok daha samimi geliyor. Bunu oluşturduğum zaman sergiyi açacağım.



SİNEVİZYON



Mary Shelly

Mary Shelly, Dünyaya kült roman Frankenstein’i armağan eden yazar olarak edebiyat tarihine kazınan Mary Shelley’nin hayat hikayesini ve kült kabul edilen bu korku romanının yazım sürecini anlatıyor. Ünlü felsefeci babası ile 18. yüzyıl Londra’sında büyüyen Mary Wollstonecraft Godwin, dünyada kendisini bırakmaya kararlı bir hayalperesttir. Şair Percy Shelley ile ihtiraslı bir aşka atılır. Yaşanan tutkulu ve trajik olaylar Mary’yi şekillendirecek ve gotik başyapıtına ilham kaynağı olacaktır. Kadınların geri planda tutulduğu, ev işleriyle ilgilenmeleri ve ötesine karışmamaları gerektiği düşünülen bir çağın ortasındaki edebiyat dehası Mary, duygularını, acılarını tarihe geçecek bir romana dönüştürecektir... Haifaa Al-Mansour’un yönettiği filmin senaryosunu Al-Mansour, Emma Jensen ile birlikte kaleme aldı. Başrolünü Elle Fanning’in üstlendiği filmin oyuncu kadrosunda Douglas Booth, Game of Thrones’un Arya Stark’ı Maisie Williams gibi isimler yer alıyor.

Kadıköy Sineması

Mary Shelly 12:30 - 16:45 - 21:00
Ahlat Ağacı 13:00 - 20:30
Renksiz Rüya 11:30
Atölye (The Workshop) 18:30
Zama 14:45 - 16:30 - 19:00
Adres: Bahariye Cad. No:26 Kadıköy (216) 3377400

Kadıköy REXX

Hayale Hikayeleri 11:00 15:15 17:00 21:15
Kelebekler 13:00 18:45
Ahlat Ağacı 13:00 16:30 20:00
Ant-Man ve Wasp 11:00 13:30 16:00 18:30 21:00
Gökdelen 11:15 13:15 15:15 17:15 19:15 21:15
Kapalak Kızı 11:30 13:30 15:30 17:15 19:15 21:15
Fakir: Bir Hint Fakirinin Olağanüstü Yolculuğu 11:15 16:00 21:00
Adres: Bahariye Cad. No:26 Kadıköy (216) 3377400

Caddebostan Cinemaximum (Budak)

Gökdelen 11:00 13:30 16:00 18:30 21:00
Ant-Man ve Wasp 11:00 13:45 16:30 19:15 22:00
Yakalandın! 11:40 14:00 16:20 18:40 21:30
Adres: CKM Haldun Taner Sok. No:11 Caddebostan (216) 3580202

Kozyatağı Avşar Kozzy

Gökdelen 11:30 14:00 16:30 21:30
Ant-Man ve Wasp 11:15 13:45 16:15 18:45 21:15
Kaptan Dandun 11:15 13:15 15:15 17:15
Adres: Kozzy Alışveriş ve Kültür Merkezi Kozyatağı Mah. Buket Sok. No:2-11 (216) 6580248

Göztepe Avşar Optimum

Hayale Hikayeleri 11:00 13:00 15:15 17:15 19:30
Kaptan Dandun 11:15 13:15 15:15 17:15
Karantina XII 11:30 13:30 15:30 17:30 19:30 21:30
Hayat Okulu 11:30 14:00 16:30 19:00 21:30
Adres : Optimum Outlet ve Eğlence Merkezi Yeni Sahra Mah. İstiklal Cad. No:10/4 (216) 6641395

Kentsel dönüşümün sürgünleri:



Kent ve çalışma sosyolojisi üzerine çalışmalar yapan Ladin Bayurgil, Bağdat Caddesi'nde devam eden kentsel dönüşümün apartman görevlileri üzerindeki etkisini araştırıyor

● Erhan DEMİRTAŞ

Boston Üniversitesi'nde doktora eğitimine devam sosyolog Ladin Bayurgil, Bağdat Caddesi'nde devam eden kentsel dönüşüm sürecinin mahalle ve iş ilişkilerini nasıl değiştirdiğini ve kentsel dönüşümün ev sahiplerinden apartman görevlilerine kadar uzanan farklı mahalle sakinlerinin nasıl etkilediğini araştırıyor. Kent sosyolojisi üzerine çalışan ve doğma büyüme Kadıköylü olan Ladin Bayurgil ile araştırma konusunu ve şimdiye kadar çok fazla merak edilmeyen Bağdat Caddesi'nin apartman görevlilerini konuştuk.

• *Kentsel dönüşüm meselesine dair de teknik bir çalışmanın aksine insan odaklı bir çalışma yürütüyorsunuz. Çalışmanızdan bahseder misiniz?*



Kadıköy Bağdat Caddesi hattındaki 11.5 kilometre-karelik bir alanı kapsayan 8 mahalle (Zühtüpaşa, Fener-yolu, Fenerbahçe, Cadebostan, Göztepe, Erenköy, Suadiye, Bostancı) yaklaşık 188 bin kişiye ev sahipliği yapıyor. Bölge, 20. yüzyıl ortalarına kadar plajları, ahşap köşkerleri ve modernist villaları ile şehrin sayfiye merkezi ve mevsimlik konut stoğu olmuş. Üst-orta sınıfların yaşam merkezi olan mahalleler 1965 tarihli Kat Mülkiyeti Kanunu ile yoğunluk kazanıp apartmanlaşmış, Kentsel Dönüşüm Yasası'nın ilanından beri 2000'den fazla bina ev sahiplerinin inisiyatifi ile depreme karşı güçlendirme için yıkılıp yeniden yapılandırılarak kentsel dönüşümün merkezi haline geldi.

• *Şu an caddede yürütülen dönüşüm hakikaten depreme dayanıklı olsun diye mi yapılıyor?*

Yeni deprem yönetmeliğine göre bölgede yapılan binaların çoğunluğu riskli ve elbette binaların deprem riskine karşı güçlendirilmesi gerekiyor. Ancak yöntem yık-yeniden yap, yap-sat olmamalı. Bağdat Caddesi hattındaki dönüşen binaların büyük çoğunluğunun 1970'lerde yapıldığını biliyoruz, yani dönüşen binaların ortalama yaşı yaklaşık 40-50 senelik. Binaların ekonomik ömrünü tamamlamış, kullanılamaz veya hü-

kümsüz ilan edilmesi global olarak diğer şehirler ile kıyasladığımızda gerçekten çok kısa. Eğer yık-yeniden yap tipi bir kentsel dönüşüm uygulanacaksa da ömrü daha uzun, sürdürülebilir, ekolojik ve bölgenin tarihi ve mimarisi ile uyumlu, tutarlı binalar yapılmalı; ancak onun yerine var olan geniş salonlu, balkonlu, alçak katlı binaların yerini dar, balkonsuz ve yüksek binaların aldığını görüyoruz. Yeni kentsel dönüşüm yasası ile bir bölge bu kadar büyük ölçüde ve hızda değişime itil-diye, maalesef bu dönüşümü kentsel planlama, mimari ve ekolojik yönden bölgeyi daha iyi şekilde değiştir-me fırsatı olarak kullanamadık.

APARTMAN GÖREVLİLERİNE NE OLDU?

• *Bağdat Caddesi aslında orta sınıfın ikamet ettiği ama 1980'den sonra cazibe merkezi olan bir semt. Neden Bağdat Caddesi'ni merkeze aldınız?*

Kentsel dönüşüm deyince akıllara ilk gelen bölge aslında Bağdat Caddesi hattı değil, Fikirtepe, Fatih'te Sulukule, ya da Beyoğlu'nda Galataport ile dönüşmekte olan Karaköy. Bağdat Caddesi kentsel dönüşümün yoğunluklu yaşandığı bölgelerden biri olmasına rağmen, şimdiye dek akademik çalışmaların ilgi odağı olmamış. Zira bölgedeki dönüşüm, ilk bakışta orta sınıf ev sahiplerinin inisiyatifiyle gerçekleşen ve kimseyi yerinden etmeden emlak fiyatlarının yükseldiği kazan-kazan bir rant mekanizması olarak görünebilir. Ancak 2012'den beri 2000'den fazla binanın sürekli olarak dönüşmekte olduğu daimi bir şantiye alanı olan bir bölge burası. Aynı zamanda binaların riskli ilan edilmesi ile taşınan kiracılar ve ev sahiplerinin hareketliliği ile bölgede çeşitli göç dalgaları yaratan ve milyonluk inşaat yatırımlarının yapıldığı bir dönüşüm bölgesi. Bu dönüşümün elbette çevreye, mahalle yapısına, kent dokusuna bir çok etkisi var. Aynı zamanda de kentsel dönüşüm-den eşitsiz bir ölçüde negatif etkilenen ancak şimdiye dek görünmez kalmış olan bir sınıf da var: Kapıcılar.

• *Evet, ben de oraya gelecektim. Bir dönem herkes söylerdi "kapıcıların hiç bir gideri yok bunlar da zengin oluyor." Siz nasıl bir sonuca vardınız apartman görevlileriyle ilgili, gerçekten öyle mi?*

Öncelikle bu söylem bence sıkıntılı; bize gösterdiği ev sahiplerinin kapıcıların gelirleri, giderleri, tüketim alışkanlıkları vs üzerinde bir tahakkümü olduğu-dur. Asgari ücretle çalışan bir işçinin -mesela fabrika işçisi- patronu, işçi üzerinde böyle bir söz hakkına sa-

Apartman görevlileri



hip değildir; işçi mesaisi bitince evine gider ve iş vereni onun sosyal hayatından haberdar değildir ve olmamalıdır. Öyleyse kapıcıları diğer asgari ücret çalışanlarından farklı kılan ne? İşçi kapıcı ile iş veren ev sahiplerinin aynı çatı altında aynı binada ve mahallede yaşaması bence. Bu sebeple bu iki grup arasında başka meslek gruplarında göremediğimiz mekansal yakınlıktan doğan farklı bir iş ilişkisi var ve bu ilişki ev sahiplerinin 7/24 kapıcıların emeğini, sosyal hayatını, tüketim alışkanlıklarını vs. denetim altına almasına olanak sağlıyor.

• *İş yerinde barınıyorlar diyebiliriz, aslında apartman görevlileri için.*

Evet, apartmanlarda kullanılan diyafon sistemi de buna bir örnektir, zira kat maliklerinin sesi kapıcının ailesi ile paylaştığı dairesinin içine günün her saati nüfuz edebilir. Bu sebeple diğer çalışanların sahip olduğu mesai-tatil, iş-ev ayırımına kapıcılar ev ile iş yerinin bütünsel olmasından dolayı sahip değil. Bu sebeple kapıcıların sözleşmeleri tarafından belirlenen çalışma saatleri ve şartları dışında da daimi olarak ev sahiplerine ücretsiz hizmetler sağlamasına, dolayısıyla bir emek sömürsüne yol açıyor.

• *Dönüşümle beraber bu insanların başka semtlere hatta köylerine göç ettiğini ve görevlerini de taşeron firmaların aldığını ifade ediyorsunuz. Çok karmaşık bir emek ilişkisi ve dönüşümü söz konusu aslında.*

Dönüşüm ile yıkılan binalarda bina boşaltılınca kapıcıların da sözleşmeleri iptal edildi ve kıdem tazminatları ödenmedi. Ancak bir kapıcının sözleşmesinin sonlandırılması yine diğer asgari ücret çalışanlarından farklı bir durum yaratıyor çünkü işlerini kaybeden ka-

pıcılar aynı zamanda evlerinden de oluyorlar. Zira kapıcılar işlerinin evine bağlı olduğu nadir bir meslek grubudur, çünkü kapıcılar asgari ücret ödeyen işleri karşılığında binaların bodrum katındaki dairelerinde kira ve elektrik, doğalgaz vs faturaları ödemeksizin oturuyorlar. Kısacası, işleri konutlarına bağlı ve tam tersi bir şekilde de konutları işlerine bağlı. Yani kentsel dönüşüm onların evlerinden ve mahallelerinden aynı anda tasfiye edilmesi anlamına geliyor.

“YERLERİNİ ŞİRKETLER ALIYOR”

• *Peki, onlarca görevliye ve ailelerine ne oldu?*

Yeni binalarda kapıcı dairesi yapılmadığını ve bina yönetiminin eskiden kapıcıların sağladığı hizmetleri, ya profesyonel temizlik ve güvenlik şirketlerinden aldığını ya da bölgedeki başka bir kapıcıya bir kaç yüz lira karşılığı ve sigortasız 'dışarıdan baktırma' denilen günlük servis hizmetler şeklinde aldığını görüyoruz. Bu elbette bölgede kapıcı sayısında ciddi bir azalmaya sebep oluyor. İşlerinden ve evlerinden olan kapıcıların da bölgede kirada oturmaya gücü yetmediğinden şehrin çeperlerine ve temizlik, soforlük gibi farklı meslek gruplarına doğru kaydığını görüyoruz ya da emekli olup köylerine geri göç ettiklerini... Yani 'Bağdat Caddesi'ndeki kentsel dönüşüm bölgedeki ev sahiplerinden belki de tek farklı sınıf olan kapıcılar ve ailelerinin bölgeden tasfiyesine sebep oluyor' diyebiliriz.

• *Son 20 yılda nasıl bir demografik bir dönüşüm söz konusu caddede? Ciddi bir değişim var mı?*

Bağdat Cadesi hattında 2012'den beri 2000'den fazla bina dönüşürken ve dönüşen binalarda konut stoğu yaklaşık yüzde 30 oranında artarken hala bölgede ciddi bir nüfus kaybı görüyoruz, muhtemelen yaş ortalamasının İstanbul'un en yükseği olması ve dönüşüm ile hala hareket halinde olan ev sahipleri ve kiracılar dolayısı ile. Konut stoğunun artması ile bölgeye demografik olarak çok farklı ev sahipleri veya kiracıların girdiğini henüz söylemek mümkün değil, bu konuda dataya sahip olamasam da gözlemlerime dayanarak Maltepe, Ataşehir gibi çevre ilçelerden benzer sosyo ekonomik yapıya sahip ev sahipleri ve kiracıların geri göçü olduğunu söylemek mümkün. Yani hala bölgenin homojen yapıya sahip ve mahalle aidiyetinin yüksek olduğunu söyleyebiliriz.

Kadıköy'den Apartman Öyküleri – I

Sünget Apartmanı (Ankara Han)

● Serra GÜVENGEZ – Alper Kaan YURDAKUL



İstanbul'un ilk apartman semtlerinden biri olan Kadıköy'de atölyelerin, sanat evlerinin, işgal evlerinin, Mural Festivali'yle renklenmiş duvarların arasından geçerek tarih kokusu aldığımız Rasimpasha Mahallesi'ne atıyoruz kendimizi. Macit Erbudak Sokak'ta bulunan Sünget Apartmanı İstanbul'un konut olarak yapılan ilk apartmanlarından, gelin bu apartmanın tarihini Arif Atılğan'ın da katkısıyla birlikte öğrenelim.

Ankara Han şimdiki adıyla Sünget Apartmanı, 1905 ila 1910 yılı arasında Haydarpaşa Garı'nda çalışan Alman mimar ve mühendislerin kendilerine lojman-misafirhane olarak inşa ettikleri bir bina. Binayla ilgili bilgilere, Kadıköy'ün Pervititch Sigorta Planları'nda rastlayan Arif Atılğan, binanın dışını ve içini şu şekilde tasvir ediyor: “Şimdiki adıyla Sünget Apartmanı'nda önde bitişik 2 bina bulunmakta ve bu binalara ayrı ahşap merdivenlerle çıkılmakta. Zemin katta iki bina arasında arkadaki iç bahçeye geçiş yolu bulunurken, binalara da bu yoldan giriş kapıları bulunmakta. Binanın arkasındaki iç bahçenin

arka sınırında, iki ayrı müstakil daireden meydana gelen bir müstemilat var.. Bahçede ise ikisi de tek katlı olan kömürlük ve ortak çamaşırhane banyo bulunuyor. Dairelere sadece WC konmuş, banyo konmamış. İnsanlar banyo ve çamaşır yıkama ihtiyaçlarını bahçedeki ortak banyo-çamaşırhane'yi kullanarak gideriyorlarmış. Buradan anlaşıyor ki burası ilk yıllar misafirhane, daha sonra devamlı oturan lojman olarak kullanılmış. Apartmanın girişinden arkadaki müstemilata giden yolda 100 yıllık pişmiş tuğlalara basarak yürüyorsunuz.”

“ALMANLAR ZİYARETE GELİYOR”

Almanların Han'dan ayrılmasından sonra Türkler tarafından satın alınan binanın ortak kullanım alanı olan banyo ve çamaşırhane'de bir gün cenaze yıkandığı için bir daha kullanılmak istenmemiş ve her apartman sakini kendi dairesindeki tuvaletlerine banyoyu da ekleyerek konutlarını bu şekilde kullanmaya devam etmişler. Burada yaşamış olan Almanların zaman zaman apartmanı ziyarete geldikleri söyleniyor. Çocukluk yıllarını Yeldeğirmeni'nde geçiren ve Yeldeğirmeni'yle ilgili araştırma yapan Arif Atılğan, bahçesinde arkadaşlarıyla oyunlar oynadığı bu handa ilkokul arkadaşının annesi olan İsmet Hanım'la karşılaşmış. Ayrıca semt sakinleri Atılğan'a, tren yoluna çok yakın oturanların tren yolu kenarına giderek trenle İstanbul'a gelip giden Atatürk'e el salladıklarını ve Karakolhane Caddesi'nden Haydarpaşa Çayırı Caddesi'ne inen yokuştan kış mevsiminde kayarak devrilen tramvayları da hiç unutmadıklarını anlatmışlar.

Bahriye Üçok Ekolojik Çocuk Yuvası

FENERBAHÇE PARKI ÇOCUK YUVASI

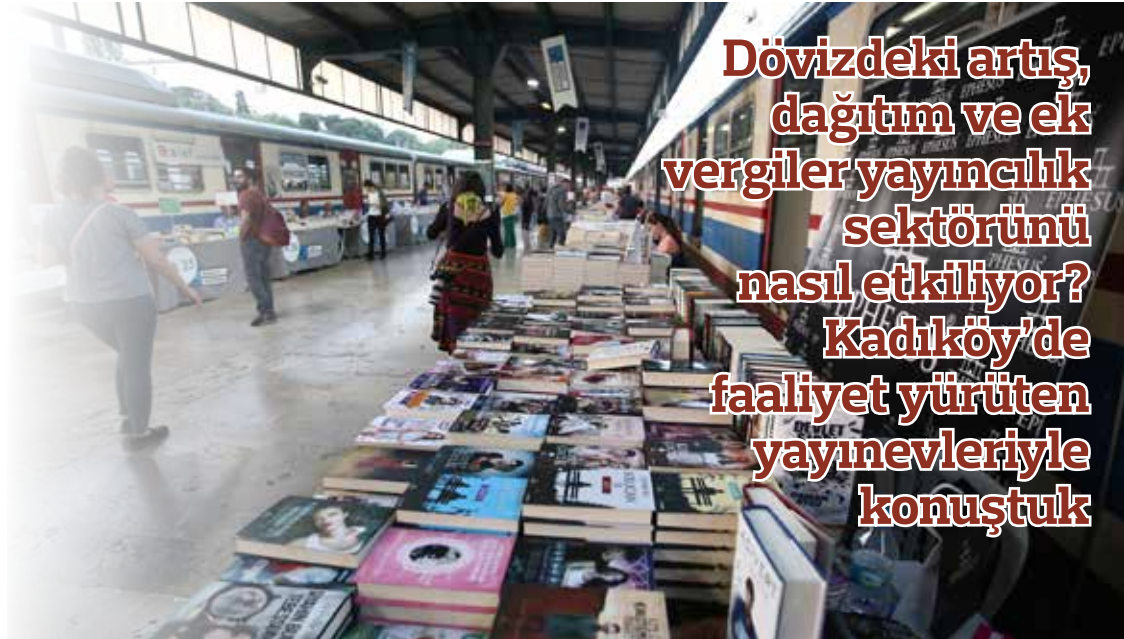


Bahriye Üçok Ekolojik ve Fenerbahçe Parkı Çocuk Yuvalarına başvuru yapan 2013-2014-2015 doğumlu çocuklar için, noter huzurunda kura çekimi yapılacaktır.

11 AĞUSTOS 2018 | Saat 11.00
Kozyatağı Kültür Merkezi, Gönül Ülkü ve Gazanfer Özcan Sahnesi



Yayıncılık sektörü zor günler geçiriyor



● Erhan DEMİRTAŞ

Son günlerde enflasyon rakamlarının çift hanelere çıkması ve dövizdeki ölenemez artış gıdadan sağlığa, giyimden birçok alanda fiyatların yükselmesine neden oluyor. Bu artışın en çok etkilediği alanlardan biri de kuşkusuz yayıncılık piyasası. Çünkü kitap, dergi ve gazete kağıtlarının neredeyse tamamı ithal ediliyor ve bu ürünler oldukça maliyetli. 2000'li yılların başında üretimi durdurulan Kocaeli'deki kağıt fabrikası SEKA, ülkede kağıt üretiminin yapıldığı son yerdi.

11'DEN 16'YA GERİLEDİ

Türkiye Yayıncılar Birliği'nin 2017 yılı raporuna göre; Türkiye'de üretilen yeni kitap başlığı sayısı yüzde 10,82 arttı, üretilen bandrollü kitap adedinde de yüzde 9 artış yaşandı ancak bandrolsüz ücretsiz kitap adetlerinin üretimindeki düşüş toplam kitap adedinde yüzde 6 düşüş yarattı. Kişi başına düşen kitap sayısı 8,4 iken 7,76'ya düştü. Türkiye yeni kitap sayısı ile dünya sıralamasındaki

11. sırasını korudu. Sınav değişikliklerinin eğitim yayıncılığına verdiği zarar nedeniyle Türkiye Yayıncılık Sektörünün büyüklüğünün 2,126 milyar dolardan 1,591 milyar dolara düşerken, Türkiye dünya yayıncılık sektöründe ise 11. sıradan 16. sıraya geriledi.

Raporda yer alan verilere göre; Türkiye yayıncılık sektörü perakende pazarı büyüklüğü 6.335 milyon TL'den 5.794 milyon TL'ye geriledi. Türkiye yayıncılık sektörü ciro büyüklüğü 2016'dan 2017'ye yüzde 8,5 azaldı. Bu nedenle Türkiye dünya yayıncılık sektöründeki 11. sıradaki yerini koruyamadı ve 16. sıraya geriledi. Bu gerilemenin temel nedeni eğitim yayıncılığında yaşanan sınav değişikliklerinin sektörde yarattığı zarar olarak gösteriliyor.

YAYINCILAR NE DÜŞÜNÜYOR?

Peki, bunca soruna rağmen kitap ve dergi yayımlanmaya devam eden yayınevleri hangi çözüm yollarına başvuruyor? Tekelleşen dağıtım ağının içinde küçük yayınevleri nasıl ayakta kalmayı başarıyor? Kadıköy'de faaliyet yürüten Kor Kitap Genel Yayın Yönetmeni Onur Öztürk, Yazılama Yayınevi Genel Yayın Yönetmeni Ogün Hakan Notabene Yayınları Editörü Yalçın Burkev'le konuştuk.

“BASKI VE KAĞIT MALİYETİ ARTIYOR” Yazılama Yayınevi–Ogün Hakan

Dövizdeki artış, kitap baskı maliyetlerini yüzde 25 oranında etkiledi. Yayıncılar için en önemli maliyeti ise kağıt oluşturuyor. Kuşkusuz çeviri kitaplar da bu artıştan etkilendi. Bu aynı zamanda çeviri maliyetlerinde ki artış da gündeme getiriyor. Yurtdışı kaynaklı telifli yabancı kitapların yine dövizdeki artış nedeniyle olumsuz etkilendiğini söyleyebiliriz. Yani sadece kağıtta değil yabancı kitapların telifinde de ciddi artışlar oluştu. Maalesef okurlara bu, kitap satış fiyatının artışı olarak yansıyor. Yayıncılar için bir başka önemli



alan da kitap fuarlarıdır. Aynı olgu fuarlar için de söz konusu. Fuar düzenleyici şirketlerin yeni dönemde fuar metrekare fiyatlarına yüzde 20–25 oranında zam yapacağını düşünüyoruz. Şimdiden yaptığımız sözleşmelerde bunu görebiliyoruz. Yayıncılar açısından ise dağıtım, başlı başına bir sorun. Özellikle toplumcu / aydınlanmacı bir çizgi izleyen yayınevleri için bu böyle. Kimi dağıtım ve satış tekellerinin el değiştirmesi, ilerici ve solcu yayınevlerinin kitaplarının dağıtılmaması, raflardan kaldırılması ya da kıyıya köşeye çekilmesi... Bu durum bugünün çözülebilecek bir meselesi olmanın ötesinde.

“ZOR ZAMANLAR BİZİ BEKLİYOR” Kor Kitap–Onur Öztürk

Yayıncılık maalesef birkaç istisna hariç neredeyse tüm gider kalemlerinin döviz üzerinden hesaplandığı bir sektör, dolayısıyla dövizdeki kısa süre içerisinde gerçekleşen artışlar maliyetleri çok fazla artırdı. Hem de telif hakkı almaktan, kağıt satın almaya ve baskı sürecine kadar kitabın üretimindeki tüm aşamalarda yükseldi. Böyle giderse önümüzdeki günlerde zaten büyük zorluklar altında gerçekleştirilen yayıncılığı mali olarak da çok zor zamanlar bekliyor. Çeviri kitaplar dövizdeki artıştan en hızlı etkilenen alan oldu bile; Türkiye gibi yayıncılığında çeviri eserlerin ağırlığının yüzde 50'nin üzerinde olan bir ülke için bu sürdürülmesi mümkün olmayan bir durum. Yayıncıların çeviri kitaplardan hızla uzaklaşacağını öngörmekse kehanet değil. Maliyet kalemlerinden kısma çabası daha nitelsiz eser ve çevirilerin dolaşıma girmesine, hatta giderek azalmasına yol açacak. Bu da doğrudan okurların etkilenmesi anlamına geliyor. Diğer maliyet kalemleri bu kadar yükselmışken yayıncıların ilk



refleksi elbette bu maliyetleri aşağı çekmeye çalışmak olacaktır. Çeviri eserlerden kaçmaksa en kolay yollardan birisi ancak bunun önüne geçilebilir özellikle çeviri eserlerde daha fazla mali desteğe ihtiyaç var. Yayıncılığın en büyük ve kronik sorunlarından birisi dağıtım ve kitabevleri sayısının az olması. Geçmişten bu yana kimi adımlar atılsa da bu soruna bir çözüm bulabildiğimiz söylenemez. Ortaklaşmış bir çözüm üretilmediği sürece bu soruna karşılaşan yayıncılar doğrudan satış, kendi online satış kanalları gibi yollarda sorunu kendileri aşmaya çalışıyorlar haklı olarak. Önümüzdeki zamanlarda bizim de yayınevi olarak benzer adımlarımız olacak. Bağımsız kitabevlerinin yaygınlaşması için yayıncıların artık kendi kitabevlerini kurması elzem hale geldi, bu mümkün olmuysa da bir araya gelinerek kitabevlerinin açılması gerekiyor. Aynı şey online satış ve dağıtım kanalları için de geçerli elbette.



“TEK FİYAT UYGULANMALI” Notabene Yayınları–Yalçın Burkev

Dövizdeki 2018 başından beri yaklaşık yüzde 40'lık artış özellikle kağıt maliyetlerine doğrudan yansdı. Dünyadaki artan selüloz fiyatları kağıda ayrıca euro/dolar bazında zam olarak yansdı. Ancak talebin düşmesi nedeniyle hiçbir yayıncı bu artışı doğrudan fiyata yansıtmadığı gibi, satışların düşmesi nedeniyle de ayrıca zarar ediyor.

Çeviri kitaplardaki telif de doğrudan döviz üzerinden işlem gördüğü için aynı artış burada da geçerli. Üstelik çeviri bir kitabı alırken telif, kağıt ve çeviri bedeli önden ödendiği için yayıncılar açısından bu ciddi bir yatırım maliyeti artışı anlamına geliyor. Bu artış gündemdeyken, çeviri bir kitabın ortaya çıkışı

ortalama bir yıl sonra mümkün oluyor. Oysa bugünün Türkiye'sinde kimse bir yıl sonrası öngörememekte, bu durumda yayıncıları temkinli davranmaya, çeviri eserden kaçınmaya yöneliyor. Çeviriden kaçınmak ise orta vadede, ülkeye kültürel yoksulluk olarak geri dönecektir. Ülkemizde dağıtım yayıncıların en önemli sorunudur. En büyükler dahil, ki en şanslı onlardır, hiçbir yayıncı yayımladığı eserleri layıkıyla dağıtmıyor. 1990'lı yıllarda D&R mağazalarının yaygınlaşmasıyla başlayan dağıtım ve satıştaki tekelleşme, içinde geçtiğimiz dönemde vahim bir düzeye ulaşacak gibi görünüyor. Dağıtımdaki bu sorunun genel çözümü iktidarın uygulayabileceği tek tip fiyat yasası ile çözülebilir. Ancak bugünkü iktidardan bunu beklemek biraz hayal gibi görünüyor. Bunun dışında da yayıncıların kooperatif modeli ekseninde bir araya gelecek kurabilecekleri dağıtım organizasyonları da çözüm olabilir.

“Sahaflık başka türlü terbiye gerektiriyor”

Lütfü Seymen, 1974 senesinden beri sahaflık yapıyor, 40 yıldır da Kadıköy'de. Akmar Pasajı'nın kurucularından olan Seymen, “Sahaflığı meslek olarak görmüyorum. Birçoğumuz için yaşam biçimi.” diyor



● Fırat FISTIK

40 seneyi aşkın süredir sahaflık yapan Lütfü Seymen kendi serüveniyle birlikte, Akmar Pasajı'nın kuruluşunu, Kadıköy'deki sahaflığın gelişimini ve sahaflığın geleceğini anlatıyor:

• Sahaflığa ne zaman başladınız?

1978'a 1973 senesinde geldim. 1974 senesinde Osmanbey'de sergi açmaya başladım. Hurdacıları dolaşıp oralardan topladığım kitapların içerisinde istediklerimi alıyordum, geri kalanları da satıyordum. Bu işe alıştım ve kendi kütüphanemi kurabiliyordum. Sahaflık olacağım diye yola çıkmadım. Ama küçük yaşta beri okumayı seviyordum ve kendimi burada buldum. Bu işin mektebi yok. Ya bir ustan vardır ya da baban sahaflık yapıyordur onun yanında öğrenirsin. Benim ustam da yoktu.

• Kadıköy'e ne zaman geldiniz?

1978'de geldim. 1979'da nişanlandıktan sonra burada kalmaya başladım. 1982'de Göztepe Vergi Dairesi'nde çalıştım ama çalışırken de Vakıflar Bankası'nın kapısının önünde akşamüstleri orada sergi açıyordum. Moda Sineması'nın olduğu pasaj vardır; Kafkas Pasajı. 1985'te orada dükkan tuttum. 1986'da ise Akmar Pasajı'na geçtim.

“KONFEKSİYONCULAR GİTTİ”

• Akmar Pasajı sahaflar için hep önemlidir. Akmar'ın ortaya çıkışını anlatır mısınız?

Ben buraya geldiğimde Akmar daha inşaat halindeydi, dolayısıyla kitapçılar çarşısı olarak Akmar'ın ortaya çıkmasını sağlayan, burayı kuran iki kişiden biri de benim. Akmar'ın ilk ortaya çıkışında alt katta kafeler vardı. Biz oraya kitapçı olarak girdiğimizde üst kat takı konfeksiyoncular burayı tek tek terk etti. Üst kat-

taki dükkanların hepsi antikacı, kitapçı haline geldi. Cumartesi, Pazar günleri karşı taraftan bile esnaflar buraya gelirdi. Antika, koleksiyon merkezi gibiydi. Kadıköy, zaten her zaman kitap alım-satım ve antika konusunda bir çeşit merkez olmuştur. Sahaflık dükkanı sayısı o zamanlar azdı. Kafkas Pasajı'nda çok vardı, biz buraya gelince de Akmar'a rağbet oldu.

• 90'larda tezgahlar da açılıyor burada...

Tezgahlarda bir anda korsan satılmaya başlandı, bir yandan da İngilizce kitaplar satılmaya başlandı. Fırsat düşkünlüğü gibi bir akımdı. Ortadan kaldırılması iyi oldu bence. Ama daha evvel Kadıköy'de mesela pazarlarda kitap satılıyordu. Başka illerden insanlar bile onlara bakmaya gelirdi.

• Müteferrika ismini neden seçtiniz?

İbrahim Müteferrika, ülkemize matbaayı getirdiğini düşündüğümüz, ilk Osmanlı matbaasını kuran isimdir. Ama Osmanlı'da hem Yahudi matbaası hem Ermeni matbaası, Müteferrika'dan önce de var. Onlar zaten kitap basıyorlar. Biz tabii ki 1726'da İbrahim Müteferrika geldi diye cümleye başlıyoruz ama çokta gerçeği yansıtmıyor. Benim bu ismi koymamın sebebi, kendimi bu geleneğe bağlama isteğim.

• Koleksiyonunu yaptığınız bir şey var mı?

Kitap ayrıcalarını ve etiketleri biriktiriyorum. Görsel olarak hoş geliyor, 300-500 tane var. Kitabın tarihi konusunda da fikir veriyor. Bir de Kastamonu tarihiyle ilgili kitaplarım var.

• Osmanlıca kitaplara da daha bir ilgisiniz anlatılsın...

Bir yönüyle bildiğim bir mevzu, bir yönüyle de daha karlı bir alan. Osmanlıca kitapları kime satacağını biliyorsun. Alıcısı da daha sabit, belli.

• 40 senedir buradasınız. Kadıköy'de ne değişti?

80 öncesini bilmiyorum. Ben geldiğimde Kadıköy Çarşısı'nda terzi, kasap, şarap dükkanı varken şimdi meyhaneciler caddesine dönüştü. 12 Eylül Darbesi'nin de mutlaka payı var. Politik ve ekonomik olarak burası değişti. Dışarıdan göç pompalandı. Eskiden Rumlar, Ermeniler burada yaşıyorlardı şimdi değişti. Sermayenin el değiştirmesi gibi dükkan sahipleri de el değiştirdi.

Kadıköy'de önceden kitap satanlar olsa da, sahafların tarihi 80 sonrası başlıyor. İlk Kafkas daha sonrasında Akmar ana gelişim yerleri.

“BIRAKMAYI HIÇ DÜŞÜNMEDİM”

• Sahaflık bitiyor diye sürekli tartışılıyor. Ne dersiniz? Evet, sürekli e-kitap örnek veriliyor, PDFler var. Yeni kitaplar basıldığı sürece istediği kadar internet olanakları artsın, sahaflık bitmez. Çünkü kitap ticari bir

metayken bir taraftan da insanların bulundurmaktan hoşuna giden bir obje. Eski kitapları toplamak, belli bir konuya odaklanmak insan karakterinde var. Bizim görevimiz de onlara yardımcı olmak. Bizim işimiz bu ama birçoğumuzda yaşam biçimi haline de geliyor. Ben zaten bunu meslek olarak görmüyorum. Kitap karıştırmak, okumak hoşuma gidiyor. Bir nevi ahbablık ediyor-muşum gibi. İkinci elcilik gibi görenler de var sahaflığı, ama sahaflık başka türlü bir terbiye gerektiriyor.

Yani sahaflık kesinlikle ölen meslekler arasında sa-

yılmamalı. Örneğin hallaçlık öldü, kalaycılık öldü. Ama sahaflık ölmez. Bir kere kitabı elinde tutmak çok önemlidir, farklıdır.

• Son olarak hiç bırakmayı düşündünüz mü?

Bırakmak aklımdan bile geçmedi. Ben bu meslekten emekli olmam. Yani dükkanı kapatırım ama bir şekilde devam ederim. Sahaflık dışında 25 senedir Müteferrika isimli bir de dergi çıkartıyorum. 25 sene bu derginin arkasında durdum. Düzgün bir iş yaptığımı inanıyorum, insanlar da hoşlandılar ve destekliyorlar.



MARIO
LEVİ

Gördüklerimiz Göremediklerimiz (69)

Kahvelerimizi biraz da suskunluklarımıza değer vererek höpürdettikimiz o anlarda, yavaş yavaş koyulaşan sohbetimizin beni hiç beklemediğim bir yere götürceğini elbette düşünemezdim. David Amca'yı savunmaya ihtiyaç duymuştum. Ayhan Abi'ye gerçeğin bir başka yüzü olabileceğini göstermeye de... Bu gidişin anlaşılma-sı gerektiğini söylemeye de... Bir başka hikâyenin kapısının açılacağı yerdemişim. Ama önce o sözlerin söylenmesi gerekiyordu.

“Ben onun haklı olabileceğini düşünüyorum. Burada kötü anıları vardı. Çok kötü anıları... Orada neyi unutacaksa unutacak artık. Çocuklarını da böyle kaybettikten sonra...”

Boston'daki oğlu ile intihar eden kızının hikâyesi içimdeydi hâlâ. Onları hafızamdan nasıl silebilirdim... Yüzüme tuhaf tuhaf baktı bu laflarım karşısında. Şaşırması gibiydi. Söylediklerimi anlamaya çalışıyormuş gibi... Bu tavrına bir mana verememiştım doğrusu. Yaşananları bilmiyor olamazdı. Tespitimin öyle çok şaşırtıcı bir tarafı da yoktu. Doğru bir yerde durduğuma inanmak istedim yine de.

“Tamam, oğlunu hepten kaybettiğini söylemeyiz. Ama adam hiç aramıyormuş işte. Bu kaybetmek sayılmaz mı? Yani kaybettiğini hissetmek... Artık umut etmemek... Lilian'ı hiç konuşmayalım istersen. O hikâye içimi çok acıttı...”

Her sözümde şaşkınlığı biraz daha artırıyordu, görüyordum. Sonra beni eliyle durdurdu. Bu hareketinden beni daha fazla dinlemek istemediği sonucunu çıkarttım. Daha fazla dinlemeye tahammül edemediği... Tekrar hatırlamaya yanaşmadığı... Kahvelerimizi içmeye devam ettik. Sustuk. Başını sağa sola salladı sonra. Gülmüsedı. Adını belki de hiçbir zaman veremeyeceğim bir şeylere itiraz eder gibiydi. Bana bakmadan duygularını ifade etmeye çalıştı. Adeta mirıldanarak...

“Sana neler anlatmış... Masalcı David! Ah be kardeş, bu kadar mı çok acı çektin...”

Söyledikleri duygumu güçlendiriyordu. Belki o da hissettiklerini paylaşmaya daha çok ihtiyaç duyuyor diye sustum. Duyduklarım elbette anlamlı, ama bir o kadar da şaşırtıcıydı, düşündürücüydü. Kendime susmanın beni ne-reye vardıracağını sormama yol açacak kadar...

“Şunu iyi bil evlat... Biliyorsundur ama daha iyi bil. İnsan bazen çok fena yalan söyler. Kızmayacaksn. Hüküm vermeyeceksin. Bir kendini müdafaa şeklidir bu...”

Bu laflar suskunluğuma daha çok gömülmem için yeterliydi. Sonraki sözlerse sadece tek bir tepki vermeme imkân tanıyordu.

“Şimdi gerçekleri benden duymak ister misin? Neler düşünsün bilemem artık. Ama söylemeliyim”

Tek tepkim başımı tek kelime etmeden salılamaktı. Neler duyacağımı bilmiyordum zaten.

“Söylediklerinin hepsi yalanmış evlat, hepsi... Onun hiç çocuğu olmadı ki... Bunun da hep kahrını çekti... Bu kadar... Ama hayal gücü iyiymiş, çok iyiymiş. Ona boş yere masalcı demedim ben”

Ne diyeceğimi yine bilemez hale gelmiştim. İçimden söylediklerine itiraz etmek geliyordu. Asıl onun bir masalcı, hatta bir yalancı olduğunu söylemek... Söyleyemedim ama. Gülümsemesi çok manalı geliyordu. Bu gülümsemede çaresizlik vardı, beni bilmediğim bir gerçekle karşı karşıya getirmenin verdiği bir keder vardı, bu hikâyenin kahramanına sevgi vardı. Ya benim bakışlarımda ne vardı? Ben neler hissediyordum? Onca zaman, bu hikâye için yaşatılmış kahramanlar aniden yok olmuşlardı. David Amca'nın bu evlat acılarını yaşamadığına sevinmeli miydim? Söyleyeceklerim hissettiklerimi ne kadar ortaya koyardı bilemezdim ama, elimden geleni yapmıştım.

“Bak ne diyeceğim... Bu öğrendiklerimden sonra gözümde daha da değerli bir yere geldi o... Ne kızmazı... İçim ısındı adeta... Bilmem iyi oldu, çok iyi oldu”

Sesim titriyordu. Dokunsalar ağlayacaktım derler ya, tam öyle bir haldedydim işte... Dokunsalar ağlayacaktım... Neye? Kime? Belki de bir sevinç vardı içimde. Boş verdim. O da devamını getirmedi. Uzun süredir yapmadığını yaptı. Kanunu aldı eline, çalmaya başladı...



Bekçiler Geri Döndü

1990 yılında kaldırılan bekçilik geri döndü. Yazılı, sözlü ve fiziki sınavın ardından seçilen bekçiler, görevlerine başladı

● Sıla TANRIVERDİ

OHAL kapsamında yayımlanan 690 Sayılı KHK ile 1990 yılında kaldırılan bekçilik geri dönmüştü. Kanun kapsamında 39 ilçede görevlendirilecek çarşı ve mahalle bekçi adayları sözlü ve yazılı sınavların ardından görevlerine başlamıştı.

Çarşı ve mahalle bekçisi olmak için sınavı geçmek dışında birçok şart bulunuyor. Şartlardan bir kaçış şöyle: Türk vatandaş olmak, askerlik yapmış olmak. Başvuru tarihi itibarıyla 18 yaşını tamamlamış ve 31 yaşından gün almamış olmak. Sağlık Yönetmeliği hükümleri hariç, herhangi bir nedenle polis eğitim kurumlarından çıkarılmamış olmak. Terör örgütleri ile bu örgütlerin legal veya illegal uzantılarının eylemlerine, toplantılarına, yürüyüş ve mitinglerine katılmamış, desteklememiş ve katılmamış olmak.

KADIKÖY'DE 60 BEKÇİ

Kadıköy Kaymakamlığı emrinde görevlendirilmek üzere Çarşı ve Mahalle Bekçisi Alımı için yapılan yazılı sınav işlemleri Ocak ayı sonun da sonuçlandı. Yazılı sınavda başarılı olan 60 kişi göreve başladı.

Osmanlı'da Bekçi Baba

Bekçiler, Osmanlı Devleti'nde de görülmüş, halk tarafından 'Bekçi Baba' ismi takılmıştır. En önemli görevleri hava karardıkdan sonra mahallenin huzur ve güvenliğini sağlamak olan mahalle bekçilerinin; yangınları haber vermek, hükümetin emir ve yasaklarını mahalle halkına duyurmak, sorumluluk bölgesindeki sosyal faaliyetlere katılmak, konakların kış odununu kesmek, evlere su

taşımak, gibi görevleri de vardı. Genelde mahalle kahvehanesinin üstündeki bekçi odasında yatarlardı. Osmanlı döneminde yaşayan mahalle bekçilerinin bir görevi de, Ramazan ayında mani söyleyip davul çalarak halkı sahura kaldırmaktı. Sesi güzel olmayan, davul çalmasını bilmeyen bekçiler genellikle bu işten anlayan bir davulcu ile anlaşılırdı. Bu manilerden biri şöyle: *Lazımdır böyle görünmek Bekçiyle iyi dirilmek Ramazan'a mahsus şeydir Bekçiye bahşış vermek*



GECE BEKÇİLERİNİN GÖREVLERİ

- 'Gece Kartalları' adı verilen mahalle bekçileri, güneşin batışıyla işe başlayıp, doğuşuna kadar çalışıyorlar. Mahallenin asayişini sağlamak için çalışan bekçilerin görevlerinden bazıları ise şunlar:
- Bir kimsenin can, mal ve ırzına saldırma ve tehditleri önlemek, saldıranları yakalamak,
- Suç işlenirken veya işlendikten sonra, henüz izleri meydanda iken sanıkları yakalamak,
- Kamu düzen ve güvenliğini bozacak mahiyetteki gösteri, yürüyüş ve karışıklıkların yapılmasına karşı, genel kolluk kuvvetleri gelinceye kadar önleyici tedbirleri almak,
- Yollarda dolaşan kimsesizleri, engellileri, acizleri ve çocukları bizzat yerlerine veya veli veya vasilerine teslim edilmek üzere en yakın kolluk kuruluşuna götürmek,
- Vazife saatleri içinde gördükleri, işittikleri, şüph ettikleri şahsı veya hadiseleri en yakın kolluk kuruluşuna bildirmek.

Kadıköy'ün mahallerine yayılan bekçiler güneşin batışından doğuşuna kadar devriye geziyor.

Özel hareket şube polislerinin de eğitimi verdiği, araç durdurma ve silah kullanma teknikleri öğretilen mahalle gece bekçileri; tabanca, cop, kelepçe ve el fenerinin yanı sıra düdüğü taşıyor.

KİTAPLARDA VE FİLMLERDE BEKÇİLER

Yeşilçam'ın birçok filminde, birçok Türk romanında bekçi karakterler yer alıyor. Gerek ana karakter gerekse yan karakter olarak karşımıza çıkıyorlar.



Bekçiler Kralı

1979 yapımı olan bu Yeşilçam filminde, Kemal Sunal 'Bekçi Şaban' ana karakteri ile karşımıza çıkıyor. Semra Türel, Reha Yurdakul gibi isimlerin oynadığı filmde, Zeytinburnu'ndaki bir mahalleye atanan bekçi; vatandaşları eziyet eden muhtara, bakkala, çöpleri toplatmayan temizlik işleri müdürüne kafa tutuyor.

Sultan

Yönetmenliğini Kartal Tibet'in yaptığı 1978 yapımı filmde, Bulut Aras ve Türkan Şoray başrolleri üstleniyorlar. Kemal (Bulut Aras) ve Sultan (Türkan Şoray) arasında geçen hikaye, evleri muhtarlığa gelen kişiler tarafından satın alınan mahalleli ile muhtar arasındaki kavga ile devam ediyor. Bu filmdeyse İlyas Salman, karşımıza 'Bekçi Kolombo' karakteri ile karşımıza çıkıyor.

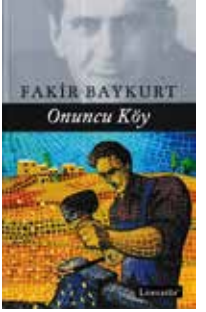


Murtaza

Orhan Kemal tarafından yazılan Murtaza, kara mızah yüklü bir dil ile 'Bekçi Murtaza'nın hikayesini anlatıyor. Devlet tiyatrolarında da sahnelenen Murtaza'nın hikayesi; 1965 yılında Bekçi Murtaza ismiyle sinemaya uyarlanmış, Murtaza'yı Müşfik Kenter canlandırmıştır.

Onuncu Köy

Bekçi karakteri, Onuncu Köy kitabındaysa 'Ali Gede' karakteri ile karşımıza çıkıyor. Bu kitapta, köylere aydınlığı götürme savaşı veren öğretmenin hikayesi anlatılıyor. Bu uğurdaki mücadelesi çetin geçen Öğretmen; verdiği savaşa köylüyü yanına alıp, haksızlığın, yolsuzluğun karşısında durdukça, doğruları söyledikçe yerinden ediliyor. Yolu Onuncu Köy'e düşen öğretmeni, burada da benzer bir mücadele bekliyor.



Evlenme ve doğum yaşı yükseliyor

● Fırat FİSTİK

Dünya Nüfusu Günü, Birleşmiş Milletler tarafından 1989 yılında, dünya nüfusunun 5 milyarı aşması sebebiyle belirlendi. Bu çerçevede her yılın 11 Temmuz gününde dünya nüfusuna dair önemli konular ele alınarak farkındalık arttırmaya yönelik çalışmalar yapılıyor. Bu yıl belirlenen tema da “aile planlaması” oldu. Bu çerçevede ülkemizde de TÜİK tarafından doğum, aile ve evlenme istatistikleri paylaşıldı.

Doğum istatistiklerinde %17,9 ile İstanbul başı çekerken onu %5,8 ile Ankara takip ediyor. Doğurganlık hızı her 15-49 yaş aralığında bir kadının doğurabileceği ortalama çocuk sayısını belli ediyor ve 2017 yılında ortalama doğurganlık 2,07 olarak belirlendi.

EVLENME YAŞI YÜKSELDİ

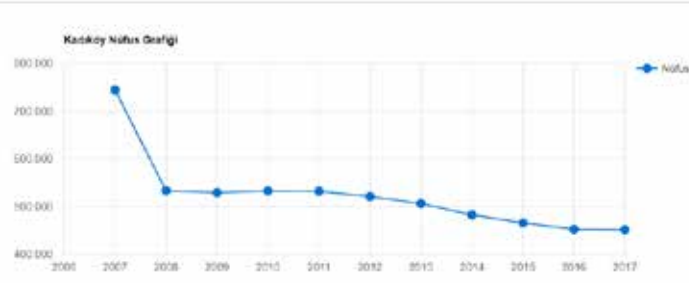
Türkiye'de çocuk yaşta evlilik en tartışmalı konulardan biri. 16-17 yaş grubunda olan kız çocuklarındaki resmi evlenme oranı geçtiğimiz yıla göre düşerken; kız çocuklarının evlenme oranı Ağrı'da %16,6'ya, Muş'ta %16,1'e kadar çıktığı görüldü. Türkiye'de ayrıca ilk evlenme yaşı yükseldi ve 2013'te kadınlar açısından ortalama evlenme yaşı 24 olurken 2017 yılında bu sayı 24,6'ya geldi. Geçtiğimiz yıl doğum yapan kadınların %1,6'sı aynı anda birden fazla çocuk doğurdu. Çoğu doğumların %97,7'sini ikizler oluşturdu. Ayrıca her doğumdan biri sezaryen ile gerçekleşti.

Geçtiğimiz yıl doğumdaki ortalama yaş 28,7 olarak belirlendi. Doğum yaşının gittikçe arttığı ise istatistiklerle ortaya konmuş oldu. Genel nüfus özelliklerine baktığımızda ise hanehalkı büyüklüğünün azaldığını görüyoruz. Ortalama hanehalkı büyüklüğü 3,4 olarak açıklandı ancak Şırnak (6,4), Hakkari (5,7), Şanlıurfa (5,7) gibi illerdeki yüksek hanehalkı büyüklüğü dikkat çekti.



TÜİK, 11 Temmuz Dünya Nüfus Günü vesilesiyle Türkiye'deki doğum, evlilik ve aile istatistiklerini yayımladı. Türkiye'de evlenme ve doğum yaşının yükseldiği açıklanırken hanehalkı büyüklüğünün azaldığı belirtildi. İstanbul'un en büyük 13. ilçesi olma özelliğini taşıyan Kadıköy'de ise geçtiğimiz yıllara göre nüfus azalıyor

Kadıköy Nüfus Grafığı



KADIKÖY NÜFUSU AZALIYOR

Kadıköy özelinde baktığımızda ise TÜİK'in her sene başında açıkladığı rakamlara göre Kadıköy nüfusunun 2017 yılında geçen yıla göre 849 kişi azalarak 451 bin 453 olduğunu görüyoruz. Kadıköy nüfu-

sunun 203 bin 576'sını erkekler, 247 bin 877'sini ise kadınlar oluştururken Kadıköy İstanbul'un en büyük 13. ilçesi olarak açıklanmıştır.

Kadıköy özelinde yıllara göre nüfusa bakıldığında ise 2007'den bu yana bir düşüş olduğu görülüyor. Rakam olarak paylaşacak olursak 2007'de 744 bin 670 olan nüfus 10 yılda 451 bine düşmüştü oldu.

Kadıköy'ün mahallelerine göz attığımızda ise 35 bin 260 ile Göztepe Mahallesi en kalabalık mahalle olurken; Göztepe'yi 34 bin 164 ile Kozyatağı, 33 bin 166 ile Merdivenköy, 31 bin 450 ile Bostancı, 31 bin 98 ile Sahrayıcedit mahalleleri takip etti. 451 bin 453 nüfuslu Kadıköy'de en az insanın yaşadığı mahalle ise 7 bin 839 ile Koşuyolu oldu. 8 bin 95 ile Zühtüpaşa, 8 bin 466 ile Osmanağa mahalleleri Koşuyolu'nun üstünde yer alan mahalleler olarak dikkat çekti.

GazeteKadıköy

Haftalık süreli yerel gazete

Kadıköy Belediyesi ve Kadıköylüler adına
Sahibi Kadıköy Belediye Başkanı

AYKURT NUHOĞLU

YAYIN KURULU

Onur TEMÜRENK,
Ayten GENÇ, Leyla ALP

Yazı İşleri Müdürü

Semra ÇELEBİ

Sayfa Tasarımı

Yasemin ÖZGÜNEŞ - Sinem HAMARAT

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ulaş YILMAZ

Haber Merkezi

Gökçe UYGUN - Erhan DEMİRTAŞ

Reklam Servisi

Özge ÖZVEREN

Reklam: (216) 345 82 02 - (216) 338 61 33

Adres: Osmanağa Mahallesi
Söğütözü Cad.
Kalem Sok. No: 7/2 A Blok
Kadıköy
Tel: (216) 348 70 60
Reklam: (216) 345 82 02

www.gazetekadikoy.com.tr
www.facebook.com/gazetekadikoy
www.twitter.com/gazetekadikoy
E-posta: gazetekadikoy@gmail.com
Dağıtım: Mehmet Gündoğdu
(0532) 727 01 07

Baskı: İleri Haber Ajansı Baskı Matbaacılık Yayıncılık ve Teknik Hizmetleri Ticaret A.Ş.
Merkez Mah. 29 Ekim Cad. İhlas Plaza No:11 A/21 Yenibosna / İSTANBUL

Gazetemizde yayınlanan yazıların yasal sorumluluğu yazı sahibine aittir.

● Gökçe UYGUN

Alternatif sahnenin nevi şahsına münhasır isimlerinden Murat Kılıkçier, -namı diğer In Hoodies- kendini “Müzik yapıyorum, müzisyen olmaya, bir anlam ifade eden şarkılar yapmaya ve iyi biri olmaya çalışıyorum” diye tanımlıyor. Kılıkçier ile yeni tekli vesilesiyle derin bir sohbet daldık;

• **Neden müzik yapıyorsunuz? Müzik hayatınızda neye tekabül ediyor?**

Bu benim de sürekli aklımı meşgul eden bir soru. Müzik benim için hayattaki en temel fiziksel ihtiyaçlara denk. Ama müziği paylaşıyor olmak bambaşka bir konu ve mücadele. Bazen insanlardaki karşılığını görünce ya da müziğin insanlardaki başka etkilerini, ya da kişilerin müzik yapmaktan başka motivasyonlarını görünce yaptıklarımdan uzaklaşıyorum. Bula bildiğim net bir cevap yok.

• **Bir röportajınızda “Sizce neden varız? Neden dünyadayız?” sorusuna verdiğiniz yanıt ilgimi çekti. “Zaman zaman tamamen rastlantısal bir varoluşumuz olduğunu hissedip, ben dâhil kimsenin varlığının bir anlamı olmadığını düşünerek, tek amacın kurtulmak, kurtulmayı başarmak olduğu duygusu kaplıyor içimi. Korkunç bir yalnızlık ve umutsuzluk hissediyorum” demişsiniz mesela. Buradan bakınca, müzik yapmak/sanatla uğraşmak hayatı yorumlama/anlamlandırma çabasında bir araç mı? Ya da bu olumsuz hislerle başa çıkma yolu mu?**

Ne kadar güzel ifade ettiniz. Hem bir çeşit anlama ve anlamlandırma hem de kendini, hissettiklerini ve hissedildiğine tanık olduklarını ifade çabası. Kendi varoluş mücadelesine başka ruhları ortak etme çabası belki. Müzik, okumak, yazmak, çizmek, ses yapmak dışında, etrafımdaki şeylerle ve kendimle baş edebildiğim bir kaynak yok. Yaptığım çoğu şey tam olarak içime sirmese de, çoğu hayal ettiğimin veya varabileceği potansiyelin gerisinde kalsa da, limitlerimle barışmaya çalışıp, üretmek iyi olmaya çalışıyorum.

• **In Hoodies’i bir müzik grubu mu yoksa sizin müzikal projeniz olarak mı tanımlamak doğru olur?**

In Hoodies ismiyle kayıt yapıyor ve paylaşıyorum. İsmim yerine kullandığım bir ifade. Proje kelimisine uzak hissediyorum. Yaptığım şarkıları pek çok insanla olan işbirlikleri sonucu kaydedip, yine çok sayıda insanla sahneye taşımaya çalışıyorum.

• **“Kapusonların içinde”... Neden bu ismi seçtiniz? Çok sık sahneye çıkmayıp, az fotoğrafınızın oluşu, pek röportajınızın olmaması... Görünür olmaktan bilhassa imtina ediyor gibisiniz...?**

Bu çok kişisel bir şey. Kendi görüntümle barışmamak dışında, müziği yapan kişilerin görüntüsünün ön planda olmasından duyduğum rahatsızlığın da etkisi var. Müziğin nasıl görüldüğümlle ilişkilendirilmesinden, sadece çıkarılan ses ve ifade etmeye çalıştıklarımla kalmasını istiyorum.

Kapuson çıkt katmanlı bir ifade benim için. Naif, bir şekilde çocuklukla ilgili olmasının yanında, öfke ve karşı çıkış içeren bir tarafı da var. Küçük bir çadırı andırıyor bana. Çocuksu bir gizlenme ihtiyacı yanında, görünüşünüzü önemsiz kılabilmesi, cinsel kimlikten tutun da, derimizin rengine kadar görünüşü ön yargıları azaltan bir gizlenebilirlik sağlıyor. Dolayısıyla bazen başımıza çektiğimiz bir pike gibi, bazen çok daha sert itirazlara imkan tanıyan bir anonimlik simgesi gibi.

• **Yeni single Coo Coo. Öncelikle bu ismi, anlamı ve çağrıştırdıklarını sorayım...**

Benim için birkaç anlamı var aslında. Kafamda canlanan ilk şey guguklu saatten çıkıp, kısa bir ses yapıp kutusuna geri dönen haberci kuş. Son derece ciddi, statik, mekanik ama bir o kadar deliliğe ben-

In Hoodies ismiyle indie-rock yapan Murat Kılıkçier, ekolojik ve toplumsal kaygıları notalarla ifade ettiği yeni single’ı “Coo Coo”yu yayımladı. Kılıkçier, “Değişmesi gerektiğini düşündüğüm, durdurmazsak sonumuzun geldiğini düşündüren şeylere karşı hissettiklerimi anlatmaya çalışıyorum” diyor



• **Bursalsınız. Bursa müzikal açıdan nasıl bir yer?**
90’larda çok daha yoğun rock müzik üretilen, pek çok müzisyen ve grubun çıktığı, sahne ve stüdyo anlamında da daha yoğun imkanları olan bir yermiş. Siyasi değişimin sosyolojik etkileriyle bu azalmış, ya da belki de ben bilmiyorum. Eminim harika işler yapan ancak iletmekte sorun yaşayan pek çok müzisyen vardır.

• **Yarı zamanlı olarak da Kadıköy’de yaşıyorsunuz. Neden Kadıköy?**
İstanbul’da kendime en yakın hissettiğim yer Kadıköy. Moda’yı seviyorum. Burası aslında ne İstanbul’u ne Türkiye’yi temsil eden bir yer gibi değil. Bir çeşit sanatsal mikro klima alanı gibi. Fazla idealize etmek istemem ama burası üreten insanların bir arada olabildiği, birbirlerini hem üretimleriyle hem varlıklarıyla besleyebildikleri, pek çok yere göre çok daha özgür, farklılığa alışkın, daha toleranslı bir yer.

• **Buranın müzikal ortamını nasıl buluyorsunuz?**
Pek çok harika şey üretiliyor. Yeni müzikle daha kolay temas edebilmemi sağladığı için de burada olmaktan mutluyum. Ama bu bazen bir çeşit atılaşmaya, yanlış bir intibaya sebep olma riski taşıyor. Yani, ülkedeki tüm sanatsal üretimi buradan ibaret sanmadıkça burada olmak harika.

• **Kadıköy’ün, müziğinize yansımaları nasıl oluyor?**
Olumlu ve olumsuz yönleri var. Kadıköy, özellikle Moda çok besleyici ve özgür bir alan. Üreten çok kişinin olması olumlu yönde etkiliyor. Pek çok yeni, özgün üretim görülebiliyorsunuz. Farklı disiplinlerde üreten kişilerle tanışıyorsunuz. Diğer taraftan kalabalık dikkat dağıtıcı olabilir ve bu yüzden zaman zaman Bursa’ya kapanma ihtiyacı hissediyorum. Bir de bazen, Kadıköylü olmakla ilgili ya da aynı sosyal yaşantının parçası olmakla ilgili fazla koruyucu, dışarıdan gelene kapalı alanları, az da olsa kimi gruplaşmalar, elitist yapılar olduğunu görmek üzüyor.

Anlam ifade eden şarkıların müzisyeni...

zer bir yapısı var. Tamamen sessiz bir odada bir anda çıkıp bağırıp kaçıyor. O an korkuyorsunuz, belki bir şey hatırlıyorsunuz, o saate geri dönüyor ve bir sonraki çıkışına kadar kendini unutturuyor. Hem karanlığın içinde anlık da olsa renk, ışık, umut fırlatan bir varlık gibi, bazen de gürlüğünün içinde kendi kendine bağırıp bir varlık gibi geliyor. Coo kuş sesi, ötme sesi... Aynı zamanda delirmeyeyle ilişkilendirilen bir ses. “Coo coo” söz tekrarının “cuckoo” kelimesi ile benzer söylenişe sahip olması deli, mankafa, aptal anlamını veriyor. Çok sevdiğim “One Flew Over the Cuckoo’s Nest”e atıf bir yandan. “Cuckoo in the nest” ifadesi evdeki yabancı, yine sözlerdeki “cloud cuckoo land” ise hayal dünyasında, deliler diyarında anlamında kullanılıyor. “The game is rigged. The table is tilted.” (Oyun hazırlanmış / şikeli / hileli. Masa eğilmiş / yana yatırılmış) sözleri George Carlin’in uzun bir monoloğundan alıntılar.



• **Basın bülteninde “Son sürat yaklaştığımız duvarı unutmak için kişisel gelişim çabaları ve görüntümüzle oyalanıyoruz. Etrafımızda sirenler çalarken, karşısındakinin söylediklerini duymamak için bağırıp birisi gibi kendi konforlu nakaratımızı tekrarlıyoruz “la la la”. deniliyor. Siz de bir sanatçı olarak (tartışılan bir kavram olsa da) ‘sanatın misyonu’ olarak müziğinizle bir tür alarm mı çalmak istediniz?**

İddialı bir şekilde olmasa da kendi hissettiklerim, gördüklerimin ifadesi olarak kendi halinde bir alarm denilebilir. Fiziksel ve coğrafi limitlerimin, çabamın tıkanacağı yerlerin farkındayım. Sürdürülemez olarak gördüğüm sistemlere, değişmesi gerektiğini düşündüğüm, durdurmazsak sonumuzun geldiğini düşündüren şeylere karşı hissettiklerimi anlatmaya çalışıyorum, bunların en başında gelen ise, kendimizden farklı gördüklerimiz üzerinde kurduğumuz tahakküm. Her türüyle şiddet, yok etmeyi beraberinde getiren sınır tanımaz bir büyüme ve yönetme isteği. Bu yüzden video bir zamanların kölelik görüntüleriyle başlıyor ve bugün bizim köleleştirdiğimiz canlılara varıyor görseller. Özgürce verdiğimiz düşündüğümüz pek çok kararın bize ait olmadığını, zaman içinde toplumsal rızanın imal edildiğine ilişkin bazı kareler... Bir misyon ve görev duygusu ile hareket etmemes de tanık olduğum, içinde bulunduğum ya da farklı şekillerde maruz kaldığım ayrıştırıcı yapıya karşı çıkmak kaçınılmaz benim için. Sürünün hastalanan, yaralanan ve güçsüzleşen bireyi arkada bıraktığını biliyorum. İnsanların da güçsüz görülene, azınlıkta kalana yaklaşımları genelde aynı. Coo Coo bu haksızlıkların, saçma bir dizaynın yarattığı yalnızlığın içinde, kalabalık sesler üretmek çoğul kelimeler için bir çağrı sanırım.

• **Coo Coo, üzerinde şarkının dinlenebileceği bir QR kod olan boş kese kağıtları aracılığıyla yayım-**

landı. Plakçılara, parklara, banklara, kafelere, küçük ve bağimsız dükkanlara bırakıldı. Bu alışagel-medik yöntemi seçmenizdeki neden neydi?

Müziğin fiziksel formlarda sunulmasındaki ekstrem değişimler, CD gibi sonu gelen medyalarla aramızda bıraktığımız atık dağı, yaşam ritimimizdeki inanılmaz hız, evrilen tüketim alışkanlıklarımız ve tüm bunlarla birlikte sanatla iletişimimizin de değişmesi üzerine düşünmek.

Bu yüzden şarkıyı içi boş bir nesne ile sunarken bir yandan şarkı ve görsellerdeki ekolojik, sosyal ve politik kaygılara işaret edebilmek istedim. Aslında şarkı ve tüm görsellerin sadece kese kağıdındaki bağlantı ile paylaşılmasını hayal etmişim. Bu yöntemin oksimoron bir durum yaratmasından ve sadece tanıtım gibi algılanmasından çekindim ama günümüz müzik paylaşım sistemi içinde sadece kese kağıdında yayımlamak mümkün olmadı. Dolayısıyla şarkı streaming servislerinde, dijital ortamlarda da var ancak diğer tüm görsel işler yani tam anlatım sadece kese kağıdındaki bağlantıda.

• **İleriye doğru bakınca kendinizi/müzikal yolculuğuna dair neler görüyorsunuz, neler tasarlıyorsunuz?**

Olabilirdiğince çok insanla birlikte üretmek, biraz da formları ve paylaşım yollarını zorlayabilmek istiyorum. Müziği ve bağlı görsel ifadeleri olabildiğince sokağa taşıyabilmek de kafamda dönüp duran şeylerden biri. Canlı performans anlamında ise bilinir alanların dışında, kolektif ruhla veya iyi ve anlamli sebepler adına birleşilen organizasyonlar dahilinde performans yapabilmek isterim.

• **Son soru olarak şunu sorayım; bu röportajda/bir röportajda hangi sorunun size sorulmasını istediniz?**

Kendimle ilgili bir hayal kurmamı isteseydiniz, insanların bir sanyeliğine de olsa ne hissettiğimi tam olarak hissedebilecekleri, benim bunu seslerle tam olarak aktarabildiğim ve anlık da olsa kesin, tereddütsüz ve gerçek bir bağ oluşturan bir şarkı yapabilmek isterdim.



● Sıla TANRIVERDİ

İKSV tarafından düzenlenen 25. İstanbul Caz Festivali kapsamında, 8 Temmuz Pazar günü Fenerbahçe Parkı ve Khalkedon Sahne’de ücretsiz Caz konserleri verildi. Fenerbahçe Park sahnesinde Portrait and a Dream, JmH, The Kites, Koffie grupları yer alırken; Khalkedon Sahne’deyse Nar, Pelin Güneş Quartet, Art Blakey Tribute Band grupları yer aldı, ardından La La Land filminin ücretsiz gösterimi yapıldı. Gazete Kadıköy olarak ‘Parklarda Caz’ etkinliğine katılan insanlardan görüş aldık.

“BURADA MÜZİK KEYİFLİ”

Etkinlikte görevli olan ve İKSV’nin bulabildiği tüm etkinliklerinde görevli olmaya çalıştığını söyleyen Aşya Layla Boğuşyan: “Benim için burada çalışmak son derece keyifli. İnsanlarla iç içe olmayı seviyorum. Sanatın fazla desteklenmediği bir ülkede İKSV gibi sanat destek olan bir kuruluşta yer almak benim için önemli. Kamusal bir alanda olması, biletsiz bir etkinlik olması, herkes erişebileceği için çok güzel” dedi.

Fenerbahçe Parkı’na eşi, çocuğu ve köpeği-

Parklarda Caz kapsamında Fenerbahçe Parkı ve Khalkedon Sahne’de ücretsiz konserler verildi. Farklı yaş gruplarından insanların katıldığı etkinlikte; kediler, köpekler ve insanlar hep birlikte Caz konserleri dinledi



le gelen Ezgi Ergen: “Bu etkinliği internette gezinirken gördüm, eşim de İKSV’de çalışıyor. Parkta etkinliğin olması müthiş bir şey. Hem çocuğumuzla hem de köpeğimizle birlikte geldik. Bütün günü burada geçirmek ve de iyi müzik dinleyebiliyor olmak çok keyifli” dedi.

Balikesir’den oğlunu eşiyile birlikte ziyarete gelen Akif Ovacık ise düşüncelerini şöyle anlattı: “Eşimle Fenerbahçe Parkı’na dolaşırken çalışan arkadaşlarımızın bize tesadüfen vermiş oldukları broşür ile bu etkinliğe katıldık. Bura-ya gelmeden önce ‘Keşke böyle bir program denk gelse de Caz Festivali’ne katılsak’ diyorduk. Memnun olduk. Caz sevdiğimiz bir müzik türü, Balikesir’de böyle faaliyetler olmuyor ama burada olması çok güzel. Devamının olmasını diliyoruz.”



Yeraltının sesi...

Günlük kent yaşamına işitsel bir perspektiften bakan ve şehrin akustik ekolojisiyle ilgili farkındalık yaratmayı amaçlayan bir proje olan İstanbul Soundscape Project (ISP), İstanbul’un ‘yer altı sesi’ni ele alıyor.

Daha önce Tarlabası ve Haydarpaşa Garı ile ilgili etkinlikler düzenleyen ISP, üçüncü etkinliğinde işitsel yaşamın farklı bir topoğrafyasına odaklanıyor: Kent- sel topoğrafyanın tüm batık ve gizli öğeleriyle dolu, metroların, enerji dağıtım şebekelerinin, veri ağlarının, boru hatlarının bulunduğu, sesin fiziksel bir madde olarak geçiş yolları, tüneller ve mağaralar boyunca kütlele bir enerji taşıdığı bir mekana; yeraltına.

Etkinliğin tanıtımında şu çağrı yapılıyor: “Ses ve müzik yoluyla aranan gerçekliğin, özgünlüğün ve özgürlük söyleminin, yankı, doku ve gölge ile dolu bir

akustik atmosfer aracılığıyla desteklenmesini ve üretici bir ilişki bulmasını istiyoruz. Bu yüzden İstanbul Soundscape Project olarak şehrin ses sanatçıları tarihli yol ve tünellerden oluşan ve dehlizler üzerine kurulan İstanbul’un en bilinmeyen noktalarında, -şehir olarak bildiğimiz tüm bu deneyimin yoğunluğunu artıran metrolardan başlayarak, alt geçitlerinde, yeraltı demiryollarında, tünellerinde, mağaralarında, dehlizlerinde, gizli geçitlerinde kayıtlar yaparak görsel/ işitsel işler üretmeye ve bu akustik alanın yardımıyla seslerimizi birleştirmeye, paylaşmaya ve duyurmayacağımızdır.”

18 Temmuz Çarşamba akşamı 21:00’da Muaf Peyote Kadıköy’de yapılacak etkinlikle ilgili detaylı bilgi için; istanbulsoundscape@gmail.com

İLK YARDIM İÇİN ÖNEMLİ BİLGİLER

Hazırlayan: Seyhan KALKAN VAYİÇ



Burnu kanayan birine ne yapmalı yüksekten düşen bir çocuğa nasıl yardım edilir? Doktor Demet Özkan sorularımızı yanıtladı.

İlk yardım sözü ilk duyulduğunda yaşanan kafa karışıklığı, kısa bir sürenin ardından yerini soru işaretlerine bırakır. Eli yanan, burnu kanayan bir kişiye ya da yüksekten düşen bir çocuğa ilk olarak nasıl yardım edilir? Bu ve buna benzer sorulara cevap bulup, okuyucularımızı bilgilendirmek için sayfamıza

konuk ettiğimiz Kadıköy Belediyesi Dr. Rana Beşe Sağlık Polikliniği'nde Çocuk Muayene Hekimi olarak görev yapan Doktor Demet Özkan, ilk yardım olarak yapılması ve yapılmaması gerekenler ile özellikle çocukların yaşayabileceği olumsuz durumlarda neler yapılabileceği hakkında önemli bilgiler paylaştı.

Burkulma ve kanama gibi durumlarda ilk yardım nasıl yapılmalı?



Sıkıştırıcı bir bandajla burkulan eklem tespit edilerek, şişliği azaltmak için bölge yukarı kaldırılır ve eklem hareket ettirilmemeye çalışılır. Kanamalarda ise kanayan yer üzerine temiz bir bezle bastırılır. Kanama durmazsa ikinci bir bez koyarak basıncı artırılır ve basınç süresi en az 10 dakika olmalıdır. Gerekirse bandaj ile sararak basınç uygulanır. Kanayan bölge yukarı kaldırılır ve kanama durmuyor ise hızlıca sağlık kurumuna sevk edilmesi gerekir.

Arı, böcek ve deniz canlıların sokması ve ısırması durumunda ilk olarak neler yapılmalı?



Öncelikle böcek ve arı sokmalarında yaralı bölge yıkanmalı. Derinin üzerinden görülüyorsa arının iğnesi çıkarılmalı. Soğuk uygulama yapılmalı ve sokulan vücut bölgesi kalp seviyesinden aşağıda tutulmalı. Eğer ağızdan sokmuşsa ve solunumu güçleştiriyorsa buz emmesi sağlanmalı. Ağız içi sokmalarında ve alerji hikayesi olanlarda 112 numaralı telefon aranarak tıbbi yardım istenmeli. Deniz canlıları (deniz anası ya da deniz kestanesi) ısırıklarında ise tüm uygulamalar aynı olurken, deniz canlıların zehirinin yapısı sebebi ile kullanılan suyun sıcak olmasına dikkat edilmeli.

Yüksekten düşme sonucu oluşan kafa travması yaşayan çocuklara nasıl yaklaşılmalı?

Düşmeden sonra ağlayan bebek ya da çocuk kucaklandıktan sonra susuyor ise bu ağlama normal kabul edilir. Ağlaması kesildikten sonra soyularak bütün vücudu parmaklarla kontrol edilir ve hassasiyet araştırılır. Kafanın darbe alan bölgesi şişebilir. Soğuk kompres yapmak şişliği ve morarmayı azaltılabilir. Düşmelerde ilk anda her şey normal görünse de ilk 24 saat gözlemlemek gerekir. Bebek ya da çocuk uyumak isteyebilir. Bu durumda uyumasına izin verilir ancak allenin uyuyan



bebeği mutlaka gözlemlemesi ve uykusu sırasında ortaya çıkacak bir durumu gözden kaçırmaması gerekir. Ancak durdurulamayan bir ağlama, huzursuzluk ve aşırı bir uykusu hal varsa ve uyandırılmıyorsa, bir saat içinde ikiden fazla kusma olduysa, bakışını sabitleyemiyorsa veya göz bebeklerinin büyüklüğü eşit değil ise kol ile bacaklarını normal hareket ettiremiyorsa ya da yürüyemiyorsa doktor tarafından görülmesi gereklidir.

Isı ile oluşan yanıklarda ilk tedavi yöntemi nedir?

Yanmayı durdurmak için yaralı bölge suya sokulmalı. Yanan yüzey büyük değilse bölge 10 dakika soğuk su altında tutulmalı. (Yanık yüzeyi büyükse ısı kaybı çok olacağından önerilmez.) Yanık üzerine ilaç ya da yanık merhemi gibi maddeler de sürülmemeli. Su toplamış yerler patlatılmamalı. Enfeksiyonu önlemek için yanığın üzeri varsa steril bir gazlı bez örtülmeli. Steril gazlı bez bulunamıyorsa temiz bir bez ile örtülmeli.



Özellikle çocuklarda ilk yardıma neden olan durumların yaşanmaması için nasıl tedbirler alınmalı?



Sıcak çarpmalarında neler yapılmalı?

Sıcak çarpması yaşayan kişi serin ve havadar bir yere alınmalı ve giysileri çıkarılmalı. Sırtüstü yatırılarak kol ve bacakları yükseltilmeli. Bulantısı yoksa ve bilinci açıksa su ve tuz kaybını gidermek için bol su içirilmeli. İlk su ile banyo yaptırılmalı. Kişinin bilinci kapalıysa, kuru sıcak ve kırmızı bir cilde sahipse ya da su içirilmesine ve serin bir yere alınmasına rağmen kısa sürede düzelmüyorsa hemen sağlık kuruluşuna götürülmeli.



Çocuk havaya atılarak sevilmemeli. Evde asla yalnız bırakılmamalı. Merdivenlere dikkat edilmeli, balkonlarda ve pencerelerde mutlaka korkuluk bulunmalı. Otomobillerde özel çocuk koltukları kullanılmalı. Bisiklet sürerken kask kullanımına dikkat edilmeli. En küçük darbe dahi dikkate alınmalı ve doktora götürülmeli. Islak zeminlerden uzak tutulmalı.

İlk yardımda “yapılmaması” gerekenler nelerdir?

Kaza geçirmiş bir kişiyi kurtarmak için kişi kendi güvenliğini tehlikeye atmamalı. Öncelikle ilk yardım için güvenli bir ortam olup olmadığını kontrol etmeli.
–Burun kanamalarında burnu kanayan kişinin kafası asla geri itilmemeli. Yapılması gereken, kişinin oturtulması, kafasını hafif öne eğilmesi ve burun kanatlarının parmaklarla bastırılması.
–Ambulansı bekleyen kazazedeye kendi istese bile yiyecek ve içecek... Kesinlikle verilmemeli. Unutulmalıdır ki kazazede her an bilincini yitirebilir ve yiyecekler soluk borusuna kaçabilir.
–Yaralanmalarda ise yara içinde yabancı cisim kalmışsa çıkarılmaya çalışmamalı. (Özellikle baş bölgesinde ve akciğerlere saplanmış cisimleri. Belki de fazla zarar vermeden girmiş olan bu cisim siz çıkartmaya çalışırken zarar verebilirsiniz. Cerrahi müdahaleyle sağlık kuruluşunda çıkartılmalı.) Yapılması gereken yaranın temiz bir şekilde örtülmesi ve kişinin sağlık kuruluşuna yetiştirilmesi.
–Organ kopması varsa kopan organ asla dondurulmamalı. Su ile temas ettirilmemeli. Kopan organ su geçirmeyen bir torbaya konmalı ve torba da buzlu su içine atılmalı ve kısa bir zamanda en yakın sağlık kuruluşuna yetiştirilmeli.
–Kimyasal madde içmiş bir kişi kusturulmamalı. Kimyasal madde yemek borusunu girerken yakmaktır. Kusturulmaya çalışırsa ikinci defa yakmasına neden olur.
–Karnı yaralanmalarında teşhis koymaya engel olabileceğinden ağır kesici; ameliyata engel olmaması için de yiyecek verilmemeli.

KARIN YAĞLARINDAKİ MUCİZE

Son yıllarda yapılan çalışma ve yayınlarda karın yağlarından elde edilen kök hücrelerin, kemik iliği ve kordon kanı gibi dokulardan elde edilenlere oranla yüzlerce kat daha etkili olduğunu belirten Fizyorem Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Merkezi Uzmanı Yrd.Doç.Dr.Alp BATURALP; bu hücrelerin kıkırdak, bağ dokusu, menisküs, tendon gibi dokulara dönüşebildiklerini ve hastaların 3 ayla 6 ay arasında bekledikleri etkiyi gördüklerini ve iyileştiklerini bildirdi.



Karın yağlarınızdan elde edilen kök hücre (Stromal Vasküler Fraksiyon) vücudumuzun bir çok yerinde hasarlı dokuları tamir edebilme kapasitesine sahip. Son yapılan çalışmalarda ve yayınlarda karın yağlarından elde edilen kök hücrelerin (SVF) kemik iliği, kordon kanı gibi dokulardan elde edilenlere oranla yüzlerce kat daha fazla etkili ve faydalı olduğunu göstermekte Kök hücreler (SVF), aktive edilerek hasarlı dokulara verildiklerinde, o bölgedeki hasarlı dokuları iyileştirebilme ve o dokulara dönüşebilme kapasitesine sahip hücreler olarak tanımlanırlar.

Son yapılan çalışmalarda bu hücrelerin kıkırdak, bağ dokusu, menisküs, tendon gibi dokulara dönüşebildikleri ve bu dokuları hızlı, etkili ve nerdeyse eski haline yakın bir şekilde düzelttikleri gösterilmiştir. Bu özelliklerinden dolayı Kök Hücre (SVF) tedavisi fizik tedavi ve ortopedik rahatsızlıkların birçoğunda artık alternatif (integratif) bir tedavi yöntemi olarak günlük hayatımıza girmiş bulunuyor. Kök Hücre ile tüm eklemlerin (özellikle diz, omuz, kalça gibi büyük eklemlerin) kıkırdak hasarlarının tedavisinde (Kireçlenme – osteoartröz), Menisküs, Tendon, bağ yırtıkları, Spor sakatlanmalarına bağlı geçmeyen ağrılar, tendinit, topuk diken, tenisçi dirseği gibi zorlamalara bağlı şikayetlerde etkili ve hızlı bir tedavi sağlamakta... PRP'den (Platelet Rich Plazma) farklı olarak Kök Hücre (SVF) tedavisi ağrıyı geçirmekle kalmayıp , ileriye yönelik tedavi edici etkisi ile de eklemden kalıcı iyilik ve hasarlı dokularda düzelme sağlamakta....

Aynı zamanda sınırsız sayıda uygulayabilme avantajına sahip olması bir diğer özelliği olan Kök Hücre tedavisi, uygun hastalara uygun koşullarda uygulandığında çok başarılı sonuçlar elde edildiği gösterilmiş bir tedavi yöntemi olarak mucize bazında sonuçlar vermekte. Yapılan çalışmalar ve yayınlarda hastaların 3 ay ile 6 ay içinde beklenen etkilerin görüldüğü ve sağlıklarına kavuştukları gözlemlenmekte. Sağlık Bakanlığı tarafından ruhsatlandırılmış laboratuvarlarda elde edilen kök hücrelerle yapılan uygulamalar; hastaların hiçbir risk altında kalmadan tedavilerinin başarı ile sonuçlanması yönünde etkili ve güvenilir sonuçlar sunmakta.



EMAR ve RONTGEN CD'LERİNİZİ YOLLADIĞINIZDA; KÖK HÜCRE TEDAVİSİ İÇİN UYGUN OLUP OLMADIĞINIZ KONUSUNDA SİZİ BİLGİLENDİRİYORUZ

27 yıllık kalite dürüstlük doğru hizmet

EXCLUSIVE SINCE 1991 PHYSIOTHERAPY
FIZYOREM
FİZİK TEDAVİ & REHABİLİTASYON MERKEZİ

Bağdat Cad. Ahenk Apt. No:344
D:8 Erenköy-Kadıköy/İST.
(Divan Pastanesi'nin Karşısı)
Tel : (0216) **349.90.96** pbx
www.fizyorem.com e-mail: fizyorem@fizyorem.com



Sıcak yaz günlerinde klima nasıl kullanılmalı? Hasta olmamak için nelere dikkat edilmeli?

Serinlemek isterken hasta olmayın!

Yaz günlerinde klima nasıl kullanılsın? Çünkü üst solunum yolu enfeksiyonları, yaz aylarında da kapınızı çalmaya hazır. Kulak Burun Boğaz ve Baş Boyun Cerrahisi Uzmanı Doç. Dr. Seçkin Ulusoy, yazın iklimlendirme sistemleri ile buluşan yaz dönemi hastalıklarını hakkında bilgi verdi.

“BİLİNCSİZ KULLANIM HASTA EDER”

Sıcak ve nemli havaların, olumsuz hava koşulları arasında bulunduğunu kaydeden Doç. Dr. Seçkin Ulusoy, “Klimalar, ortamın sıcaklığını azaltırken, nemini de beraberinde azaltıyor. Bu nedenle yoğun klima kullanıldığında, ortam mutlaka nemlenmelidir. Klimalar ilk çalıştırıldığında havalandırmada biriken mikroorganizmalar ilk üflemeyle hızlıca ortama yayılacağından, bir süre pencereler açılmalıdır. Klimanın ayarında ise, hemen en soğuk konuma getirilmemelidir ve ısı yavaş yavaş yükseltilmelidir. Bu şekilde vücudunuz, ısı değişimine uyum sağlayabilir. Çünkü yazın sıcak günlerde yapılan en büyük hatalardan birisi, çok sıcak ortamlardan hızlı bir şekilde çok soğuk ortamlara girilmesidir. Ani sıcak ve soğuk hava değişimleri, kalp krizi riskini dahi artırabilir ve ayrıca değişken hava akımları migren krizine neden olabilir. Ani sıcaklık değişimi nedeniyle, farenjit, sinüzit, orta kulak iltihabı, bademcik enfeksiyonu gibi rahatsızlıklar ortaya çıkabilir” dedi.

LEJYONER HASTALIĞINA DİKKAT!

Lejyoner hastalığının; klima ve duşların havalandırma sistemleri buluştuğu ve tehlikeli olduğunu altın çizdi Doç. Dr. Seçkin Ulusoy, şöyle devam etti: “Bakteriler, nemli ortamlarda ve akıntı halinde ki sularla rahatlıkla barınıp, çoğalabilir. Lejyoner hastalığına neden olan bakteriler de bakımı iyi yapılmayan klimalar, soğutma- havalandırma sistemleri, havuzlar ve akarsularda bulunabiliyor. Önlenmesi için havuzların bakım, ilaçlama, havalandırma ve zemin temizliği işlemleri ile su değişiminin zamanında ve özenle yapılması gereklidir. Lejyoner hastalığı



belirtileri, ateş, halsizlik, kas ağrıları ile başlar ve daha sonraki süreçte de öksürük, balgam çıkarma ve nefes almada zorlanma gibi ciddi tablolara sebebiyet verebilir. Grip ile benzer belirtiler gösterse de, hastalığın sebep olduğu organizma, gribe göre çok farklıdır. Hastalığı yapan “Legionella pneumophila” adlı bir bakteri olup, insandan insana bulaşmaz.” diye konuştu.

Klima kullanımında, uygulanması gerekenler;

■ Klimaların sık sık açılıp, kapatılmaması,
■ Hafif ama kesintisiz birkaç saat çalıştırılması,
■ Sıcaklık ayarının çok düşürülmemesi,
■ İdeal serinliği elde edecek derece ayarı yapılarak, çok sık değiştirilmemesi,
■ Bakımlarının düzenli olarak yılda iki kez yaptırılması ve filtrelerinin zamanında yenilenmesi gerekiyor.

Klimayı açmak zorunda kaldığınız, sıcak yaz gecelerinde;

■ Yaz mevsiminin bunalıcı sıcaklarında, özellikle de yatak odalarının pencere yoluyla havalandırılması, klima ile serinletilmesinden çok daha sağlıklıdır. Ancak, havanın çok sıcak olduğu gecelerde, mecburen klima açık halde uyumak durumunda kaldığınızda, klima geceleyin 22 – 23 derece bir sıcaklığa ayarlanmalı.
■ Üfleme ayarı, mümkün olduğunca en yavaşta olmalı.
■ Üfleme yönü, mümkünse odanın tavanına doğru olmalıdır. Asla kişinin direk üzerine üfleme yapılmamalı.
■ Klima ile birlikte, pencere açılmamalı.
■ Gece uşuğuyla uyandırıldığında, klimayı kapatmak yerine 2–3 derece ısıyı yükseltilmeli.
Otomobilinizde önlemenizi alın;
■ Araçların klima ile soğutulması (ev ve işyerlerinin aksine) daha güvenlidir. Araç içinde en ferah hissedilen ısı bulunmalı ve bu ayar sık değiştirilmemelidir.
■ Genel klima bakımları, yılda 2 kez yapılmalı ve uygun zamanlarda filtreleri yenilenmeli.
■ Soğuk üfleme, hava çok sıcak olduğunda aşağıdan ayaklara doğru olabilmekle birlikte, ideali üflemenin aracın ön ve yan camlarına doğru olmasıdır.
■ Pencere yoluyla havalandırma, düşük hızlarda ve tek pencereden sağlanmalı.

FERYAL PERE



Hikaye :)

Çocuklukta masallar, büyüyünce hikayeler. İçimizi zenginleştiren, hayal sağlayan, Umud veren, düşündüren, ağlatan, güldüren Müthiş arkadaşlarımız. Bir hoyrat huyumuz var ki, onlar da nasiplenmişler. İnanmadığımız durumlarda, derhal onları kurban ederiz. "Masal anlatma bana" mesela. Oo hikaye, hikaye gibi. Dünyanın en iyi huylu gazetesinde, Bunlara rağmen bir hikaye anlatacağım. Ne yazık ki, ne adını hatırlıyorum, ne yazarını Sadece Tomris Uyar çevirmişti diye kalmış aklımda. Olay Amerika 'da geçmektedir. Dünyalar güzeli, çok yakın arkadaş iki genç kız. Aynı fabrikada çalışan, bakmaya doyamayacağınız iki fıstık. Yoksul hayatlarını cumartesi öğleden sonra oynadıkları özel oyunlarıyla renklendirmek tek eğlenceleri. "Bin doların olsa ne yaparsın?" Her cumartesi süslenip püsenip Olmayan bin dolarlarıyla alışverişe çıkıyorlar. Müthiş bir disiplin ve inanca!)) Hatta bazen "o ceketi alman çok saçmaydı. Mor sana yakışmaz ki heder ettin paranı.." Benzeri kavgaya tutuşup küstükleri de oluyor.

Ancak her pazartesi sabahı, biri alttan alıp gidiyor arkadaşının yanına: "bin doların olsa ne yaparsın?" Hafta boyunca, ağır işlerinde bu hayalle yaşıyorlar. Her Cumartesi alışveriş:) Cumartesi 'lerden birinde, hiç adetleri değil ama, adım atmadıkları yukarı caddeye çıkıyorlar. Daha farklı vitrinler, kaldırımlara bile sinmiş şıklık. Siyah kadifeyle döşenmiş, muhteşem bir inci kolyeyi aydınlatan vitrinin önünde çakılıp kalıyorlar.

Kuyumcu çıkıyor içerden ve çok yakışacak ikinize de, buyurun deneyin diyor. Aynadaki suretlerinden gözlerini alamıyorlar. Fiyat soruyorlar sakince. Zaman mı duruyor artık, dünya mı? '7500 dolar 'diyor adam. Usulca kolyeyi bırakıp çıkıyorlar. Omuzlar düşük, tek kelime konuşmadan, mahcup, gözgöze gelmeden Evlerine dönüyorlar. İki hafta, üç hafta selam sabah yok. Nihayet bir Pazartesi sabahı, biri geliyor diğerinin yanına: 'Onbin doların olsa ne yaparsın?:() Böyleyken böyle! Küssadan hisse: Yerel seçimler yaklaşıyor. Umudunu tamir edip, coşkuyla çalışır mısın? Hikaye deyip geçmemek lazım. Hayat onlar:) Ayrıca elbette, Yaşa Fenerbahçe!

“Lefter” adı sezona verildi



Spor Toto Süper Lig'in bu sezonu, A Milli Takım ve Fenerbahçe'nin efsane futbolcusu Lefter'in ismiyle oynanacak. "Futbolun ordinaryusu" Lefter'i Kadıköylü Haluk Hergün anlattı

Spor Toto Süper Lig, geçtiğimiz yıllarda Süleyman Seba, Hasan Doğan, Turgay Şeren ve İlhan Cavcav gibi futbolun unutulmaz isimleri anısına oynanmıştı. Bu sene ise Futbol Federasyonu, Spor Toto Süper Lig 2018- 2019 sezonunun Lefter Küçükandonyadis Sezonu olarak oynanmasını kararlaştırdı. Kadıköy'de heykeli de bulunan Fenerbahçe'nin efsane forveti "ordinaryus" Lefter Küçükandonyis'in Büyüka'dan Kadıköy'e uzanan öyküsünü Haluk Hergün'ün "Lefter / Futbolun Ordinaryüsü" kitabından alıntılarla derledik.

Hergün'ün aktardığına göre Büyüka'da 21 Aralık 1924'te balıkçı yoksul bir ailenin 9 çocuğunun en küçüğü olarak dünyaya geliyor Lefter. Adada geçirdiği ve asla unutamadığı güzel bir çocukluktan sonra 8-9 yaşlarında tanışıyor futbolla. Mahallenin takımı "Kumsal"da top koşturmaya başlıyor önce. Hemen ardından mahallenin çocuklarının oynadığı diğer takım olan "Yeşil Kuşlar"da. Lefter, kısa süre içerisinde mahallede fark edilmekle kalmayıp ünü bütün Adalar'a yayılıyor ve bu sefer ağları Büyüka'da Gençlik Spor Kulübü için havalandırılmaya başlıyor.

KALECİ ARARKEN FORVET BULDULAR

Bu kulüpte sayısız gol atan Lefter, 1941'de Taksim Spor'a gerçekleştiren ilk transferiyle profesyonel futbol hayatına başlıyor. İki sezon geçtikten sonra askere çağırıyorlar Lefter'i; o da tutuyor kışların yolunu... 4 yıl askerliğin ardından tekrar futbol oynamaya başladığında, Fenerbahçe yönetimi kaleci arayışı için Taksim Spor'un kalecisinin oynadığı maçı izlerken her golü ayrı bir ustalık taşıyan Lefter ile karşılaşır ve antrenmana çağırıyor. İlk antrenmanda dört gol atan Lefter kadroya girmeye hak kazanıyor.

"SAHTE LİSANSLA ŞAMPİYONLUK"

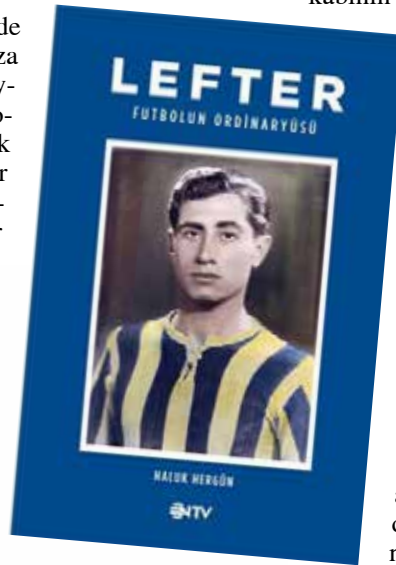
Kulaktan kulağa yayılan askerlik sürecinde sahte lisansla futbol oynama efsanesini ise Hergün, "Sahte lisansla oynaması hikâyesi şudur aslında: 4 sene askerlik döneminde Diyarbakırspor'un Mersin İdmanyurdu ile bir bölge finali oluyor. O maçta komutanları onun asker olmadığını öne sürüp Diyarbakır formasını giydiriveriyorlar. O final maçını 1-0 kazanıyor Diyarbakır. Golü de Lefter atıyor ama bu sevinç kısa sürüyor. Araştırılınca asker olduğu anlaşılıyor neticesinde kupa ve maç skoru iptal ediliyor."

Ve tarihe ismi kazınacak o adam sarı lacivertli formayla sahaya çıkıyor. Kısa sürede takıma adapte olan Lefter, özellikle tekniğiyle kendinden bütün dünyada söz ettirmeyi başarıyor. Haluk Hergün kitabında Lefter'in tekniğini, "Ankara'da oynadıkları bir maçta, bir frikiği Lefter atıyor ve top 90'a gidip gol oluyor, 40 metre uzaklıktan atılan bu golü hakem 'Ben düdüğümü çalmadım.' bahanesiyle geçerli saymıyor. Lefter'de oldukça sakın hiç itiraz etmeden bir daha dikeyi topu ve aynı köşeden aynı açıdan aynı golü atıyor. Lefter işte böyle bir futbolcuydu. Çok dar alanda attığı çalım, şutları, unutulmaz penaltıları... Saymakla bitmez meziyetleri vardı. Yeteneklerinin yanı sıra gerçek bir liderdi. En zor zamanlarda aldığı kararlar, takımı yönlendirmesiyle birçok başarıya imza atmıştı." sözleriyle anlatıyor.



"İLKLERİN OYUNCUSU"

Lefter Küçükandonyadis Fenerbahçe'de oynadığı sürede birçok ilke ve başarıya imza atıyor. Hergün, "Fenerbahçe'de 615 maç oynayıp, 423 gol sergilemiştir. 1953-54 sezonunda gol kralı olmuştur. Futbol tekniği tek bir özellikle sınırlanamaz, özellikle dar alanda attığı çalım ve sert şutları, öne çıkan özellikler olarak adlandırılabilir. Lefter Küçükandonyadis'in, hem Fenerbahçe'de hem Milli Takım'da birçok efsane maçı vardır. Kendisine sorulduğunda bana verdiği cevapların en başında gelen, 1956'da oynanan meşhur Macaristan Milli Maçı'dır. O dönemde Macaristan kendi sahasında İngilizlere 6-7 gol atan, Almanlara 8 gol atan, yenilmesi imkânsız bir takımdı. Bu maçın oynanacağı duyulduğu za-



ordinaryüsü olarak kendisiyle özdeşleşmiştir." şeklinde gerçekleşiyor.

"6-7 EYLÜL'DE ABLUKAYA ALINDI"



Başarı hikâyeleriyle dolu hayatının her günü o kadar da güzel değildi. Özellikle sürekli hatırlamak dahi istemediğini söylediği 6-7 Eylül olaylarından Fenerbahçeli taraftarların sayesinde son anda zarar görmeden kurtulabildi. Hergün, kitapta yazmak için Lefter'den dinlediği olayı şu sözlerle anlattı: "Ülkemiz tarihi açısından da hatırlamak istemediğimiz bir dönemdir ve maalesef bu dönemde yaşanan olaylardan Lefter Küçükandonyadis de payını bir parça da olsa almıştır. Kendisi bu konudan her zaman uzak durmuş, sorulduğu zaman anlatmaktan çekinmiştir. O tarihte daha çok İstiklal Caddesi'nde büyük bir izdiham yaşanmıştı. Büyüka'da da maalesef Rum kökenli vatandaşlarımızın oturdukları, ikamet ettikleri yerlere bu çirkin saldırılar gerçekleşmişti. O, 'Yaşadığım eve kapanmak zorunda kaldım, eşim ve çocuklarımı yanıma alarak, bir de evimde bulundurduğum beylik bir tabancam vardı' diyordu. Onun da ağzına mermiyi vererek kapıda bu şekilde beklemiş. Dışarıdan taşlar, sopalalar, boyalar, küfürler... Tam olaylar kızışıp Lefter'in evi ablukaya alındığında Fenerbahçeli taraftarlar imdadına yetişiyor Lefter'in. O bu durumu "Allah'tan Fenerbahçe taraftarları, beni sevenler son anda imdadıma yetişti. Kötü olaylar yaşamadık." şeklinde anlatıyordu. Taraftarlar da Kartal'dan bu olayı "Böyle bir şey Lefter abiye yapılabilir." endişesiyle motorlara atlayarak Kartal'dan Büyüka'da'ya gidiyorlar ve Lefter Abi'nin evini koruma altına alıyorlar, kendisine bir şey yapılmasın diye."



SAĞLIK ÇALIŞANLARI TURNUVADA BULUŞUYOR

Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından düzenlenen "Koşuyolu Ailesi Futbol Turnuvası Etkinliği" 12 takımın katılımıyla başlıyor

Sağlık çalışanları arasındaki birlik ve beraberlik duygularının güçlendirilmesi, yorucu iş hayatındaki stresten uzaklaştırılmaları ve sporun teşvik edilmesi amacıyla Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi tarafından birçok sosyal etkinlik düzenleniyor. Yine böyle bir etkinliğe imza atan hastane, sağlık çalışanlarının oynadığı 12 takım ve 38 mücadeleli gerçekleşeceği "1. Koşuyolu Ailesi Futbol Turnuvası Etkinliği"ni bekliyor. İlk karşılaşmaları bu hafta başlayacak olan turnuva Cevizli Halısaha Spor Tesisinde Pazartesi ve Cuma günleri gerçekleşmekte. "Koşuyolu Ailesi"nin oluşturduğu 12 takımın forma giydiği turnuvada şampiyon, kıyasıya mücadelelerle 3 haftalık sürede oynanan 38 maç ile belli olacak.

"CENTİLMENLİK RUHUyla..."

Çalışanların yoğun ilgi gösterdiği etkinliğe Kartal Koşuyolu Yüksek İhtisas Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimi Prof. Dr. Mehmet Kaan Kırallı; "Futbol turnuvasının saha içinde centilmenlik ruhuna uygun, kıyasıya bir mücadele, saha dışında ise uzun yıllar sürecektir dostluklar bırakmasını arzu ediyor, turnuvaya katılan tüm takımlara başarılar diliyorum." temennilerinde bulundu.

Bu gece futbol kültürüne adandı!

Kadıköy'de gerçekleşecek "Meşin Yuvarlağın Peşinde" etkinliğinde "Dünya Kupası'na kayıtsız kalamayan gençler" bir araya gelecek Kadife Sokak'ta bulunan BİNA'da, futbol tutkunları için doğrudan, ucundan ya da kıyısından yolu futboldan geçen parçaların çalınacağı bir parti yapılacak. 15 Temmuz

Pazar gecesi gerçekleşecek etkinlikte, katılımcılar dünya kupalarından efsanevi anların görüntüleri ve geceye özel Tsubasa ve Batistuta kokteylleri eşliğinde, Dünya Kupası final maçına hazırlanacak. DJ kabinde ise Haluk Damar, Deniz Bankal, Furkan Nuka Birgün ve Cem Kayıran olacak.



CRITICAL MASS: İSTANBUL

● Serra GÜVENGEZ – Alper Kaan YURDAKUL

Bugünlerde bir slogan yükseliyor Kadıköy sokaklarından. Tıpkı Amsterdam'dan, Zürich'ten, Berlin'den yükseldiği gibi... Onlarca bisikletli sürdükleri bisikletleri bir bayrak gibi havaya kaldırarak insanlara “Arabadan İn, Bisiklete Bin” diyorlar. Bu davetkâr tepki bazen alkışlarla karşılanıyor, bazen kornalarla bastırılıyor. Onlar yıllar önce başlayan Critical Mass (Kritik Çoğunluk) hareketinin Kadıköylü mirasçıları...

“KRİTİK ÇOĞUNLUK HAREKETİ”

‘Critical Mass’ın tarihi bundan yıllar öncesine dayanıyor. Ted White’ın Return of the Scorchers belgeseline göre bir gün Çin’de bir şehirde yol kenarında bir kaç işçi bisikletle karşıdan karşıya geçmeyi bekler. Trafik ışığının, üst ve altgeçitlerin olmadığı yolda karşıdan karşıya geçmek hiç de öyle kolay bir şey değilken, otomobil şöförlerinin insafına kalan yayalar bir türlü onların dikkatini çekemez ve beklemeye devam ederler. Bir süre sonra bir grup ortaokul öğrencisi de yolun karşısına geçmek için bir önceki gruba beraber beklemeye başlar ve kısa bir süre sonra bir yaşlı çift de gruba dâhil olur. Yayalar ve bisikletliler yol kenarında yığılıp “kritik bir çoğunluğa” ulaşınca, yola doğru ilk adımlarını atar, akan trafiği durdurur ve karşıya geçmeyi başarırlar. Daha sonra Çin’de ışksız yollarda otomobiller, yayalar ve bisikletliler arasında geçiş önceliği bu şekilde düzenlenir. Critical Mass hareketine ilham olan olay işte budur.

Critical Mass bir hareket olarak ise ilk olarak 25 Eylül 1992 tarihinde San Francisco’da, 48 bisikletçinin katılımıyla gerçekleştirilen ve o dönemde Comute Clot olarak isimlendirilen etkinliği temel alır. Gerçekleştirilen bisikletle hareket etkinliğinin ardından izlenen Return of the Scorchers belgeselden etkilenen bisikletçiler etkinliklerinin adlarını Critical Mass olarak değiştirirler. Hareket bütün dünyaya yayılır. Dünyada onbinlerce bisikletlinin gerçekleştiği sürüşler gerçekleştirilir. Bugün hala dünyanın 300’den fazla şehrinde her ayın son cuması Critical Mass sürüşü gerçekleştiriliyor.

“KADIKÖY’DE FİLİZLENDİ”

Yıllar sonra hareket bir grup bisikletçinin emeğiyle Türkiye’de Kadıköy’de gerçekleşmeye başladı. Grubun lideri, sözcüsü ve bir hiyerarşisi olmadığı için ismini vermek istemeyen, yıllardır Critical Mass’de süren ve kendini Samuel Back Chapman olarak adlandıran bir bisikletlinin aktardığına göre; Critical Mass’ın Kadıköy’de çok samimi bir çıkış noktası var. Küçük kartonlara “Yaya ve bisikletli hakları için pedal çeviriyoruz” sloganıyla yola çıkan bir ekibin düzenlediği ve yüzü aşkın bisikletçinin katılım sağladığı bir etkinlik olarak Kadıköy’de filizlendi. 2009 yılından bu yana her ayın son Cumartesi günü Göztepe 60. Yıl Parkı’nda saat 17.00’de de yapılmaya devam ediyor.

Critical Mass katılımcılarına nizamı ya da resmi bir sürüş vaat etmiyor. Diğer grupların aksine forma giymenin zorunda olmadığı aksine günlük kıyafetlerle hemen evinden bisikletini alıp dışarı çıkıp normal bir tempoda bisiklet sürdüğü “o an”ı kutsuyor ve bunun tesis edilmesini istiyor. Hatta İstanbul’un trafik keşmekeşliğinden, fosil yakıtlarla çalışan araçları elinin tersiyle itip kendi kendine yetebilen, enerjisiyle ve bisikletiyle sokağa çıkabilenlerin “Araban İn Bisiklete Bin” diye içini döktüğü bir temaşa olarak da adlandırıyorlar. Bu yüzden bisikletçileri bu yönüyle bir araya getiren ve “Ben turlarımı Kadıköy’den başlatan bir bisiklet grubuyum.” diyen ilk ve tek hareket.

LİDER, ROTA, ÖNCÜ YOK

Dünyada olduğu gibi Kadıköy’de de düzenlenen Critical Mass etkinliğinde bir lider, bir rota, bir öncü

Arabadan in, bisiklete bin

Otobanları, caddeleri, sokakları zapt etmek için geliyorlar! Dünyada yıllardır bisikletlilerin görünürliğini arttırmak ve taleplerine dikkat çekmek amacıyla düzenlenen Critical Mass etkinliği, her ayın son cuma günü Kadıköy’de gerçekleşiyor



yok. Herhangi bir lidere bağlı kalmadan rotasını o an’a göre şekillendirmek isteyen tüm bisikletçileri kucaklıyor. Critical Mass’ın asıl gayesi dünya kaynakları hızla tükenirken her yer betonlaşıırken, fosil yakıtlarla çalışan araçlara karşı asıl çözümün bisiklet olduğunu haykırmak ve hakları için büyük bir kitleyle trafikte fark edilebilir çoğunluğa sağlayarak bir kamuoyu oluşturmak ve problemi hemen çözüme kavuşturabilmek. Öyle ki hareket bir çok bisiklet grubuna da ilham olmuş durumda. Bisiklet ölümlerinin çok fazla yaşandığı bir dönemde gerçekleştirilen Critical Mass’ın ardından ortaya çıkan “Bisikletli Ölümleri Dursun” ve yine bisiklet yollarıyla ilgili bir sürüşten sonra ortaya çıkan “Bisiklet Yoluna Sahip Çık” platformları bunun bir örneği.

“GRUPLARA İLHAM OLUYOR”

Kadıköy’de yaklaşık dokuz yıldır dile getirilen bir bisikletli ulaşım talebi var. Bunun için, etkinlik günü toplanan bisikletliler, Kadıköylülerin yoğun olduğu ara sokaklarda ve aklınıza gelebilecek her yerden geçerek, sloganlarıyla insanları harekete geçiriyor ve yediden yetmiş herkesin sempatisini kazanarak hep birlikte bu isteklerini bağıra çağıra dile getiriyorlar.

Moda’dan geçerken “Bu Senenin Moda’sı Bisiklet Olsun”, trafikte pedallarken sabırsızca ve fütursuzca kornaya basan sürücülere ise “Araban İn Bisiklete Bin”, “Bisiklet Sürsene” ve “Bisikleti Seviyorsanız Kornaya Bas” diyerek olay yerlerinde bulunan herkesi harekete dâhil etmeye çalışıyorlar.

BAYRAKLARI BISİKLETLERİ

Critical Mass’de insanlar sürdükleri bisikletleri bir bayrak ya da bir pankart gibi kullanıyorlar. Bisikletli havaya kaldırdıkları zaman üzerinde hiçbir şey yazmasa bile gereken mesajı, üzerinde bir şey yazan

pankartın verebileceğinden çok daha fazlasını veren bir iletişim aracı olarak görüyorlar. Yani katılımcıları bisikleti, bir spor aracı, ulaşım aracı, söz söyleme ve haklarıyla ilgili yaşadıkları problemleri ve talepleri yerel yönetimlere iletilirken kullanacakları bir bayrağa dönüştürebiliyorlar. Bu durum her an oluşabilecek toplumsal olaylara karşı anında reaksiyon gösterip müdahale edebilmeyi beraberinde getiriyor. Ve içinde bulunduğu zor şartlara inat, isyanını yetkililere iletmek isteyen her Kadıköylüyü, kıyıda köşede sakladığı bisikletinin lastiklerini şişirerek evden çıkmasını ve ayrıcalıktan ziyade bisikletin de motorlu taşıtlar gibi bir ulaşım aracı olarak kabul edilmesini tek bir yumruk olarak taleplerini dile getirmek için davet ediyorlar.

SİZ DE KATILABİLİRSİNİZ

Bu etkinliğin temposu son derece yavaş olduğu için her yaştan bisikletli rahatlıkla katılım sağlayabilir. Patenciler ve kaykaycılar da... Etkinliğe katılım için yola çıkmaya cesaret edemeyenlere ya da ilk kez çıkacak bisikletli dostlara ise kullanım kolaylığı ve toplu ulaşma her saat alınabilme özelliği sebebiyle katılan bisikletleri öneriyorlar. Etkinlik her ayın son Cuma günü Göztepe 60. Yıl Parkı’nda gerçekleşiyor. İletişim ve sürüş tarihlerini öğrenmek için ise “www.facebook.com/CriticalMassistanbul” sayfasını takip edebilirsiniz.

Cinsiyetçiliğe, rekabetçiliğe ve ırkçılığa karşı:



Letonya’dan Türkiye’ye gelen Alina Belhan’ın kurduğu I-Team’de 50’den fazla farklı ülkeden gelen insan, kadın-erkek, ırk-din fark etmeden futbol oynamanın keyfini sürüyor

● Alper Kaan YURDAKUL

Futbol ile ilgili kalıpları, tabuları ve safsataları yıkmak için geliyorlar. Onlar içinde 50’den fazla ülke vatandaşının bulunduğu I-Team... Türkiye’den biriyle evlenerek Letonya’dan üç sene önce gelen Alina Belhan’ın kurduğu I-Team ilk başlarda sadece yabancı kadınların futbol oynadığı bir organizasyonmuş. Gel zaman, git zaman organizasyon büyümüş ve Türkler ve erkekler de “sosyal futbol”u tanımaya ve organizasyonlara gelmeye başlamış. “Sosyal futbol”a göre bir müsabaka fiziksel bir mücadeleden çok daha fazlası. Futbol sadece farklı toplumlardan insanların kaynaşması, birbirini anlaması için bir araç. Zaten maç skorları da ekibin çok umurunda değil. Onlar için önemli olan dostluk, dayanışma ve “birlikte takılma”nın verdiği keyif... “Futbol erkek oyunudur” safsatasının karşısında bir antitez olarak her hafta Kadıköy’de yaptığı maçlar ile duruyorlar. Alina Belhan I-Team’i anlattı...

LETONYA’DAN GELDİ TAKIM KURDU

Alina, bundan üç sene önce Mehmet Belhan ile evlenerek Letonya’dan Türkiye’ye gelmiş. Letonya’da alışık olmadığı şekilde birçok halı saha ile karşılaşmış ve futbolla ilgilenmeye başlamış. Sosyal medyadan yaptığı çağrıyla ve arkadaşlarının da gelmesiyle sadece kadınlardan oluşan bir takım kurmuş. Takımın adının



Siz de “EatPrayFootball”a katılmak ve Eylül ayında yapılması planlanan turnuvada oynamak istiyorsanız, Facebook’tan “I-Team” sayfasına mesaj atabilirsiniz

“I-Team” olmasının sebebi ise İngilizce enternasyonal anlamına gelen “international” ve İstanbul’un ilk harfi olmasından kaynaklıymış. Daha sonra aralarına erkekleri de almaya karar vermişler. Oldukça dikkat çekici maçlar oynayan takımın organizasyonlarına bir zaman sonra Türkler de gelmeye başlamış. Sonunda 50’den fazla ülke vatandaşının katıldığı dev bir organizasyona dönüşmüş.”

“HERKESE AÇIK”

Gurubun bir diğer ismi ise “EatPrayFootball”. Bu ad modern bir kadının isteyebileceği her şeye sahip olmasına rağmen bununla yetinmeyen Elizabeth Gilbert’in İtalya, Hindistan ve Endonezya boyunca içsel yolculuğunu anlatan “Eat, Pray, Love” romanına atıfta bulunuyor. Belhan’ın aktardığına göre grup her yaştan, her ülkeden, her dinden herkese açık. Belhan, “İsteyen spor yapmaya, isteyen rekabet etmeye, isteyen buradaki dayanışma ruhunu görmeye” gelsin diyor.

Takıma yabancıların ilgi göstermesinin sebebinin “Şu anda oyuncularımızın yarısı Türk, yarısı yabancı. İstanbul’a gelmiş ve kimseyi tanımayan bir yabancı takım bulması ve oynaması çok zor.” sözleriyle açıklayan Belhan, “Ayrıca kendi maç organizasyonları dağılmış ya da bozulmuş Türk oyuncular da bize katılıyor. Zaman içinde iş sebebiyle, evlilik sebebiyle gibi pek çok sebepten takımı dağılan Türk oyuncular var.” diyor.

“FUTBOL BİRLEŞTİRİCİ BİR OYUN”

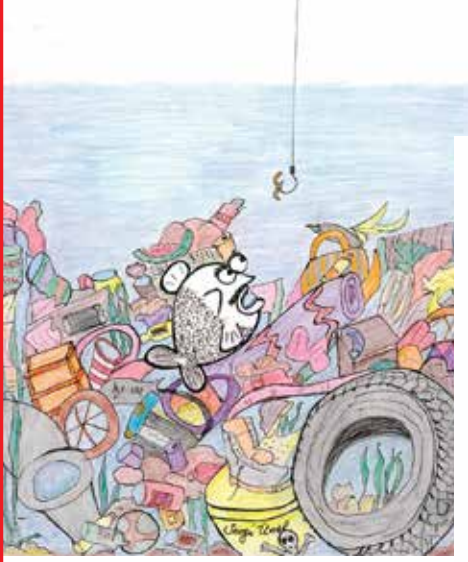
Amacını gerçekleştirmek için futbolu seçme nedenini “Futbol sadece futbol değil. Futbol insanları birleştirici bir oyun.” sözleriyle açıklayan Belhan, “Uzun ve yorucu bir günün ardından, her türlü hava koşulunda sahaya çıkıp emek sarf eden, oynayan herkesin birer kahraman olduğunu düşünüyorum.” diyor. Dünya kupasını takip ettiğini söyleyen Belhan, Rusya’yı desteklediğini söylüyor.

Amatör Günleri, Kadıköy Belediyesi Karikatür Evi'nde usta çizer Behiç Pek buluşmaları ile devam ediyor. Amatör çizerlerin karikatürleri, iki sayıda bir gazetemizin Amatör Köşesi'nde sizlerle buluşacak

KARIKATÜR EVİ



Zübeyde Coşkun (Yetişkin)



Sevgi Ünal (Yetişkin)



Canpolat Gülen (Yaş 13)



Su Ece Boztepe (Yaş 11)



Yağmur Arıç (Yaş 13)



Yankı Balkan (Yaş 11)



Olivia Nil Işık (Yaş 8,5)

Mutfagımdan...

Hazırlayan:
Özge Özveren

Merhabalar. Sıcakların yüzünü tamamen gösterdiği şu sıralar ne yesek diye düşünür olduk. Size bu hafta yine pratik tarifler vereceğim. İster ana yemek ister beş şağlarınza yapın. Ana yemeğin yanına bir tamamlayıcı olarak da düşünebilirsiniz... Şimdiden afiyetler olsun...



TAHİN SOSLU NOHUT KÖFTESİ

MALZEMELER:

- 1 su bardağı haşlanmış nohut
- 1 çay bardağı bulgur
- 1 soğan
- 3 diş sarımsak
- Yarım demet ince kıyılmış maydanoz
- 1 yumurta
- Tuz
- Karabiber, Kimyon, Kırmızı pulbiber
- 3 yemek kaşığı galeta unu
- 1 tatlı kaşığı kabartma tozu

- 2 diş sarımsak
- 3-4 dal maydanoz
- Tuz, Karabiber, Kırmızı pulbiber

ÜZERİNİ SÜSLEMELER İÇİN:

- Taze soğan

Not: Yanına yoğurtla servis yapabilirsiniz.



KIZARTMAK İÇİN:

- Ayçiçek yağı

TAHİNLİ SOS İÇİN:

- 1 su bardağı tahin
- 2 limonun suyu
- 1/4 çay bardağı su

YAPILIŞI:

Köfte için, bulguru bir kaba alıp üzerine sıcak su gezdirin ve üzerini bir tabakla kapatın. Şişmesi için 20 dakika bekletin. Kalan malzemeyi püre kıvamına gelinceye kadar mutfak robotundan geçirip şişen bulgura ekleyin. Tüm malzeme iyice karışcına kadar yoğurup buzdolabında iki saat

dinlendirin. Karışımın parçaları kopartıp yuvarlayın ve kızgın yağda kızartın. Kağıt havlu üzerine alarak fazla yağın çekmesini. Sos için gerekli olan tüm malzemeyi bir kasede karıştırın. Köfteleri bir servis tabağına alın. Üzerine sos gezdirin. ve üzerini taze soğanı ile süsleyerek sıcak servis yapın.

CEVİZLİ BALLI YOĞURT FROZEN

Evet bu sıcak havalarda içimizi serinleten ve bir o kadarda düşük kalorili lezzetli hafif bir tatlı tarifi sizlerle,afiyet olsun :)

MALZEMELER:

- 500 gr süzme yoğurt
- 3 yemek kaşığı bal
- 2 tatlı kaşığı vanilya
- 100 gr iri kırılmış ceviz

YAPILIŞI:

Derin bir kasede yoğurt, bal ve vanilyayı çırpın. İri kırılmış cevizi ekleyip karıştırın. Hava almayacak şekilde bir kaba alın

ve ağzını kapatıp dondurucuya alın. Birkaç saat dondurucuda kaldıktan sonra çıkarıp tekrar iyice karıştırın ve kapağını kapatıp bekletmeye devam edin. İyice donduktan sonra çıkarıp 5-10 dakika bekletin ve dondurma kaşığıyla alıp servis kaselerine koyun. Üzerine bal gezdirerek servis yapın.



Afiyet olsun...

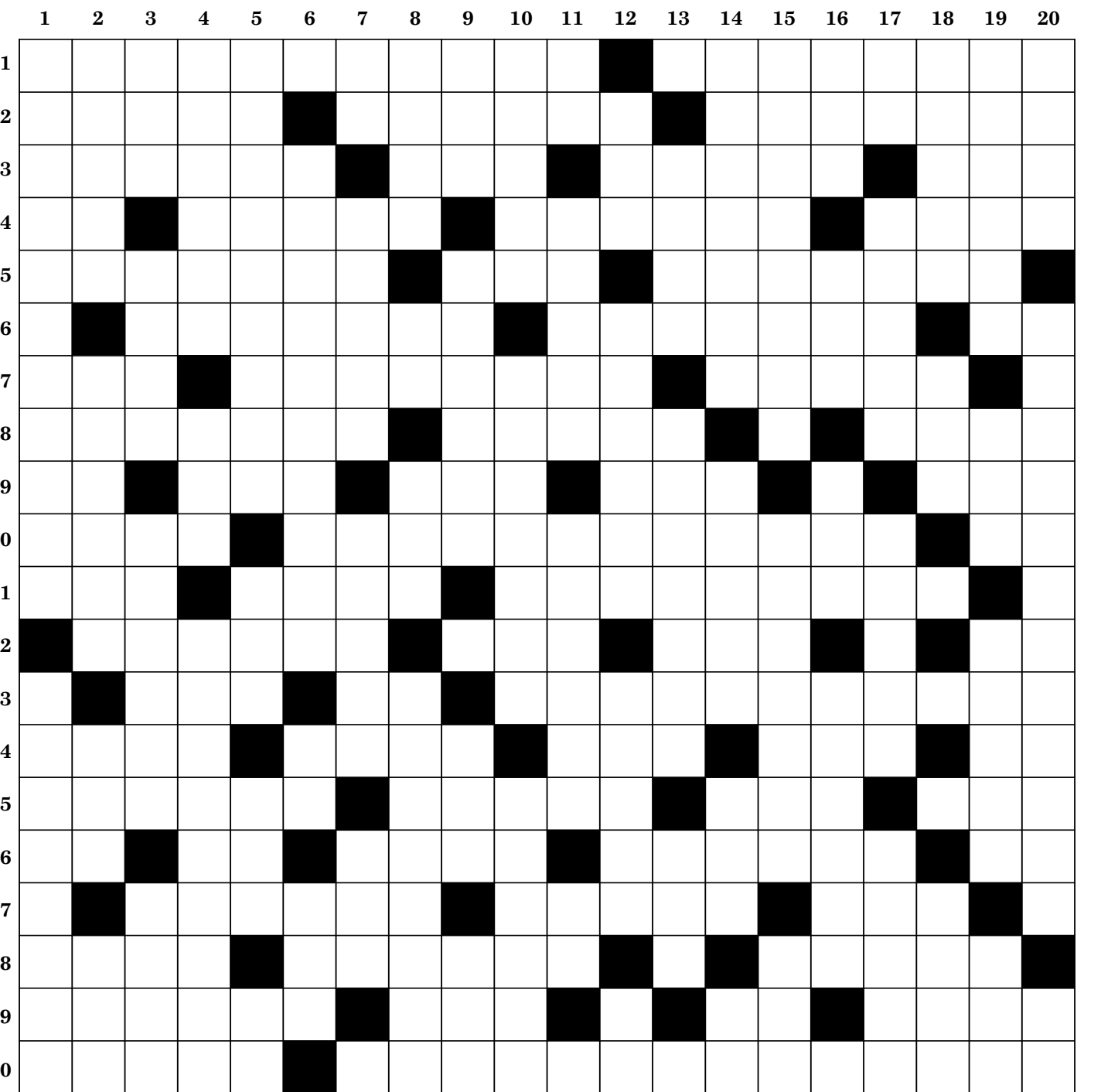
BULMACA

SOLDAN SAĞA:

1-'Battal Gazi Geliyor', 'Toprağın Teri', 'Yedi Bela Hüsnü' gibi filmleriyle tanınan sinema yönetmeni... Zülfü Livaneli'nin bir filmi. 2-Mutfakta musluk altında bulaşık yıkamaya yarayan tekne... Kıyı limanları arasında seferler yapmak üzere inşa edilmiş ve donatılmış küçük yük gemisi... Saygısız, çekinmesi olmayan. 3-Yazılı kağıt... Eski dilde çivit... 1965'ten sonra Amerika'da olduğu kadar Avrupa ve Japonya'da süsleme ve moda alanında büyük etki yapan bir sanat akımı... Yasaklama. 4-Çinko elementinin simgesi... Ergin... Güney Amerika'da yaşayan bir memeli hayvan ve bu hayvanın yumuşak, hafif, dayanıklı ve parlak olan yünü... Çıban. 5-Vestiyer... Türk Standartları Enstitüsü'nün kısaltması... Kovuşurma. 6-Franz Kafka'nın bir romanı... Küre biçimli flüt türü... Aktinyum elementinin simgesi. 7-Dağtavuğu... Geniş bir alana kurulmuş, büyük ve gösterişli ev... Örülerek dokunan bir cins yün kumaş. 8-Mayalı hamuru bezelere ayırarak yufka durumuna getirip sac üzerinde pişirdikten sonra alt ve üst kısımlarının yağlanmasıyla yapılan ekmek... Mercek... Doğu Anadolu Bölgesi'nde bir ırmak. 9-Lityum elementinin simgesi... Deha sahibi, dahi... Üye... Bir bağlaç... Güç simgesi olarak taşınan değnek. 10-Mısır turnası... 'Susuz Yaz'ın yazarı... Ezgi, türkü, nağme. 11-Macün... Büyük yaba... 'Germinal'in yazarı. 12-Kunduz kürkü... Konya'da bir baraj... Gelecek, istikbal... İplik. 13-Dar, çok ince metal parça... Avrupa Parlamentosu'nun kısa yazılışı... Halk dilinde gökkuşağı. 14-Şırnak'ın bir ilçesi... Yavru yetiştirecek duruma gelmiş olan hayvan... Seyelan... İyice yanarak ateş durumuna gelmiş kömür ya da odun parçası... Konut. 15-Emekli... Bir tür et yemeği... 'Fleming' (Yazar)... Kraliçe. 16-Prometyum elementinin simgesi... Multipl sklerozun kısa yazılışı... At yetiştirilen tesis... Gezme, gezinti... Notada duraklama zamanı. 17-Eskiden kullanılan 7,692 kilogram olan ağırlık ölçü birimi... Tornacılıkta bir deliğin ağzını genişletmeye yarayan çelik alet... Eğik olmayana. 18-Lanetlenmiş... Otoyol, ekspres yol... Irak'ta bir kent. 19-Üzeri siperli masa lambası... Sevgili... Olumsuzluk belirten bir önek... İçinde maden eritilen kap. 20-Parlak, pamuklu kumaş... 1991 Nobel Edebiyat Ödülü'nün sahibi olan yazar.

YUKARIDAN AŞAĞIYA:

1-'Şafak Türküsü', 'Müebbet Türküsü', 'Suda Seken Hayat' gibi kitaplarıyla tanınan şair... Elif Şafak'ın bir romanı. 2-Oyunda zayıf tarafa önceden verilen geçici üstünlük... Çavuşkuşu, hüthüt... Zaman, çağ... Abla. 3-Divan edebiyatında sevgilinin kirpiği... Denizli'nin bir ilçesi... Üstten sağa doğru eğik olan basım harfi. Bir kimsenin egemenliğini tanıma. 4-Bir uyarın karşısında organizmanın gösterdiği tepki... En çok vadilerde, yamaçlarda bulunan, kil ve kum karışımı, sarı renkli verimli balçık... Yemek odası. 5-Mecazen, ne söyleyeceğini şaşırp kelimeleri birbirine karıştırmak... Otomatik para çekme makineleri için kullanılan kısaltma... Bir şeyin görülen yanı, yüzü... Üç beyazdan biri. 6-Çalma, aşırma anlamında kullanılan argo sözcük... Satrançta bir taş... İnci Aral'ın bir romanı. 7-Bir renk... Defol, git, kaybol anlamında bir söz... Televizyon camı, görüntülük... Vücut biçimi. 8-Başboş hayvan... İlgi eki... İzdrap... Abartılı gurur, kuşku, sanrı, güvensizlik ve bencillikle belli olan bir ruh hastalığı. 9-Türkiye saati ile anlamında kısaltma... Azarlama, başa kakma... Hastalık... Rüzgar, yel. 10-Bir konuyu açıklamak için hazırlanmış resim ya da levhalardan oluşmuş kitap... Aşınmadan arta kalmış tek tepelere verilen ad... Toplu olarak ava çıkma. 11-Hangi şey... 'Sergio ...' (Yönetmen)... Hammadde işlenerek yapılan her türlü mal... Radon elementinin simgesi. 12-Çoğu tek parça kadın giysisi... Kasaplık hayvanları kesen kimse... Renkli, kareli (kumaş)... Bir nota. 13-Oyunda yenen ve yenilen olmaması, berabere kalma... Yardımcı, yamak... Sıkıntı verme, üzme. 14-Seçmeli yemek... Babanın kız kardeşi, hala anlamında yöresel bir sözcük... Malik, sahip... Japon tiyatrosunda bir tür. 15-Karnını bıçakla deşme yoluyla kendini öldürme... İradeli, gayretli, kararlı... Hava basıncı birimi. 16-Mersin'in bir ilçesi... Kayın, kayınbirader... Telefon konuşmasında kullanılan ilk sözcük... Zülfü Livaneli'nin bir romanı. 17-Su... Manila keneviri... Dizginleri koyuyulmuş atın dörtlüye koşması... Göreceli. 18-Füzelerin havaya fırlatılmak için üstüne yerleştirildikleri eğik destek... O yer... Isıya dayanıklı, havada oksitlenmeyen bir element. 19-Harekete hazır, tetikte... Afiş... Birçok kimsenin toplanıp elbirliğiyle bir kişinin ya da bir topluluğun işini görmesi ve böylece işlerin sıra ile bitirilmesi... Tanrıtanımaz. 20-Büyükanne... 'Ay ve Şenlik Ateşleri', 'Yaşama Uğraşı', 'Çıplak Modeller' gibi kitaplarıyla tanınan yazar... Utanma.



GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ

SOLDAN SAĞA: 1-Necati Tosuner, Talika 2-İfade, Eko, Aperitif 3-Lome, Aram, Damar, Fino 4-Greta Garbo, Ritim, Nan 5-Kaman, Odak, Elara 6-Nba, İhtilal, Etene 7-Manat, Ali, Pelin Esmer 8-Ad, Tobbe, Kritik, Villa 9-Remiz, Ay, On, Mim, Eh 10-Ek, Pb, Amip, Baylan 11-Ama, Paul Auster, Aizat 12-Rulman, Lt, Hektar 13-At, En, Doku, Sima, Yeke 14-Latife, Esenleme, San 15-Susak, Hin, Mo, Nami 16-Alil, Lapalapa, Rakkas 17-Kulübe, Troy, şiar, Ama 18-Ak, Rayba, Hiz, Esbap 19-Dj, Lolita, Ram, Aut 20-İtriyat, Şaşkınbakkal.
YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1-Nilgün Marmara, Sakağı 2-Efor, Bade, Mutluluk 3-Camekan, Meal, Asil, Dr 4-Adeta, Atik, Metalürji 5-Te, Amitoz, Panik, Ba 6-Agah, Pan, Leyla 7-Taranta Babu, Deha, Bot 8-Ar, İl, Leo, İptal 9-Sembolik, AA, Kenar, İş 10-Uk, Oda, Romulus, Lorta 11-Nod, Alpinist, Emay, Aş 12-Ark, Et, Pt, Snop 13-Rami, Elim, Ehil, Aşırı 14-Patetik, Bremen, İzan 15-Terilen, Ma, Kamara, Mb 16-Ar, Maneviyat, Emare 17-Lif, Resimli Ay, İk, Sak 18-İtina, MI, Adres, Kabuk 19-Kina, Selena, Kalamata 20-Afoni, Rah, Tren, Sap.



Çocuk Tiyatro Festivali başladı!

● Alper Kaan YURDAKUL

Kadıköy Belediyesi'nin gelenekselleşen "Çocuk Tiyatro Festivali", 11 Temmuz Çarşamba günü, Alkış Tiyatrosu'nun "Külkedisi Masalı" oyunuyla başladı. 15 gün boyunca her akşam farklı bir çocuk oyununun ücretsiz izlenebileceği, çocukları tiyatro ile tanıştıran, açık havada oyun seyretme keyfini yaşatan festivale, bu yıl da ilgi yoğun oldu. Minikler ve ebeveynleri, içinden geçtiğimiz sıcak yaz günlerinde Özgürlük Parkı'nın doğal ortamında bir yandan ciğerlerini oksijenle doldururken, diğer yandan yıldızlar altında birbirinden eğlenceli ve öğretici tiyatro oyunlarını izlemenin keyfine vardı. Biz de oyunları izlemeye gelen çocuklara, ailelere ve oyunculara mikrofon uzattık. Çocukların bir kısmı ilk defa tiyatroya gelmenin heyecanını gazetemizle paylaşırken, ebeveynler festivalden oldukça memnun olduklarını dile getiriyor.



Kadıköy Belediye Başkanı Aykurt Nuhoğlu çocuklarla tiyatrolizledi

"ÇOCUKLAR MUTLU, VELİLER MEMNUN"

Yeğenlerini toplayarak Çocuk Tiyatro Festivali'ne gelen Cemil Sönmez, "Öncelikle bunu ücretsiz sunmaları çok önemli bir şey. Çünkü başta tiyatro olmak üzere ülkemizde sanata ulaşılabilirlik çok fazla değil. Toplumda dönüştürücü olduğunu düşündüğüm yerel yönetimlerin bunu yapmasının ayrı bir önemi var tabii. Sanata değer veren siyasetçilerin olduğunu bilmek insanı mutlu ediyor."

Torunuyla birlikte tiyatroya izlemeye gelen Alpan Cemil Er, "Çok olumlu bir davranış. Bu konuda belediyeyi tebrik ediyorum. Senelerdir çocuklar için olan da büyükler için olan tiyatro festivaline gelmeye devam ediyoruz." derken torunu Ceren Er, "Oyunları çok sevdim ve buraya dedemin arabasıyla geldim. Oyun üvey anne, üvey kardeşler, prens ve ayak kabısını düşüren Külkedisi'nin hikâyesini anlatıyor. Bundan sonrada oyunlara gelmek istiyorum. Çok eğlenceli." dedi.

10 yaşındaki Taha Berk Demir, "Arkadaşımla oyun oynuyorduk. Annem bana gel Özgürlük Parkı'na tiyatroya izlemeye gidelim dedi. Bunu duyunca çok sevdim. Okulda hazırladığımız bir tiyatro oyunu vardı. Ona çok benziyordu. İlk defa geçen sene tiyatroyu bu parkta izlemiştim. Her gün gelmek istiyorum" derken, Taha Berk'in annesi Nedime Demir, "Biz 2 senedir geliyoruz bu etkinliğe. Aykurt Nuhoğlu'ndan çok memnunuz. Hemen hemen belediyenin bütün merkezlerinden ve etkinliklerinden faydalaniyoruz. Karikatür Evi'nde karikatür eğitiminden, Çocuk Sanat Merkezi'nde keman eğitimine kadar... Hatta çocuğum 23 Nisan'da gerçekleşen resim yarışmasında üçüncü olmuş ve ödülünü Aykurt Nuhoğlu'nun elinden almıştı. Kadıköy'de yaşadığımız için çok memnunuz" dedi.

5 yaşındaki Kerem Gürsoy, "Buraya arkadaşım ve babamla geldim. İlk defa tiyatroya izledim. Müzik ve dansı çok sevdiğimden oyunu da sevdim." derken arkadaşı Ata Ozan Akgül "Oyunda adamlar koştu, müzikler çaldı. Çok komikti." sözleriyle duygularını dile getirdi.

25 TEMMUZ'DA BİTİYOR!

Bu yıl 17.sı düzenlenen festival 25 Temmuz Çarşamba akşamı İstanbul Kumpanyası'nın "Çiftlikte Patırtı" oyunu ile son bulacak. Uzun kuyruklar oluşmaması için davetiye kullanasına geçilen festivalde, izleyiciler davetiyelerini Özgürlük Parkı'nda bulunan Açık Hava Tiyatro gişesinden ve Kadıköy Belediyesi Kültür Merkezleri'nden temin edebilirler.

Çoğu çocuğu tiyatroyla tanıştıran, Kadıköy Belediyesi Çocuk Tiyatro Festivali, yine keyifli yaz akşamlarına imza atmaya başladı



FESTİVAL PROGRAMI

13 Temmuz 2018 Cuma

TEBEŞİR DAİRESİ (6+)

Altkat Sanat Tiyatrosu

Ülkelerini terk etmek zorunda kalan Prens ve Prenses, çocukları Michel'i sarayda unutup giderler. Sarayın hizmetçilerinden olan Gruşe bebek Michel'i bulup onu kendi çocuğu gibi büyütür. Artık Michel, Gruşe'yi anne olarak bilmektedir. Peki, bir gün prenses çıkıp gelirse ne olur?

14 Temmuz 2018 Cumartesi

KORSAN KARDEŞLER HAZİNE PEŞİNDE (3+)

Boğaziçi Oyuncuları

Korsan olan iki kardeş arasında, en iyi korsanın kim olduğu hakkında bir anlaşmazlık çıkar, anlaşmazlığı çözmek için babaları onlara bir harita ve gemi verir. Gizemli hazineyi kim önce bulup getirirse en iyi korsanın o olacağını söyler. İki kardeşin bu yolculukta yaşadığı maceraları izlemek için Özgürlük Parkı'na.

15 Temmuz 2018 Pazar

RENKLER ÜLKESİNİN HİKAYESİ (3+)

Tiyatro Lika

Ödevi için hikaye okuması gereken Işıl çok sıkılır ve ailesinden yardım ister. Işıl'ın hikayeyi okumadan özetini çıkarmak istediğini anlayan ablası ona bir kalem verir ve arkadaşları gelmeden ödevini bitirmesini ister. Hikayeyi okumaya başlayan Işıl kalemini yatağının altına düşürür ve kalemini ararken kendisini Renkler Ülkesi'nde bulur.

16 Temmuz 2018 Pazartesi

PABLO PICASSO (6+)

Tiyatro 34

Picasso bir türlü resim yapamamaktadır. Bir gece, evine gelen Mavi İlhâm Perileri sayesinde, tekrar resim yapmaya başlar. Bu Picasso'nun "Mavi Dönemini" anlatır. Hemen ardından başlayan "Pembe Dönem" ise, gelen Pembe İlhâm Perileri sayesinde başlar. Mavi ve Pembe Periler arasındaki çatışma, aslında Picasso'nun, içinde yaşadığı çatışmayı imgeler.

17 Temmuz 2018 Salı

ÇİZMELİ KEDİ MÜZİKALİ (3+)

Altınok Tiyatrosu

Geçmiş zamanda ülkenin birinde bir değirmenci ve üç oğlu yaşar. Değirmenci büyük oğluna değirmeni, ortanca oğluna eşiği, küçük oğluna da kedisini miras bırakır. Küçük oğlu kendisine bir kedinin miras kalmasından pek memnun olmaz. Kedi bunu duyar ve hemen sahibinden bir çift çizme ister. Zekâsını kullanan kedi sahibine hiç de değersiz bir miras olmadığını kanıtlamak için zorlu bir göreve hazırdır.

18 Temmuz 2018 Çarşamba

KİTOPYA (3+)

Tiyatro Aba

Deniz, öğretmenin hediye ettiği kitabı okurken kendini birden kitaplar şehri Kitopya'da bulur. Kitaplar şehrinde yaşayan kitap kahramanları, çocuklar artık eskisi kadar kitap okumadığı için kaybolmak üzeredir. Deniz kitap kahramanlarına yardım eder ve kitaplar şehrinin eski güzelliğine kavuşturur.

19 Temmuz 2018 Perşembe

MİNİK KAHRAMANLAR MÜZİKALİ (3+)

Tiyatro Roza

Oyunumuzun kahramanları Cırcır böceği, karınca, örümcek, ateş böceği ve kelebek bir sabah uyandıklarında bahçelerindeki çiçeklerin ve bitkilerin renklerinin değiştiğini görürler. Bunun sebebi ise bahçeye atılan atık pildir.

20 Temmuz 2018 Cuma

MUTLU KEDİCİKLER ÜLKESİ MÜZİKALİ (2+)

Zeitgeist Sahne

Mutlu Kedicikler ülkesi diye bir yer varmış. Efsanevi Bilge Kedi'nin de yaşadığı bu ülkede bir kedinin hayal edebileceği her şey varmış. Bu ülkeye sevgiyi saygıyı paylaşmayı ve dostluğu bilen kediler kabul ediliyormuş.

21 Temmuz 2018 Cumartesi

DUYGUSAL KEMAN İLE KOMİK DAVUL (3+)

Öykü Sanat Merkezi

Viyana'ya ailesi ile tatile giden küçük balerin Derya, bir restorantta yemeklerini beklerken yorgunluktan uyuya kalır. Riyasında kendini Viyana Konservatuvarı'nda bulur. Bu ihtişamlı müzik okulunda tüm müzik enstrümanları tek tek canlanır.

22 Temmuz 2018 Pazar

PİNOKYO KOMEDİSİ (3+)

Tiyatro Yeni Çizgi

Pinokyo ele avuca sığmaz, yaramaz ama iyi yürekli bir tahta kukladır. Okuldan kaçtıktan sonra çok uzun bir yolculuğa çıkar. Okula gitmek yerine kukla tiyatrosundaki oyuna dahil olup Kuklacı Gorgorelli'nin elinde rehin kalır. Denizdeki mücadelenin sonunda yüzme bilmeyen babasını da kurtaran Pinokyo, Mavi Peri tarafından, ödül olarak gerçek bir çocuğa dönüştürülür.

23 Temmuz 2018 Pazartesi

SÜPER DEDEKTİF - GİZLİ GÖREV (4+)

Tiyatro Minerva

Süper Dedektif tiyatro oyun dizisi kahramanımız Cingöz'ün maceralarını konu alıyor. Her bölümde ayrı bir maceraya atılarak kötü kalpli insanlar, hırsızlar ve casuslarla amansız mücadele eden Süper Dedektif Cingöz, kaybolan insanları, hayvanları değerli eşyaları ve hazineleri bulmada oldukça usta bir dedektiftir.

24 Temmuz 2018 Salı

KÜÇÜK KARA BALIK (4+)

Balon Kukla Tiyatrosu

Küçük bir derede yaşayan "Küçük Kara Balık" farklı yerleri, denizleri merak edip durmuş. Bir gün hayallerini gerçekleştirmek için bu yolculuğa çıkmaya karar vermiş. Yol boyunca birçok maceranın içine girip çıkan "Küçük Kara Balık" hayal ettiği açık denizlere acaba ulaşabilecek mi?

25 Temmuz 2018 Çarşamba

ÇİFTLİKTE PATIRTI (3+)

İstanbul Kumpanyası

Ali Babanın çiftliğinde yaşayan hayvanlar aralarındaki incir çekirdeğini doldurmayan sorunlar sebebiyle sürekli huzursuzluk yaratmaktadırlar. Günün birinde Ali Baba kahramanlarımıza bir ders vermek ister. Bir veda mektubu yazar. Tüm bu huzursuzluklardan bıktığını ve mutlu olabileceği bir çiftliğe taşınmaya karar verdiğini bildirir.